

FLACĂRA

ANUL LXXXI

Nr. 29

22-28 iulie

1992

BUCUREȘTI

SĂPTĂMÎNAL DE OPINIE, POLITIC, SOCIAL ȘI CULTURAL • ÎNFIINȚAT ÎN 1911

ROMÂNII SUB BICI

pag. 2

195 LEI UN TELEVIZOR COLOR!

Almanahul Flacăra 1992 nu este numai o bibliotecă într-o carte. El vă poate aduce și un dar mult dorit: un televizor color!

La pagina 26 a almanahului se află publicată o fotografie. Decupați-o cu grijă și trimiteți-ne-o într-un plic în care introduceți și răspunsul la întrebarea care o însoțește. Un nou tiraj al almanahului se va afla în curând pe piață. Profitați de șansa care vi se oferă și participați la concursul nostru. Se vor acorda trei premii, fiecare constând într-un televizor color, răsplătind răspunsurile cele mai corecte și mai complete.

ATENȚIE! NU SE IAU ÎN CONSIDERARE DECIT RĂSPUNSURILE CARE AU ATAȘAT FOTOGRAFIA RESPECTIVĂ.

Grăbiți-vă să intrați în posesia almanahului, dacă nu cumva îl aveți deja. Trimiteți răspunsul pe adresa următoare: Redacția PUBLICAȚIILOR FLACĂRA, București, Piața Presei Libere nr. 1, cod poștal 71 341, cu mențiunea „Pentru concursul Almanahul Flacăra”.

ULTIMA ZI A CONCURSULUI - 30 SEPTEMBRIE, DATA POȘTEI

SÎNGE PENTRU SÎNGE, SAU SÎNGE PENTRU BANI?

pag. 6

CONSPIRAȚIA TĂCERII PRIVIND GRADELE OFIȚEREȘTI

pag. 5

PORNIND DE LA SPUSELE POETULUI...

pag. 10

În numărul următor:
Radiografia unui interviu din 1979 cu
Adrian Păunescu.

NU CONTAȚI PE AJUTORUL DE ÎNMORMÎNTARE

pag. 7

CINEMATOGRAFIA ROMÂNEASCĂ, ÎNCOTRO?

pag. 10

BURSA METALELOR PREȚIOASE BURSA METALELOR RARE

pag. 12

CONFLICT ROMÂNNO- TURC ÎN GARA DE NORD

pag. 8

CERTIFICATUL DE PROPRIETATE - O FISĂ ÎNTR-UN JOC CU MIZĂ MARE

pag. 9

FAN-CLUB CORINA CHIRIAC

pag. 14

Va păși REGELE în arena electorală?

La ora închiderii ediției numărului de față al FLACĂREI, nu se știa dacă propunerea P.N.L. ca Majestatea Sa Regele Mihai I să candideze pentru postul de președinte al României a fost sau nu acceptată de Săverșan. Convingerea noastră este că doar această candidatură va putea să-l scoată pe dl. Iliescu de la Cotroceni. Pe de altă parte, se subliniază și incongruența dintre un monarh și un candidat la postul de președinte de republică, având în vedere și avaturile unei campanii electorale în care ar fi mai dezagreabil.

DIN NUMĂRUL VIITOR „FLACĂRA” ÎN FORMULA 1.

O REVISTĂ DE ATAC
ȘI APĂRARE. UN
CONȚINUT NOU, O
FORMĂ GRAFICĂ NOUĂ.
DE 7 ANI FĂRĂ ADRIAN
PĂUNESCU. ÎMPOTRIVA
EXTREMISMULUI
DE ORICE NATURĂ.
TOTDEAUNA ÎN SLUJBA
ADEVĂRULUI.

Românii sub bici

Mi-a fost dat de multe ori să aud, pe la cozi, prin tramvaie și în alte locuri, regrete după Ceaușescu și regimul lui: că pe atunci avea tot omul un loc de muncă asigurată, că prețurile erau mici, că era ordine și ascultare. Cu totul recent, la televizor, un cunoscut poet afirma că Ceaușescu a meritat să fie cîntat deoarece a făcut să meargă fabricile și a dat piine oamenilor. Or, și regretele — în bună măsură semănate printre oamenii din popor de indivizi trimiși special s-o facă — și aprecierea de la televizor au un păcat fundamental, care le anulează din start: ele opun situației grele, sărăciei, mizeriei, haosului care domnesc în România în momentul de față, nu economia de piață bine întemeiată, bine așezată, bine condusă și deci prosperă (deși are și ea hibeale ei) din democrațiile occidentale, ci supraviețuirea mizeră, în condiții de cazarmă și de lagăr de concentrare, asigurată prin bici de regimurile comuniste.

A dat Ceaușescu piine oamenilor? Dar asta a fost cea mai amară piine pe care au mincat-o românii din epoca daco-romană încoace. A făcut să meargă fabricile? Dar cum a făcut-o? Fără o altă lege decît că așa îi era lui voia, fără o altă motivație decît că așa îi era lui plăcut, avînd ca unic mijloc de „convingere” biciul. Cu el s-au făcut și combinatele-mamut, și uzinele-gigant, și Canalul și toate celelalte, multe din ele inutile, parazitare, altele — prost concepute și realizate. Deci, sub bici. Ca în antichitate, cînd cu piramidele, ori, mai tirziu, cînd cu zidul chinezesc, în care sunt bîgate și trupurile celor morți sub bici. Ca în evul mediu, cînd s-au făcut castele, palate și orașe, pentru construirea cărora mujicii cărau pămîntul cu poala cămășii. Ca pe vremea Tătucului și a urmașilor săi cînd s-au săpat canale cu tirnăcopul și s-au înălțat centrale atomoelectrice după indicațiile primite de la Kremlin (vezi Cernobilul). Oare cître bici trebuie să tindem, acesta să fie idealul nostru?

Componentele fedeseniiste ale stăpînirii de acum și întreaga cohortă de formații politice acolite, în frunte cu P.S.M.-ul, răspund esențialmente afirmativ. Nu atît cu vorba, cît mai ales cu fapta, adică prin tot ce fac în perspectiva viitoarei confruntări electorale. Ni se propun structuri și mecanisme care nu înseamnă altceva decît o întoarcere la gulag și deci la cînut. Deserviciul pe care o astfel de poziție îl face României și românilor este imens. Pentru că, indiferent dacă vor sau nu acest lucru (Domniile lor afișează o stare de strajă la amenințările ungarilor), dl Iliescu și ai săi, prin concepțiile neobolșevice pe care le fac să circule, dau apă la moară tocmai susținerilor antiromânești ale ungarilor că românii nu numai că nu sunt dedați cu democrația, dar nici nu sunt croiți de natură pentru asta, că lor le priește dictatura, ba, mai mult, că românii nici nu pot fi conduși altfel decît printr-un regim de mină forte (cu trimitere la Carol al II-lea, Antonescu și Ceaușescu), că, prin urmare, românii nu sunt capabili de viață politică evoluată, democratică, europeană.

Aceste susțineri reprezintă o insultă la adresa românilor. Nu, românul n-are nevoie să fie condus cu biciul, cu anasina, cu alte cuvinte, n-are nevoie, pentru a se desfășura, pentru a arăta ce poate, pentru ca munca lui să fie eficientă, competitivă, să dea rezultate la nivel mondial, de dictatură. Românii sunt apți pentru democrație la fel ca oricare alții sau, poate, mai mult decît alții. Pentru că ei vor fi avînd și păcate, mai mari sau mai mici, dar au calitate rară și de o valoare inestimabilă: lipsa ciinoșeniei. Pe români îi doare inima de cel în nevoie și sar în ajutorul lui. Cu această calitate ei vor izbîndi, dacă vor îndeplini și condițiile de mai jos: 1. Dacă nu vor uita nici o secundă că sunt români; 2. Dacă vor învăța pînă la capăt lecția democrației și o vor aplica fără rețineri; 3. Dacă, învățînd democrația, vor pune să gospodărească țara pe cei mai cinstiți și mai pricepuți.

Sunt mindru că sunt român. Dacă m-aș naște din nou și aș avea puțină să-mi aleg nația, pe aceea de român aș alege-o. Și m-aș bate iarăși ca să arăt că românii n-au nevoie de bici.

ION D. GOIA ■

P.S. Mulțumesc celor care, fie direct, fie la telefon sau prin scrisori — sosite din toată țara, dar mai cu seamă din Transilvania —, mi-au făcut cunoscută prețuirea lor pentru scrisul meu, în primul rînd pentru cel din acest chenar. Cuvintele lor au însemnat pentru mine cea mai prețioasă răsplătă și cea mai mare bucurie. Totuși, și celor care au făcut ca aprecierile lor să ajungă pînă la mine, și celor care doar m-au citit, le transmit urări de bine și toată dragostea mea. Întrucît am scris pentru ei, ca și pentru toți românii, fiindcă i-am iubit. Și-i voi iubi și de acum înainte.

Ăsta cine mai e?

„Sondajele de opinie” nu oferă niciodată opinii. Ele reduc orice problemă de interes public la da sau nu, deși aprobarea și refuzul comportă, în mod obișnuit, condiționări. De aceea am conceput acest sondaj în „părerea oamenilor” invers: i-am rugat pe mai mulți cetățeni să spună ei ce-ar dori să știe despre „candidatul opoziției” — cum i se mai zice domnului Emil Constantinescu.

Întrebarea mea a fost:

DACĂ AȚI AVEA PRILEJUL SĂ-I ADRESAȚI LUI EMIL CONSTANTINESCU O ÎNTREBARE, UNA SINGURĂ, CE L-AȚI ÎNTREBA?

Fiindcă ne îndreptăm spre economia de piață, am realizat ancheta chiar în piață, și anume în Obor, singurul loc unde află laolaltă „muncitori, țărani, intelectuali și alte păături sociale”.

1. ăsta cine mai e? (Aurica Cercel, bătrînă, singură, vinde zarzavat din grădina casei. Locuiește „în cartierul „doițrei agust”. Un motiv de speranță pentru opoziție și unul de îngrijorare pentru putere: nu sesizează diferența dintre FSN și FDSN).

2. Domnule, să nu fie nevastă-sa tot chimistă și s-o cheme Elena, că inebunesc! (Simion Palici, profesor de „istorie națională”. Domnul Palici nu pune chiar o întrebare, dar reacția sa e de înțelese).

3. Eu am 7853 lei pensie în mină. Eu îl întreb pe președinte, care-o fi acela, să-mi spună cum să împart bănușii, ca să nu crap de foame. Știe el cît costă o căpătină de usturoi? (Vasile Miloș, tîmplar, pensionar).

4. O să fie tot cu securitatea, ca Iliescu? Aș vrea să-l întreb dacă știe cît la sută din magazine sînt ținute de securiști? (George Leca, student I.M.F., membru P.N.T.c.d., cu tatăl „fost la canal”).

5. De ce vrea să fie președinte? (întreabă „o doamnă. O doamnă și atît”).

6. Dacă s-a gîndit la ce porcării o să-i facă televiziunea? Că a și început. A început să-i doară de ce zice și ce drage „România Mare”. (Ana Curticeanu — „ca pe ala!” — fostă fesenistă, fostă liberală, în prezent „contra la toți”).

7. Domnul Constantinescu poate să-mi spună cînd s-a lămurit el care-i adevărul cu Iliescu și cu rușii, că eu am ținut-o ca timpotul, pînă ma' ieri, că nu-i adevărat? („Tot Constantinescu. Și Ilie. Om al muncii cu neamuri în Basarabia. I.M.G.B.-ist. Am fost ca moaca și la Arhitectură, cînd cu evenimentele”).

8. Ce minciuni sînt absolut necesare în politică? („Inginer, deocamdată somer, numele nu contează. Oricum, o să plec. Găsesc eu unde”. Vinde cărți și revinde lapte praf cumpărat de la femeile care-l fură de la fabrica din Chișinău).

9. Cît cîștigă pe lună și dacă mai ia parale și din alte părți? (Jean Albu, tehnician dentar, cabinet particular).

10. Care sînt obstacolele morale în acești ani în România? (Iuliu Căpîlnean, inginer din Aiud).

11. Cum trebuie stopată corupția, cu fapte, nu cu vorbe? (Magdalena Firoiu, juristconsult „în comerțul de stat, unde se fură de sus în jos, de sus de tot”).

12. Domnul Iliescu are televiziunea. El, Constantinescu, ce are? Cu ce speră să-l dă jos pe adversarul său? Cu vorba dulce? (Marian Dăncuță, „însărcinat” de nevastă să rezolve piața cu 700 de lei, inclusiv ceva de fier în oală”).

13. Cînd se infurie, e isteric? Că numai de isterici am avut parte. (Elisabeta Körösy, corector de limba română în presă).

14. De ce sînt studenții atît de indiferenți la politică? (un student).

15. Am primit două hectare de pămînt, dar nu pot să-l lucrez. Nu pot nici să-l vînd. Ce fel de proprietar sînt? (Costică Pădureanu, țărăn din Gălbinași).

16. Dacă va pierde, ce va face? Cu floarea-n mină pe la toți, ca domnul Rațiu? (unul din opoziție, adică din F.S.N.).

17. Cu ce v-ați ocupat în zilele de 16-22 decembrie 1989? (un tînăr cu cîrjă, căsătorit după revoluție cu o tînără cu două operații la bazin în Italia).

TUDOR OCTAVIAN ■

ȘI IUGOSLAVILOR LE PLACE SOIA!

● Țările avansate ne-au făcut cadou un embargo de care nu trebuie să ne aîngem, ca de sfintele moaște. ● În portul Constanța se găsesc 42 de nave sub „operare”, altele 18 sub „așteptare”, de toate, însă cele sub pavilion sirbesc înțezesc singure la soare. ● S-au dictat măsuri de neoperare, în porturile Agigea, Giurgiu, Cernavodă, pentru 16 nave în privința încărcării de mărfuri pentru Iugoslavia. ● Aceste 16 nave sînt goale — ca nista coji de nucă și așa vor rămîne. ● E cazul să ne răzbumăm pe sirbi, că ne-au bătut mereu la fotbal. ● Un număr de 15 nave românești, austriece, iugoslave, au fost încărcate înainte de embargo și reținute ulterior, datorită hotărîrii Națiunilor Unite. ● La Constanța-Sud se mai află 5 șlepurî (sînt românești) încărcate cu soia, încărcarea totalizînd 16 tone. ● Nu e soia de-a noastră, măi dragă, este soia importată de iugoslavi. ● Și iugoslavilor le place soia, nu-i așa? ● Dar ce gust are soia fără salamul miraculos capabil s-o înglobeze? ● Un bun prilej pentru

domnii Rațiu și Cimpeanu de a gusta din acest panaceu național (pe care nu l-au gustat atîtea decenii împreună cu noi) fără ca să mai treacă oceanu! Poate așa li se dublează șansele de a deveni președinți amîndoi odată. ● Două barje-tanc de proveniență austriacă încărcate ochi cu benzină (2600 tone capacitate totală) sînt blocate la Giurgiu. ● 5 barje austriece (4800 tone) încărcate cu păcură, avînd destinația Pancevo, au rămas în port. ● La Brăila, 3 șlepurî cu porumb (circa 2600 tone) sînt și ele sub interdicție, plus un șlep cu porumb la Turnu-Severin. ● Deși alimentele sînt exceptate la embargo, nu se știe, în această delicată „cesiune”, dacă porumbul are destinația de a fi aliment, ori pentru folosirea în industrie. ● Sînt reținute și 4 șlepurî cu pirîtă, încărcate în Iugoslavia. ● Sîntem în discuții cu partenerul german; dacă guvernul german acceptă, navele continuă marșul. ● S-au făcut publice invitațiile adresate Ambasadei Angliei și S.U.A. să participe la controlul pe care organele noastre îl fac. ●

Ministrul adjunct nu recunoaște, că ar fi făcut vreo declarație privind embargoul. ● Singurul care face declarații angajînd statul român este ministrul. ● Că mine, cine știe, or apărea în știrile agențiilor de presă cum că România n-ar respecta embargoul și reporterii ar putea să afle așa ceva și de la portar. ● De aceea o fi supărat domnul Bănescu pe agențiile de presă și pe portar. ● În nici un caz navele comunitare nu vor intra în apele teritoriale ale Iugoslaviei, doar vor observa traficul, vor culege informații. ● Vicepreședintele parlamentului sirb este neserios: ăsta-i cușurul lui și „de o rea credință ieșită din comun”. ● după declarațiile pe care le face numai volumul schimburilor comerciale cu sirbi depășise 1 miliard dolari de aceea e foarte greu de evaluat cuantumul pagubelor. ● Cît despre compensații, ele rămîn (deocamdată) eșarfa Isadorei fluturată, de departe, înecatului. ●

MIHAIL GĂLAȚANU ■

IN MEMORIAM

VIRGIL TATOMIR

La Biserica Sfîntul Gheorghe Nou din Capitală a avut loc parastasul cu prilejul împlinirii a 40 de zile de la trecerea în neființă a lui VIRGIL TATOMIR. În afara membrilor familiei, au participat reprezentanții ai conducerii Asociației „Pro Basarabia și Bucovina”, colegi de la Televiziunea Română, prieteni, ziaristi. Evocînd personalitatea dispărutului, cei care au luat cuvîntul au arătat că dispariția fulgerătoare a lui VIRGIL TATOMIR este o grea pierdere pentru toți românii; și o

mare nedreptate. O nedreptate făcută mai întîi de toate lui însuși, săvîrșit din viață în floarea vîrstei, în plină putere creatoare. O nedreptate pentru familie, care a pierdut un soț și tată iubitor, de o mare noblete sufletească. De asemenea, o mare nedreptate pentru presa românească, pentru Televiziune, care în persoana lui VIRGIL TATOMIR a pierdut pe unul din marii profesioniști ai mass-media românești, de o mare hîrnicie, de o mare probitate și de o modestie ieșită din comun. În sfîrșit, o nedreptate pentru cauza sfîntă a reîntregirii României, a revenirii Basarabiei și Bucovinei de Nord la patria-mamă, cauză la care VIRGIL TATOMIR i s-a dedicat cu toată puterea ființei sale. (IDG)

LUCIAN CORNESCU

Iată cine dorește
să fie președintele
României

Iată cine este
președintele
Partidului Social
Democrat Tradițional

Iată cine vrea să
cumpere ziarul
„Tineretul liber“

Un om de afaceri
(politice) care emite
cecuri neonorate.

Amănunte în numărul
viitor.

lipsă disponibil

REGIM SPECIAL

SECRETOR 4 BUCUREȘTI

CEC DE DECONTARE DIN CARNET FĂRĂ LIMITĂ DE SUMĂ

VIRATĂ: FLOAREA

LEI: 10.000

REPREZENTIND: PĂRĂȘCUTĂ

29/04/1992

REGIM SPECIAL

SECRETOR 4 BUCUREȘTI

CEC DE DECONTARE DIN CARNET FĂRĂ LIMITĂ DE SUMĂ

VIRATĂ: FLOAREA

LEI: 10.000

REPREZENTIND: PĂRĂȘCUTĂ

26/01/1992

SANCTIFICAREA PARLAMENTULUI

Ștefan cel Mare era mic de stat și „degrabă vărsătoriu de singe nevinovat“. Cronicarul mai zice că era gros, repede la minie și viteaz. Pe vremea aceea, vitejia se proba cu sabia, la număr de capete scurtate. Astăzi, pentru orice faptă de seamă, avem o echivalare în dolari. Iar pentru raporturile de prietenie și avantaj reciproc cu turcii se practică și un decont în rulmenți. Pe vremea lui Ștefan, dat fiind că turcii, exact ca și în zilele noastre, umblau prin Europa în căutare de găuri și bulevarde pentru implementare, raporturile de bună vecinătate se socoteau în capete de turci. Pentru înfăptuire pur creștinească, Măria Sa a devenit sfânt. Iar sabia cu care i-a convins pe mulți otomani de superioritatea credinței în Dumnezeu nostru asupra credinței în Dumnezeul lor e obiect de cult.

În Parlament, avem o mulțime de oameni groși, mici de stat, repezi la minie și vărsători de singe nevinovat. E un motiv pentru a pregăti sanctificarea acestor demnitari. Timpul, prin urmare, trebuie ajutat. E cert că, peste veacuri, lumea va face parastase naționale și va înălța imne pentru un Gelu, degrabă împuscătoriu, pentru Sașa, prea mult trăitoriu, pentru Ioan, limbă de lemn, în fine, pentru toți cei care au arătat în doi ani de vitejie tribună daruri pravoslavnice și vocația martirajului. Față cu o crucificare de trei zile, baterea în cuie la prezidiu e o caznă care cere să se urgenteze procesul canonizării. Nu putem merge până acolo cu adorația încât să le cerem întocmirea de legi și ucaze chiar celor pe care-i dorim cit mai înalțați —, de la gradele lumești, de colonei sau sergenți informatori, la cele din slăvi: heruvimi, sfinți, apostoli, responsabili cu porțile, șefi de registre celeste, gestionari la sălile de purificare, imputerniciți cu odăjdiiile și așa mai departe, până la demnitățile cele mai rivnite, din sacral Secretariat Central. E suficient să-i ajutăm, după puterile noastre și după ocazii, ba cu o tragere pe roată, ba cu un post negru la Jilava, cu penitențele rituale ce preced suprema limpezire a cugetului. Ideal, desigur, ar fi ca lângă Cimitirul Eroilor Revoluției să existe și o Via Appia a eroilor prin decret.

Dacă Ștefan are ca temei al sanctificării un întreg inventar de jertfe, jertfa tinerilor uciși spre înscăunarea rituală a preamuniilor Dan, Răzvan, Sergiu, Ghiță, Virgil, a antimioricului Vasile, a lui Văcaru, iubitorul de ședințe, a lui Victor, cel înghipsat întru Domnul (întru domnul Iliescu), a lui Antonie, făcătorul de carte de căpății, a lui Cazimir, degrabă schimbătorul de nume, a Feliciei rostitoare, cea care cu un ochi cată la veșnicie și cu altul la cele lumești, a Rodicăi, preamintășoasă și preamintășoasă, a altor vrednici dăruți la tot felul de închinăciuni merite a fi pe vecie pomenită. Sanctificarea Parlamentului trebuie făcută cu simțul răspunderii, fără deosebiri de clasă, credință sau naționalitate, români, unguri, ecologiști, țigani, liberali și liberschimbști de toate culorile, din F.S.N. și din partidele istorice, din aripile angelice ale securității numite grupări naționaliste și patriotice. Ridicați în cruce sau în țeață, tăvăliți prin castron și fulgi, insetați, infomețați și neimbăiați cu decențele, ca primii mucenici, păcătoșii de seamă ai țării trebuie trecuți prin toate caznele ca să le fie odihna supremă senină, iertați de minciună și vorbă calpă, spălați de trufie și prostie, mîntuiți de grija acordului dintre subiect și predicat, izbăviți de goana pentru cîolan, dezlegați de taina S.R.L.-urilor de familie și a S.R.L.-ului de guvernămînt, egali în suferință și speranță. Iar dacă n-o să fie destul lemn pentru țepi, roți și cruci și destulă otrăvă pentru a le înmuia setea, să fim iertători și buni creștini, să le dăm, spre osîndă și spălarea păcatelor, ce avem: sucuri irakiene cu ciclamat, cafea cu termenul de garanție depășit cu o jumătate de secol, altare din plăci aglomerate, sandvișuri cu înlocuitori și articole din „Dimineața“.

Să ne rugăm, români, ca sufletele celor pe care-i dorim sanctificați să devină tot atît de inocente ca sufletele noastre în acel Decembrie al tăierii mieilor.

TUDOR OCTAVIAN ■

EVENIMENTE MARI ...

● **TADJIKISTAN**, Uzbekistan, Turkmenistan, Kazahstan și Kirghizistan sînt cele cinci republici — cu capitala la Moscova — independente pe care domnul Adrian Năstase le va vizita ca urmare a politicii de deschidere a României-ului spre condiția reciproc-avantajoasă de bantustan ● **VADIM TUDOR** Corneliu, seful partidului — revistă „România Mare“ a cîștigat — acasă — procesul pe care i-l-au intentat soții Robu. I-au mai rămas de disputat numai 83 de alte procese — toate în deplasare, după alegeri. Oricum, calificarea în turul al II-lea e un frumos succes. Felicitări și sus roba! ● **ÎN LUNA IUNIE** a.c. au renunțat la cetățenia română 614 persoane. Un calcul simplu demonstrează că, în acest ritm, țara se va depopula complet peste 114.000 de ani. Dat fiind că reforma se va încheia ceva mai devreme, există și speranțe că, odată cu adoptarea cetățeniei române de către solicitanții din Somalia și din alte republici prezidențiale, situația demografică să se echilibreze ● **LUCIAN CORNESCU**, de profesie achitat (de justiția franceză) după un proces de incompetență în afaceri, a fluturat în fața unei țări întregi un teanc de dolari. Sîntem datori cu precizarea că hirtii de o sută de parai nu se găsesc decît două, la capetele teancu-

lui. Restul era șmenă (termen care în limba franceză a francfonilor de zece romane și nuvele politiste și de spionaj. Volumul, editat în „Biblioteca STRICT SECRET“, oferă cam 2,4 crime pe titlu, ceea ce, la un preț per exemplar de 149 lei, înseamnă 6 lei de crimă. În comparație cu alte tipărituri specializate, e mai mult decît ieftin. E clar că

neața Mare“. ● **A APĂRUT** „Asasinii au prieteni“, o antologie de zece romane și nuvele politiste și de spionaj. Volumul, editat în „Biblioteca STRICT SECRET“, oferă cam 2,4 crime pe titlu, ceea ce, la un preț per exemplar de 149 lei, înseamnă 6 lei de crimă. În comparație cu alte tipărituri specializate, e mai mult decît ieftin. E clar că

Dna **VIRGINIA GHEORGHIU**, noua purtătoare de cuvînt a guvernului

lul. Restul era șmenă (termen care în limba franceză a francfonilor de zece romane și nuvele politiste și de spionaj. Volumul, editat în „Biblioteca STRICT SECRET“, oferă cam 2,4 crime pe titlu, ceea ce, la un preț per exemplar de 149 lei, înseamnă 6 lei de crimă. În comparație cu alte tipărituri specializate, e mai mult decît ieftin. E clar că

neața Mare“. ● **A APĂRUT** „Asasinii au prieteni“, o antologie de zece romane și nuvele politiste și de spionaj. Volumul, editat în „Biblioteca STRICT SECRET“, oferă cam 2,4 crime pe titlu, ceea ce, la un preț per exemplar de 149 lei, înseamnă 6 lei de crimă. În comparație cu alte tipărituri specializate, e mai mult decît ieftin. E clar că

neața Mare“. ● **A APĂRUT** „Asasinii au prieteni“, o antologie de zece romane și nuvele politiste și de spionaj. Volumul, editat în „Biblioteca STRICT SECRET“, oferă cam 2,4 crime pe titlu, ceea ce, la un preț per exemplar de 149 lei, înseamnă 6 lei de crimă. În comparație cu alte tipărituri specializate, e mai mult decît ieftin. E clar că

Dna **VIRGINIA GHEORGHIU**, noua purtătoare de cuvînt a guvernului

avem cele mai ieftine crime din toate țările din Est ● **LA O ÎNTREBARE** „incomodă“ (ca și cum rolul unui ziarist e să pună numai întrebări comode), Radu Câmpeanu oferă, în „Cuvîntul“, următorul răspuns: „Dați-mi voie să vă spun că profitați de faptul că nu există o posibilitate de a vă da în judecată pentru asemenea întrebări“. De fapt, domnul Câmpeanu poate crea posibilitatea: e suficient să militeze neobosit în Camera pentru implementarea legii presei, numite și legea lui Plătică, după numele autorului ei. Cu legea micului rechin Plătică respectiva nostalgie a senatorului se aranjează. Mai rămîne doar s-o perfecționeze careva. Să-i adauge și capitele pentru darea în judecată a celor care îndrăznesc să gîndească la probleme incomode. Bre, parizianule, cum dracu' de-ai ajuns matală ca în numai doi ani să te potrivești la părere cu domnul ala împușcat? ● **INTR-O EMISIUNE** culturală de la finele săptămînii, o crainică spune despre o solistă de operă că e „soprană românească“. Un comentator sportiv zice, foarte sigur pe el, că englezii sînt flegmatisti. Întrebarea care se impune e următoarea: or fi existînd soprane flegmatiste? ● **PE AFÎȘUL** electoral al lui Viorel Sălăgean, candidatul la președinția țării al ziarului „A-

devărul“ stă scris: „Români, mergeți cu mine?“. Cum încă nu e votată legea pentru pedepsirea întrebărilor, îndrăznim și noi: **UNDE? ● PENSIONARUL**, așa se cheamă organul săptămînal al pensionarilor. Grijă cheie a virstei a treia e tratată într-o poezie „de fond“ după cum urmează: „Eu, Toba, sînt sătulă de atîta stat în spate / Cu meritele mele socot că am temei / Să stau lângă Vioară, ba chiar și-n fața ei / Răspunse dirijorului: Ar fi o nedreptate. Ea cîntă cînd o mîngii, tu bubui cînd te bate!“ So-luția e evidentă: trebuie bătută vioara și mîngiată toba ● **SE VINDE PE SUB MINA** un almanah! E vorba de „Amor și umor“, editat de revista „Lucifer“, ajunsă de citeva luni în ra. Așteptăm să vedem ce părere are primarul de Reșița, întrucît pe coperte figurează cite o femeie goală: dar una cu țife, alta fără țife. Grea va fi dezbaterea în Consiliul Municipal ● **UNEORI** presa ar trebui să redescopere virtuțile reluării unui text de interes general în principalele publicații. Horia Alexandrescu publică, în „Cuvîntul Național“ de luni, 13 iulie, un interviu absolut interesant și, mai cu seamă, convîgător prin calitatea adresării, cu domnul Theodor Stoian, cu domnul Theodor Stoian.

TUDOR OCTAVIAN ■

...EVENIMENTE MICI

În vârful tehnicii de vîrf

Centrul de diagnostic imagistic

— O RELATARE CU REGRETE ȘI SPERANȚE —

Cu două concluzii se încheie vizita pe care cetățeanul român (împins de nevoie, sau ca simplu spectator) o face Secției de medicină nucleară și tomografie computerizată, patronată de Spitalul Militar Central. Prima, optimistă, dătoare de speranțe, îl face să se întoarcă, plin de admirație și recunoștință, spre cei care, în lume, izbutesc să creeze aparatură ultrasofisticată de investigație și diagnostic medical. Cea de-a doua este amară, pesimistă. Și asta deoarece un asemenea centru de diagnostic imagistic (care adună în același spațiu ultimele noutăți în domeniu) este unic în România, marcînd distanța enormă ce separă medicina românească de cea occidentală. Dar scurta noastră relatare se vrea și o imagine a viitorului, cînd, sperăm, ocrotirea sanitară se va

alinia cotelor mondiale.

Interlocutor, domnul colonel dr. Ion Codorean, șeful amintitului centru medical.

— Actul terapeutic începe cu momentul crucial: punerea diagnosticului. Tehnica modernă oferă medicului posibilitatea de a vizualiza interiorul organismului și de a obține date despre structura lui. Centrul de medicină imagistică, înființat înainte de revoluție, și dotat ulterior cu aparatură computerizată de ultimă generație, reprezintă din acest punct de vedere un veritabil avans în decelarea stărilor patologice incipiente.

— Ce servicii cuprinde Centrul de diagnostic imagistic?

— Structurat deocamdată pe trei sectoare, acest modern laborator efectuează explorări imagistice. Informațiile diagnostice sînt recepționate prin vizu-

alizarea diferitelor segmente de corp, organe sau leziuni. El cuprinde: Sectorul de ecografie și, respectiv, de ecotomografie; Sectorul de medicină nucleară cu compartimentele de explorări scintigrafice și secțiunea de radioimunologie și radiochimie; Sectorul de tomografie computerizată. Aceste metode de explorare reprezintă tehnici de vîrf și au menirea de a decela diferențele maladiei încă de la debut, sau de a identifica boli mascate de o simptomatologie clinică nesugestivă. Fiind grupate în același loc, ele se completează și nu se substituie: bolnavul este introdus astfel într-un lanț diagnostic ce permite în cel mai scurt timp stabilirea suferinței, a cauzelor ei și tratamentul adecvat.

— Cel mai cunoscut dar nu și cel mai nou, este sectorul de ecografie. Asemenea mijloace de investigație există și în alte unități medicale. De aceea vă rugăm să ne vorbiți despre celelalte două.

— În domeniul medicinei nucleare, ca suport al tehnicii scintigrafice, avem în dotare o cameră de scintilație rotativă cu sistem tomografic, care permite în plus, față de scintigrafia clasică planară, vizualizarea diferitelor organe în plan tridimensional, completînd informațiile de ordin structural anatomic. Astfel, spre deosebire de ecografie (care decelază, în funcție de performanța tehnică a aparatului respectiv, leziuni cît mai mici), scintigrafia oferă și imagini asupra funcției normale sau anormale a organului explorat. Îi urmează, cum aminteam, secțiunea de radioimunologie. De data aceasta, specialistul nu mai vede organul bolnav, dar obține, în schimb, date extrem de prețioase asupra parametrilor biochimici. Prin prelevarea unei probe de sînge (de numai 5 ml), operatorul intră în posesia unor informații relevante în legătură cu patologia organismului. Poate fi dovedită astfel prezența alfa-fetoproteinei, indicator al bolii cancerose hepatice, sînt identificați deopotrivă alți produși biochimici cu semnificație diagnostică: hormoni tiroidieni, antigenul carcino-embriionar, beta-tromboglobulina (particulă ce anunță o virtuală tromboză), antigenul Australia și multe altele. Importante sînt și informațiile asupra stărilor de anemie. Tehnica mai permite determinarea tuturor parametrilor hematologici: cantitatea de hematii și durata lor de viață, volumul de plasmă, hemoglobina reinnoțită zilnic, circuitul fierului în organism. În sfîrșit, sînt subliniate încă o dată un lucru foarte important: scintigrafia oferă medicului nu numai posibilitatea de a vedea anatomia organului ci și funcționalitatea lui.

— Ce cuprinde cea de-a treia secțiune?

— Noua clădire, ridicată în timp record și destinată Centrului de diagnostic imagistic, a rezervat spațiu și pentru efectuarea investigațiilor de tomografie computerizată. Dispunem și în acest domeniu de aparate Picker de ultimă generație. Prin mijlocirea lor poate fi evaluată anatomia fiecărui organ sau segment de corp. Ne folosim de aceste aparate mai ales în patologia de urgență. La un pacient în stare gravă, deci cînd fiecare clipă poate aduce complicații fatale, medicul trebuie să deslușească în timp record cauza bolii, să facă bilanțul leziunilor pentru instituirea unei terapeutici optime.

— Ce avantaje prezintă tomografia computerizată, metoda utilizată în atît de puține locuri din România?

— Ea localizează cu precizie zona afectată, vizualizînd ceea ce există între limitele normale, sau apare în plus. Medicul poate evidenția rapid și precis prezența unei tumori în creier, cerebel, hipofiză, în cavitatea toracică. Poate pătrunde în ficat, splină, pancreas, identifică invaziile peritoneale, afecțiunile renale și pelvice etc. Se obțin imagini asupra traumatismelor osoase sau a leziunilor pe care acestea le-au provocat părților moi ale organismului. Iată un exemplu clasic. La un pacient cu accident vascular cerebral, neurologul își dă seama după semnele clinice că a avut loc o leziune pe creier. Mai departe el poate face însă greșeli ireparabile. Sistemul tomografic identifică imediat dacă este vorba de o ruptură de vas (hemoragie), sau de o astupare de vas (tromboză). Administrarea heparinei pentru lizarea cheagului este indicată numai în cel de-al doilea caz.

— Cele trei sectoare despre care ne-ați vorbit reprezintă tot ce s-a realizat mai performant prin computerizarea tehnicii de diagnostic?

— Ar mai fi multe de spus despre rezonanță magnetică, dar din păcate nu dispunem de un astfel de aparat. Avem unde

să-l instalăm, avem și speranța că vom beneficia și de această tehnică de vîrf. Atunci, laboratorul nostru, cu cele patru sectoare, va deveni un centru complex de tehnică imagistică, domeniu de elită al diagnozei computerizate.

— Ce se obține în plus prin rezonanță magnetică?

— Aparatele de acest gen completează cu date de mare acuratețe diagnostice tehnicile pomenite pînă acum, pătrunzînd și mai adînc în zona morbidă. Sînt investigate cu deosebire patologia sistemului nervos central, patologia cordului, afecțiunile musculo-scheletice.

— De pildă?

— Prin rezonanță magnetică se depistează scleroza în plăci, se poate urmări cu exactitate evoluția cardiacă. Cu actualele mijloace, aflate în dotarea unităților medicale, o cardiopatie ischemică nu poate fi depistată decît în proporție de 60 la sută.

— La toate acestea, o concluzie: Centrul de diagnostic imagistic se află în beneficiul unui număr redus de bolnavi, dacă avem în vedere suferințele de mii de suferinzi din România.

— Din păcate, asta e situația. Cînd va avea și biata noastră țară o rețea de laboratoare similare, astfel ca fiecare om să-și poată căuta de sănătate prin mijloace sigure și rapide?

— Nu mă întrebați pe mine. Cei ce vă pot răspunde se află în guvern sau la Ministerul Sănătății.

— O vom face, încredințîndu-vă tiparului acest interviu. O vom face și altă dată, amintind polițienilor noștri că dincolo de ambiții și sete de putere, de aceste vicii eterne umane, se află viața noastră scurtă, pîndită de primejdii, că mai important ca orice pe lume este sănătatea noastră cea de toate zilele.

LIVIU TIMBUS
Fotografii de
FLORIN IONIȚĂ

DIAGNOSTIC PRIN FIRUL DE PĂR

Printr-o tehnică de ultimă oră, folosită cu enorm succes în mai multe țări din Europa, analiza firului de păr poate conduce la obținerea unor date extrem de prețioase privind starea de sănătate a organismului. Metoda permite depistarea unor boli latente (imposibil de diagnosticat prin procedee obișnuite), precum și cauza ascunsă a unor maladii declarate. În România, tehnica este aplicată în premieră națională de un colectiv de specialiști, condus de prof. univ. dr. Dan Alexandru. Cei care doresc să obțină o asemenea analiză sînt invitați să completeze formularul alăturat. Se atașează un eșantion de păr (o șuviță subtilă) și un plic timbrat cu adresa expeditorului. Anvelopa va fi adresată revistei „Flacăra” cu mențiunea „Pentru sinergetica firului de păr”. Plicurile recepționate vor ajunge în laboratorul prof. Dan Alexandru. Din acel moment, dialogul prin poștă va avea loc între colectivul de ecosinergeticieni și persoana în cauză.

ANALIZĂ SINERGETICĂ asupra eșantionului de păr FIȘĂ DE ÎNSCRIERE PRELIMINARĂ

Numele și prenumele Data nașterii
Localitatea Județul

A fost trimis anterior TALON DE PARTICIPARE

- și s-a înregistrat sub nr. ☐
— nu s-a comunicat încă ☐

Nu s-a mai trimis alt talon ☐

Solicităm un formular de înscriere pentru ANALIZĂ SINERGETICĂ, menționînd:

diagnosticul
simptomele

Ne interesează:

- Elemente și compuși chimici: ☐ , din care:
a. constituenți ale organismului (inclusiv vitamine) ☐
b. neconstituenți ale organismului (și localizare) ☐
- Analiza sistemului/aparatului/organului
- Infestare cu giardia (existență, localizare și tratamentul compatibil) ☐
- Raza de sensibilitate a biocurenților ☐
- Argila benefică ☐
- Culoarea benefică ☐
- Recomandări (regim alimentar și tratamente) ☐

Anexăm prezentei un plic timbrat, completat cu adresa pentru răspuns pe numele Localitatea Județul (a se trece și codul poștal).

NOTĂ: 1. Notați cu semnul x în căsuțele care conțin răspunsul afirmativ; 2. În cadrul analizei, indicele de sănătate și poziția patului sînt oferite gratuit; 3. Solicitări la pct. 2 și 7 necesită obligatoriu analiza (prealabilă) a celor prevăzute la pct. 1.

VINDECARE MIRACULOASĂ

Astern pe hîrtie aceste rînduri din două motive: pentru a mulțumi încă o dată celor care m-au smuls din ghiarele disperării și pentru a fi de folos mîilor de suferinzi din țara noastră, bolnavi de diverse afecțiuni de fiere și ficat. Mă numesc Maria Grădinaru și locuiesc în Arad, str. Tudor Vladimirescu, bl. 8, ap. 13. Cu ani în urmă, contractînd o hepatită cronică agresivă cu puseu acut progresiv, m-am îmbolnăvit de ciroză hepatică decompensată vascular și parenchimatos. Am fost internată de nenumărate ori cu comă hepatică, am făcut toate tratamentele posibile. În 1985, am cerut ajutorul dr. Ladislau Elthes, creatorul unui

medicament din plante. După patru luni, nu am mai avut nevoie de nici un medicament pentru eliminarea apei, mi-a revenit pofta de mîncare, am luat în greutate, am devenit un alt om. De fapt, m-am sculat de pe patul de moarte.

Reamintim că tratamentul se face prin administrarea unui extract vegetal original, brevetat în șapte țări ale lumii și aprobat de Ministerul Sănătății. Persoanele care doresc o programare, o pot obține la telefoanele 991/30031 (orele 10—21) și 991/36298 (orele 16—21), sau adresîndu-se în scris Societății comerciale „Elcohep”, Oradea, str. Ady Endre 72, cod. 3700.

CONSPIRAȚIA TĂCERII

privind gradele ofițerești

De la revoluția din '89 și până astăzi am tot așteptat să se aducă în discuție și să se ceară repararea actelor ilegale și nedrepte de umilire a cadrelor armatei române de către regimul comunist, cu privire la felul în care s-au acordat gradele ofițerești în acești ultimi 50 de ani, însă, toată lumea tace. Ceea ce este foarte trist, este faptul că chiar și cea mai bine intenționată parte a presei noastre, tace și ea. Nimeni nu atacă acest subiect. De ce? Pentru că pare exploziv. Se gîndește că dacă s-ar lua unele măsuri, foarte justificate de altfel, un foarte mare număr de ofițeri care poartă nemeritat acest titlu și l-ar pierde și ar fi coborîți de pe soclurile lor de gips bătute cu stele aurii.

Este nedrept toți să se tacă! Trebuie făcută o triere a valorilor din armată și chiar o cîntărire și o așezare la nivelul meritelor față de țară a veteranilor și pensionarilor militari. Acum, veștii ofițeri sunt confrunțați adesea cu situații stînjitoare. Cite un fost furier în fosta lor cancelarie, a ajuns fără nici un fel de studii militare, sau cu unele similare celor ale Elenei Ceaușescu, la grade superioare ofițerilor adevărați. A avut furierul merite excepționale? Nici vorbă! A avut merite doar în felul cum a dat din gură ca să proslăvească regimul comunist și în felul cum a aplicat „lupta de clasă”, sîpînd pe vecii ofițeri bine pregătiți, pentru ca pe locurile acestora să se ridice și să se instaleze ei. O adevărată răsturnare a valorilor! Cu cit vechiul ofițer era mai bine pregătit, cu alți mai mult con-

stituia un potențial adversar periculos pentru regimul comunist.

Am ascultat la televizor propunerile făcute în Parlament pentru împiedicarea foștilor nomencluriști de a fi aleși în organismele de conducere ale țării (care, bineînțeles, nu au fost luate în considerație, căci altfel ar fi zburat din fotoliile ei toată camarila comunistă), dar nu am auzit pînă acum nimic despre nomenclatura din armată și din fosta Miliție și Securitate. Subiectul este tabu!

Să lămurim însă lucrurile! Înaintea celui de al doilea război mondial, nu puteau pătrunde printre ofițeri decît cei care, după ce au luat un bachelareat, au absolvit o școală de ofițeri activi sau de rezervă. De fapt măsura regulamentară avea o adîncă și profund umană motivație: educația contingentelor de tineri ostași trebuie făcută numai de către oameni cu cultură, cu calități pedagogice și cu o bună pregătire militară. Încredințarea spre instruire a tineretului unor ofițeri în culți și slab pregătiți, militar este un atentat la pregătirea armatei și, implicit, la apărarea patriei. Tipurile de „Moș Teacă” trebuiau să dispară din armată. Personajul lui Anton Bacalbașa arătase că poate fi de nociv.

Demnitorul Carol I, adevăratul organizator al României moderne, în munca pentru ridicarea armatei la adevăratul ei rol, a stabilit prin regulament cerința nivelului de cunoștințe al viitorilor ofițeri, cerință respectată și de urmașii săi la tronul României, Regele Ferdinand I, Regele Carol al II-lea

și M.S. Regele Mihai I.

Cei care au atentat la demnitatea ofițerească în armată și în societate au fost Ana Pauker și trădătorul armatei, al țării și al neamului românesc, delapidatorul și dezertorul Emil Bodnăraș. Începînd din 1942, la ordinul Kremlinului, ei au circulat prin lagărele de prizonieri români din U.R.S.S., făcînd promisiuni celor care doreau să se alăture armatei roșii, și organizînd „Divizia Tudor Vladimirescu”. Cum în această divizie s-au prezentat mai mult grade inferioare și numărul ofițerilor nu era nici pe departe suficient, ei au trecut la o avansare oarbă a unor grade inferioare la grade ofițerești. Criteriile de selecție erau „originea sănătoasă” și mai ales modul de manifestare a convingerilor bolșevice.

Nu s-ar fi întîmplat nimic dacă totul s-ar fi limitat la ofițerimea acestei divizii, însă, după război ofițerii de carieră care luptaseră alături de sovietici pentru reîntregirea neamului, au început să-și manifeste tot mai pe față împotrivirea față de bolșevizarea țării. În vederea anihilării oricărei opoziții față de regimul comunist, a luat ființă „Direcția Superioară Politică a Armatei” — D.S.P.A. Ca urmare, în fiecare unitate militară au apărut „politrucci” numiți E.C.P.-iști, adică educatori culturali și politici. Aceștia au fost recrutați în special dintre cei veniți cu Divizia Tudor Vladimirescu dar, cum mulți dintre ofițerii acestei divizii au cerut lăsarea la vatră, gradele ofițerești le-au fost acordate unor activiști de partid. Ei au devenit plaga ar-

matei.

După ce partidul comunist a făcut acest ras ilegal și nu a întîmpinat decît o foarte slabă împotrivire (fapt explicabil prin prezența în țară a armatei de ocupație sovietică), a pierdut orice control și orice rușine, ajungînd să acorde grade de căpitan ori de maior unor activiști cu 3 clase primare. Pot exemplifica!

Cel mai edificator caz, cunoscut în întreaga țară și în străinătate a fost acela al circaciului cîzmar Nicolae Ceaușescu, care a purtat multă vreme uniforma de general, fiind locțiitorul politic al Ministrului Apărării Naționale, ba chiar ajunsese să-și aroge și titlul de Comandant Su-rem al Armatei Române. Nimic nu mai putea să mire pe nimeni, din moment ce Emil Bodnăraș l-a făcut pe soferul său, Ion Lucan, direct maior. Acum acesta este general pensionar. Așa cum am mai scris în altă parte acum cîteva luni, apreciez că atunci cînd Caligula și-a trimis calul în Senatul Roman numindu-l consul, fapta lui a fost mai puțin nocivă decît a lui Bodnăraș, deoarece calul lui Caligula nu vorbea și nu putea dispune de soarta unor oameni, în timp ce soferul lui Bodnăraș a fost comandant de divizie și a ajuns să ne reprezinte țara la Moscova în cadrul Tratatului de la Varșovia. Iată cui îi încredința partidul comunist destinele patriei!

Trezindu-se la nivelurile superioare ale conducerilor de partid și din armată cu un balast de cadre inculte, P.C.R. a hotărît să nu mai acorde avansări decît celor care au studii medii. Se intra astfel în perioada cursurilor liceale serale cu clase „speciale” în care erau înscriși doar secretari și activiști de partid precum și ofițeri ai armatei și ai M.A.I. Profesorii, timorați de ceea ce li s-ar putea întîmpla dacă nu le-ar fi dat acestora note de trecere, au încălcat deontologia profesională și i-au făcut absolvenți de liceu. Ba chiar unii dintre noii absolvenți de liceu au îndrăznit și au făcut și stu-

dii superioare după modelul „savantei”. Totul era posibil în țara noastră! Doar le spusese „Marele Cîrmaci” că „imposibilul nu există”.

Acum nu se mai poate rediscuta valoarea acestor studii și, în același timp, revizuirea lor ar fi inoperantă. De aceea, fac cîteva propuneri pe care le consider drept, pline de omînie, indulgente și care să nu lovească în soarta nimănui:

1 — Ofițerii activi de rezervă sau în retragere care au primit grade ofițerești în urma absolvirii unei școli militare de ofițeri activi sau de rezervă să fie considerați „ofițeri calificați” și aceasta să li se înscrie în toate actele și evidențele militare și civile. Propun ca prescurtat să se precizeze cu: O.C.

2 — Ofițerii care au fost avansați la grade ofițerești fără să fi absolvit în prealabil o școală militară de ofițeri să fie considerați „ofițeri necalificați” indiferent de studiile pe care le-au făcut ulterior întrucît aceste studii au fost în marea lor majoritate dependente de apartenența la P.C.R. Acestora să li se înscrie în evidențele și actele militare situația de „ofițer necalificat” — O.N.C.

3 — Pe baza clasificării în promoțiile de ofițeri la absolvirea școlilor militare, ofițerii calificați să fie avansați la gradele pe care le-ar fi avut dacă regimul comunist nu le-ar fi oprit avansările. Limita avansărilor acestea să fie demnitatea de general pe care o poate da doar cel ce conduce statul român.

4 — Nu cerem recalcularea drepturilor bănești a pensionarilor O.N.C., deoarece acestea au fost fixate pe baza cîștigurilor realizate în 5 ani din ultimii 10 ani de activitate și nu în baza gradelor avute în armată.

În acest mod ne vom debarasa în mod cinstit cei ce suntem azi ofițeri.

Veteran și invalid de război,
lt. Col. O.C. (r) ȘTEFAN
VASILE STĂNESCU

COLECȚIONARUL DE GUNOAIE

În cartierul Bucureștii Noi, printre arbori bătrîni și tufisuri încărcate de viață, se ridică un morman de gunoaie (haine vechi, sticle și borcane murdare, lemne, fiare și chiar un frigider ros de rugină). Toate aceste „bogății” înconjoară și ocupă casa unui bătrîn de 71 de ani, căruia vecinii îi spun „nea Gheorghe”. Cînd am ajuns la locul cu pricina, Gheorghe Crăcea era plecat la muncă. Din gunoaiele orașului bătrînul colecționar adună ce i se pare mai interesant. Nu vinde sticle, nu vinde borcane și, cu atît mai puțin, celelalte obiecte de uz gospodăresc pe care le strînge cu sîrg. Dar, involuntar, pe lîngă acestea, nea Gheorghe adună șobolani, gîndaci de tot soiul și-un mîros imbiator pentru care vecinii ar trebui să primească un spor de toxicitate. „L-am văzut, declară el Gheorghe Cașcarade, portar la Monitorul Oficial, aflat chiar lîngă casa bătrînului, spîlînd la cîrma niste cîrnați adunați de prin gunoaie. Erau albaștri și-am crezut c-o să moară, pentru că nici cîinii nu pot minca așa ceva”. Dar n-a murit. Bătrînul, trăind într-o singurătate stranie, s-a transformat într-o sălbăticie. Care citește ziarele și face politică. Luciditatea sa vine în totală contradicție cu modul de viață. Nea Gheorghe simpatizează cu Convenția Democratică și citește toată presa de dreapta. Citește și mai noul cotidian, „Evenimentul zilei”. Pe gardurile

din împrejurimi bătrînul a scris diverse lozinci anticomuniste. Este de părere că în curînd va veni regele și va conduce țara. Detestă ziarele ca „România Mare”, „Europa”, „Totuși iubirea”... Oricum, Colecționează gunoaie și, atunci cînd poate, mai crește cite-un porc în casa pe care a transformat-o în coțet. Cînd vecinii îi iau de urechi pentru că gunoaiele au provocat chiar și boli de piele copiilor din împrejurimi, nea Gheorghe înjură și aruncă noian de pietre. „A venit poliția, televiziunea, SĂNEPIDUL, spune dna Mariana Dumitru, dar i-a alungat pe toți. Nu-i poate face nimeni nimic pentru că are certificat de nebun”. Noi, scăpați de celebrul tratament cu pietre, am putut vorbi cu bătrînul încercînd să aflăm motivația reacțiilor sale. Unul dintre paradoxuri ni s-a părut acela că strîgă cu orice ocazie „Jos Iliescu”, dar, în timpul mineriadei din 13-15 iunie a cărat apă minerilor. Nu de altceva, adaugă bătrînul. Voiam să cîștig și eu un ban cinstit.” Nea Gheorghe are o memorie fantastică. Își aduce aminte pe date, luni, zile și ani tot ce a făcut. Soția l-a părăsit pe cînd era foarte tînăr. A crescut un

copil pe care-l mai întretine și astăzi. În anul 1970 a intrat în curtea Liceului dr. Petru Groza, a subtilizat steagul partidului și a făcut pipi pe el. „Pentru că era steagul partidului, adaugă bătrînul”. Militia l-a arestat și apoi l-a internat la Bălăneanca. Acolo a stat trei ani (1970-1973). În 1977 bătrînul a vrut să plece în statul Indiana la frații săi, baptiști. De la religie la politică, de la o viață lucidă la una înconjurată de gunoaie, de la un certificat de om bolnav psihic la realitatea imediată este un drum pe care chiar un psiholog, un sociolog sau un psihiatru s-ar răstăci. „Asta este munca mea, replică bătrînul” și-n același timp recunoaște c-ar trebui să facă un pul de curățenie în jurul său. Numai că mania de a strînge gunoaie este mai puternică decît sine. Nu-l judecă nimeni, îl condamnă, totuși, dreptul la existență, cel puțin, al celor trei copii mărunti care se plimbă printre șobolani ieșiți de sub gunoaie. Trei copii rămași fără mamă, care nu știu să fugă, să se-ngrîjească, să existe singuri. Nu-i desparte de locuința bătrînului decît un perete jerpelit. Poate că Gheorghe Crăcea nu realizează că „averea sa” constituie mai mult decît deșeurii menajere foarte periculoase pentru sănătate. Totuși, în șase ani, oficialitățile trebuiau să-și facă datoria: una de a-l interna pe Gh. Crăcea într-un azil de bătrîni (are o pensie de 4.000 lei/lună) și cealaltă de a dezinfecța acel colț de lume care, dacă n-ar fi fost așa, ar fi semănat cu o bucată de paradisi. Cum nicio dată nu-i prea tîrziu, sperăm că semnalul nostru va fi interceptat și că se vor lua măsurile de rigoare.

MARIA TIMUC ■
Fotografii de FLORIN IONIȚA ■

Cursa cu obstacole

CRIMA

Am în față o carte voluminoasă intitulată „Publicațiile interzise pînă la 1 mai 1948”, editată de Ministerul Artelor și Informațiilor în 1948 la București. Citez din introducerea: „Odată cu lichidarea regimului fascist din România s'a pus problema lichidării tuturor moștenirilor pe care acesta le lăsase în urma sa. Una dintre cele mai grele moșteniri era aceea a enormei cantități de material tipărit propagandistic. În acțiunea ei criminală de a menține cu orice preț poporul în ignoranță și obscurantism, reacțiunea a folosit toate mijloacele care puteau să o ajute la aceasta”.

Să vedem cîteva din „moștenirile regimului fascist” interzise de lucrare: Vasile Alecsandri („Călătorii”, „Legende istorice”, „Poezii populare”), Coșbuc („Povestea unei coroane de otel”, toate edițiile), P. Dulfu („Povestea României-Mari”), Mircea Eliade („Huliganii”, „Insula lui Euthanasius”, „Înt-o minăstire din Himalaia”), Mihai Eminescu („Poeme populare”, ediție îngrijită de Ion Pillat, „Poezii”, „Poezii postume”, „Povestind copiilor”), Nicolae Filimon („Ciocoi vechi și noi sau ce naște din pisică soareci mîncîncă”), Onisifor Ghibu („A cîncea universitate a României. Universitatea din Chișinău”, 1927 și încă 21 de lucrări), Octavian Goga („Poezii” — 1905, toate edițiile și încă 20 volume semnate de marele poet), Artur Gorovei („Notiuni de folclor”), Dimitrie Gusti, după părerea cenzorilor neofiti, a contribuit la înmulțirea moștenirii fasciste cu mai multe lucrări, între care sînt menționate „Principiile și scopurile serviciului social”, „La monographie et l'action monographique en Roumanie” (Paris, 1937) și „Sociologia militans” („Fundatia Mihai I, Buc. 1946). Petre Ispirescu („Snoave” și „Isprăvile și viața lui Mihai Viteazul” ca și Panait Istrati cu „Sposedania unui învins” au publicat și au promovat idei profund antinaționale. N-a lipsit din îmbogățirea acestei moșteniri hitleriste Mihail Kogălniceanu cu lucrările sale: „Dorințele partidei naționale din Moldova”, „Îmbunătățirea soartei țărănilor”, „Împroprietărea țărănilor”, „Răpirea Bucovinei după documente autentice”, „Scrieri din exil”, „Scrieri din vremea studiilor”, ultimele patru îngrijite de Petre V. Haneș. Sunt apoi interzise sute de lucrări consacrate Basarabiei și Bucovinei, Casei regale, politicii de expansiune a Rusiei țariste și a puterii sovietice, monografii, memorialistică, beletristică, poezii clasice și contemporane, lucrări științifice (Grigore Antipa, „Chestiuirea Dunării”; Lucia Dracopol Ispir, „Clasicismul în pictura românească”). În totului-tot o crimă monstruoasă.

Această crimă a stat la baza genocidului cultural, a răsturnării scării valorilor, a deznationalizării mascate și impuse în numele noului umanism și a internaționalismului proletar. Au fost scoase din colecțiile bibliotecilor și distruse valori inestimabile, greu sau imposibil de recuperat, situație tristă ce va îngreuna mult timp dezvoltarea cercetărilor în diferite domenii. A fost o crimă cră, în mod direct și indirect, a marcat și va influența negativ timp îndelungat, dezvoltarea spirituală a tinerelor generații. Recuperarea valorilor vechi, perene și crearea altora noi cere un efort înzecit din partea tuturor factorilor de decizie și competență. Problema moștenirii culturale este vitală pentru prezent și viitor. Unii din autorii acestei crime mai trăiesc. Au și urmași spirituali. Tot ce se petrece în jurul nostru nu trebuie să ne abată atenția de la rezolvarea problemelor culturii scrise.

13 iulie 1992.

BALOGH JÓSEF ■

Singe pentru singe, sau singe pentru bani?

Cind ceașisimul se zvircolea într-o ultimă încercare de a-și salva viața, dr. Jean Gerota, cetățean francez de origine română, venea în România cu un transport de singe și cu un plan care avea în vedere revitalizarea Rețelei de Transfuzii. Probabil că în 20 de ani cită stat în Franța, dl. Gerota a făcut acest plan, adaptându-l, până la recunoaștere, celui francez. Printre altele, proiectul prevede autonomia tuturor centrelor de hematologie, donarea de singe benevolă și neremunerată, considerată de multe somități franceze drept „o concepție depășită și care nu mai face față necesităților actuale”. De altfel, Franța este singura țară din lume tributată unei legi datind încă din anul 1904, lege care interzice plata donatorului de singe. Pe cind francezii pledează pentru anularea legii cu pricina și vorbesc de o schimbare substanțială în hematologie și transfuzii, România se mbracă în costum de epocă, aplicându-și o mască mai mult sau mai puțin vizibilă: **morală**. Acea morală care este prea scumpă pentru o țară abia smulsă de sub tutela comunistă, prea costisitoare chiar și pentru o țară ca Franța sau Germania. De ce? Pentru că donarea benevolă presupune sensibilizarea donatorului, crearea unor condiții, stimularea materială. În Franța și-n Belgia donatorului i se asigură un abonament pe căile ferate, la un anumit număr de donări are dreptul la o vacanță în străinătate, i se oferă cadouri substanțiale (o mașină de spălat, un frigider ș.a.), este adus cu mașina pentru a dona singe, se

fac campanii de presă sensibilizatoare și se editează cărți și reviste în același scop. Numai un program de sensibilizare costă milioane de franci, fără a pune la socoteală celelalte accesorii. Așadar, donarea benevolă, recomandată cu atita putere chiar de către Consiliul Europei, este un lux. Ea nu are, după părerea multor specialiști români, succes în această fază, cind, străduindu-ne să ne ndreptăm spre economia de piață, ne lovim de două procese firești: somajul și inflația. Drept dovadă este faptul că „Asociația Donatorilor Benevoli, creată la Institutul Politehnic din București, funcționează de doi ani cu foarte puțini adepți (aproximativ o sută). Numărul donatorilor de singe a scăzut din 1989 până-n 1990 la mai bine de jumătate. Donatorii benevoli au fost și sint doar cei care odată au avut nevoie de singe. Ceilalți donează onorific pentru două zile libere și o masă la bufete insalubre, iar alții donează pentru bani. Hotărîrea Guvernului nr. 999/1990 a reglementat tipurile de donare amintite mai sus. Totuși, dl. Jean Gerota remarca: „Reglementarea n-a dat nici un rezultat bun”. Ne-am permite să observăm că nici nu se putea să se nimple acest lucru de vreme ce donatorul, vîlăuit, își pierde o zi pentru donare și servește o masă de 150 de lei, pe cind în Europa și-n Occident, donatorii sint compensați și tratați precum cele mai proeminente personalități. Unde este morală și unde este umanitarismul, cind donatorii din Bacău, Jigniți și slăbiți, merg 5 km în afara orașului, pe jos, pentru a servi masa? De-

sigur, condițiile de donare sint mult mai proaste decit cele create de sistemul medical comunist. Bolile se transmit mult mai repede, iar verificarea lor este tot mai greoale. Sint laboratoare și nu sint reactivi. Nu sint reactivi fiindcă n-avem bani pentru a-i importa. N-avem medicamente pentru tratarea unor boli foarte cunoscute și nici laboratoare pentru depistarea lor. La stat bate vîntul a sărăcie, deși ne umflăm în pene că am primit ajutoare de la OMS, CEE și alte organisme internaționale. Budgetul e subțirel. Interesele, însă, intră în joc. Cărțile s-au făcut, iar cei care au de cîștigat de pe urma noastră, cîștigă milioane. Desigur, bătînd monedă pe psihologie, economie și motivații care nu mai stau în picioare nici măcar în fața românului sărac, dezinformați și trîit sub lumina intinericului.

Dl. Gerota, șeful unei secții de crioprecipitate dintr-un spital parizian, a reformat atit de bine Rețeaua de Transfuzii din România încît aceasta este, la ora actuală, într-o stare ingrijorătoare. A dat centrelor de transfuzii o autonomie fictivă pentru că, de fapt, acestea se subordonează tot Ministerului Sănătății. Care minister încearcă și chiar reușește să monopolizeze și să controleze acolo unde are interesul s-o facă. Totodată, dl. Gerota a promis României o dotare tehnică foarte modernă, reușind să aducă, pînă acum, separatori celulari folosiți și abandonati de patronii străini. Disponibili necesari nu pot fi cumpărați tot din lipsa de bani.

Planul mai cuprinde inflin-

țarea unei stații de plasmafereză la Timișoara. Această stație există și este formată din două sisteme care costă 100 \$ fiecare. La Timișoara urmează să se colecteze 7000 l plasmă anual, cantitate care va fi prelucrată la fabrica IZI din Italia. Acțiunea, precizează dl. Gerota, este finanțată de Comunitatea Economică Europeană în întregime. Produsele din plasmă se întorc integral în țară. Deci, statul român nu pierde și nu cheltuiește nimic”. Dl. Bernard Bentien, reprezentantul firmei „UB Plasma Labor GmbH” din Germania, ne spune: „Jumătate din plasmă rămîne în Italia drept plată pentru fracționarea gratuită a albuminei. Desigur, rămîn desuți bani pentru a-i plăti dlui Gerota „un comision de mijlocie” puternic. Un litru outdated plasma conține, în medie, 22 g albumină, din 7000 l se extrag 154 kg albumină, 1 kg albumină are, pe piață, o valoare de 4000 DM, corespunzînd unei valori totale de 616.000 DM”. Dacă dl. Bentien are dreptate România face o afacere proastă, iar dl. Gerota face una de milioane sub pretextul „eticii și al moralei”. Extrag plasma gratuit, las jumătate în Italia, iar cealaltă jumătate o vind românului care a donat din principiu, benevol și neremunerat. Este, într-adevăr, o afacere de învidiat. Și nu chiar singura. Dl. Gerota zboară lunar pe ruta București-Paris și invers pe cheltuiala Ministerului Sănătății (plin de datorii și de nevoi) și locuiește într-un hotel de lux din București. I se asigură chiar și un salariu. Ca și cum un român, cu ce-

tățenie română, nu s-a găsit pentru a fi numit în postul de director al RTSR. E ca și cum românii n-ar mai avea specialități, capacități, inteligențe și soluții pentru a-și rezolva problemele. Aceasta este, însă, de competența ministrului sănătății, dl. Maiorescu, sensibil influențat în deciziile pe care le-a luat de cind deține această importantă cheie în mină: **sănătatea populației**. Unde mai pui că domnia sa declară dlui Gen. Bejan de la SOTI într-un interviu: „Ministerul Sănătății vrea privatizare fără profit”. Afirmatia a stîrnit un val de nedumerire în lumea medicală, care s-a îngrozit la gîndul că, după o asemenea afirmație, va urma o lege a naționalizării. Am exemplificat astfel deoarece amintim replica se lega de existența firmei germano-române „UB Plasma Rom”, constituită legal, totuși tirată într-un proces de către MS. La solicitarea dlui Gerota, care și-a văzut planul concurat de nădat ce firma și-a anunțat funcționarea. Nu spune nimeni că „UB Plasma Rom”, o firmă care plătește 1500 lei pentru o donare de plasmă și care este necesară României, trebuie văzută numai în roz. Numai că Ministerul Sănătății nu-i dorește existența, deși există reglementări în acest sens. MS nu cunoaște, în acest caz, nici clementa, nici bunăvoința. În locul unei inițiative private de amploare preferă, se pare, cabinete înghesuite prin cotoane și cămăruțe, cabinete care aduc atit de puțin statului, încît inexistența lor ar trece neobservată. Interesele personale sint mai puternice decit cele colective. Și, în urma urmei, acesta este și scretul buimăcelii regizate de la etajul doi al MS: interesele personale cumulate cu un război rece între persoane care n-au căzut, la prima vedere, de acord.

Cel mai ciudat este faptul că cele două planuri, ajutate fonduri și de o bună cooperare, ar putea salva Rețeaua de Transfuzii din România, Centrul de Hematologie din București aflat într-o situație demnă de plîns și, bineînțeles, orgoliile tuturor.

MARIA TIMUC

MECANICA ABUZULUI

Iată un scurt fragment din scrisoarea dlui Bonteu E. f. n., domiciliat în orașul Buftea, strada Construcțiilor nr. 1, bloc 20, scara B, apartamentul 3, Sectorul Agricol Ilfov.

„La toate apelurile disperate pe care le-am trimis noilor autorități pentru rezolvarea situației mele nu am primit nici un răspuns. Și cind mă gîndesc că la 20 mai 1990 am votat F.S.N., crezînd că astfel voi contribui la o reală schimbare în această țară! Schimbarea nu s-a produs, ba chiar mai mult, trecutul comunist continuă să trăiască în primul rînd prin oamenii puterii și instituțiile politice”.

Necazurile acestui bătrîn, invalid de gradul II, încep din anul 1970, cind a fost expropriat din zona Bicaz, datorită construcției barajului și hidrocentralei. A fost nevoit să-și refacă gospodăria în localitatea Otopeni. Dar, pe motiv că schița de sistematizare nu era definitivată, dlui B.E. nu i s-a eliberat autorizația administrativă de construcție. I s-a spus că poate construi și fără această autorizație pentru că situația lui este una specială și, în consecință, nu va avea neplăceri. Neavînd unde locui și depozita lucrurile, dl B.E. și-a ridicat o casă pro-

prietate personală. După cîțiva ani, resimțînd efectele unei pensii de mizerie s-a hotărît să înstrăineze o parte din noua sa locuință. Abia acum a apărut ilegalitatea Primăriei care refuzase eliberarea autorizației de construcție. Așa se face că tranzacția s-a lovit de refuzul Primăriei Otopeni, avînd acum alți funcționari, de a perfectă vinzarea-cumpărarea. Totuși, operațiunea s-a efectuat, dar... cumpărătorii s-au dovedit a fi de rea credință. Ei nu au respectat hotărîrea comună concretizată într-un înscris autenticat de organul notari și refuzînd să achite prețul convenit și modificînd partea de construcție astfel dobîndită. Au fost ajutați în planurile lor de secretarul Primăriei Otopeni, C. Popa, cit și de numiții Anca Georgehe (ICRAL Pajura) și N. Munteanu (DG-DAL).

Ceea ce intrigă mai mult este faptul că desi dlui B. E. i s-a refuzat eliberarea autorizației de înstrăinare pe motivul inexistenței celei de construcție, cumpărătorii au beneficiat de autorizația de vinzare a proprietății lor către un pretins debitor al dlui B.E. Noul proprietar era Elena Crăciun care, cu concursul unui judecător corupt (Nadia Filip, în prezent avocat pledant), a obținut obligarea prin justiție a dlui B.E. la plata sumei de 35.000 lei, pe atunci deloc modică. Recursul acestuia introdus la Tribunalul Municipiului București a fost respins, nu însă și recursul extraordinar declanșat de Procuratura Generală, Postul Tribunal Suprem a admis re-

cursul extraordinar, a casat hotărîrea instanței de fond cu trimitere spre rejudecarea cauzei. Trecînd peste faptul (întîmplător?, legal?) că dosarul cu pricina a fost ținut în nelucrare 52 (cincizeci și două) de zile, să spunem că noua hotărîre îl obliga pe reclamant, adică pe dl. B.E., la... restituirea sumei de 35.000 lei!

Sarabanda memoriilor, audiențelor, contestațiilor etc., de abia acum începe. Dl. B.E. pur și simplu nu știa (sau nu putea crede) că a-ți cere cu insistență drepturile putea supăra autoritățile comuniste. Ceea ce s-a și întîmplat.

Dintre tovarășii procurori care au obstrucționat soluționarea dosarului B.E. amintim pe următorii: Ivanov, Nichita, Enescu, Nicolae Popovici.

Impotriva acestei ultime hotărîri judecătorești, dl. B. E. a depus nenumărate memorii la registratura Procuraturii Generale, dar sus-numiții procurori au tergiversat în mod nepermis formularea unei poziții procesuale. Așa se face că termenul pentru introducerea recursului extraordinar a expirat, dl. B.E. rămînînd cu o pagubă de 35.000 lei la care s-au adăugat dobinzi și cheltuieli de judecată. În total 55.000 lei!

În cadrul unei audiențe cu procurorul Nichita (pe atunci director în Procuratura Generală), dl B.E. a fost „sfătuit” să renunțe la întrevvedere cu procurorul general Nicolae Popovici. În schimb i s-a promis soluționarea favorabilă a cazului său. Dar n-a fost să fie așa...

UN BUNIC ȘI-O BIATĂ CASĂ

În anul 1988 dl B.E. se hotărîște să se mute din Otopeni, într-o garsonieră în orașul Buftea, la adresa menționată la începutul acestui articol. În acest timp, gospodăria sa din Otopeni a fost supusă unor incalificabile acte de vandalism de către indivizi certați cu legea, dar ocrotiți aproape pîrintește de organele de miliție și procuratură locale. Pagubele au fost următoarele: 1260 butuci de vie, 74 pomi fructiferi, 30 butuci coacăze negre, gardul din prefabricate de beton, trei porți din fier forjat, dale din beton pentru aleile grădinii, cîteva butoaie etc. Toate acestea au fost distruse sau sustrase.

În mod firesc, dl B.E. s-a adresat șefului de post, un anume locotenent Mihalache, dar fără nici un rezultat. De menționat că în plîngerea sa, victima indicase și posibili făptuitori, dar miliția — din motive cel puțin ciudate — nu a efectuat nici o cercetare. Dimpotrivă, dl B.E. a fost sfătuit de reprezentanții miliției din Otopeni și ai Consiliului Popular să nu mai facă atita caz și să plece mai repede din localitate.

Infraactorii, vîzînd că nu se ia

nici o măsură împotriva lor, și-au continuat în patru rînduri acțiunea de distrugere și sustragere. Astfel, dlui B.E. i-au fost furate aproape toate bunurile, iar tablourile distruse. Locotenentul Mihalache a avut o atitudine de-a dreptul suspectă pentru un om obligat prin natura serviciului său să vegheze la ordinea și liniștea publică, la integritatea persoanelor și a avutului lor: „Așa-ți trebuie dacă nu vrei să vinzi casa și să pleci de aici”. Sub pretextul luării eventualelor urme și amprente ale infraactorilor, același locotenent Mihalache l-a „sfătuit” pe dl B.E. să nu „miste” bunurile rămase în urma distrugerilor. Timp de trei zile a plouat torential, ceea ce a deteriorat grav lucrurile. Inutil să mai spunem că lucrătorii miliției Otopeni nu au ridicat nici un fel de amprentă.

În aceste condiții dl B.E. s-a adresat Procuraturii și Miliției Sectorului Agricol Ilfov solicitînd sancționarea locotenentului Mihalache pentru atitudinea sa evidentă de obstaculare a aflării adevărului și de favorizare a infraactorilor. Răspunsul organelor sesizate este abracadabrant:

„...organul de miliție a descoperit chiar mai multe obiecte decit au fost reclamate”. S-a dispus neînceperea procesului penal dar și necontinuarea cercetărilor.

Consiliul Popular Otopeni i-a refuzat dlui B.E. eliberarea autorizației de înstrăinare a locuinței pentru că aceasta să fie preluată de stat. Este cunoscut faptul că în perioada dictaturii ceaușiste cetățenii — mai precis „simplii cetățeni” — nu puteau deține în proprietate două locuințe mai mult de un an de zile. După expirarea acestui termen, dl B.E. a primit o adresă din partea ICRAI prin care i se puneau în vedere două aspecte: preluarea de către stat a gospodăriei din Otopeni și interdicția de a înstrăina bunurile din această gospodărie.

În loc de preluare s-a procedat la demolarea construcției. În procesul verbal încheiat în prezența delegaților Consiliului Popular al S.A.I., ai Consiliului Popular al Municipiului București și ai miliției locale se spune: „În prezența și sub îndrumarea lor (a celor arătați deja, n.h.) construcțiile vor fi demolate cu mare grijă de către oa-

meni de specialitate. Materialele rezultate vor fi stivuite, împachetate și trimise cu forme legale C.A.P.-ului în custodie, așa cum a dispus tov. secretar al S.A.I.”. Numai că aceste materiale nu au apărut niciodată la C.A.P. Otopeni. Este clar că ele au fost însușite pentru că nu se poate sustine că aceste materiale ar fi fost depreciate, întreaga construcție datînd din anul 1970. Asta nu a împiedicat autoritățile să susțină că aceste materiale s-au distrus cu ocazia demolării, fiind apoi aruncate într-o groapă. Dar aici, în molozul depozitat, dl B.E. nu a putut identifica elementele de infrastructură ale fostei sale locuințe.

Sesizările, cererile și audiențele dlui B.E. la organele centrale ale miliției și procuraturii au rămas fără efect. Această situație critică a continuat și după 22 decembrie 1989. În derularea ei postrevoluționară putem distinge două etape: 1. decembrie 1989 — 20 mai 1990 și 2. 20 mai 1990 — pînă astăzi.

În prima etapă noile-vechi autorități, speriate și nesigure de eventuala răsturnare a jocurilor politice, au dat curs cererilor

dlui B.E., dispunînd începerea cercetărilor. Cu soluționarea acestui caz a fost însărcinat dl. maior Dinescu din cadrul Poliției S.A.I. Dl. maior a declarat textual: „Bonteu are dreptate și va fi despăgubit de către cei vinovați care își vor lua pe-deapsă”. Dar cercetările nu avansau. Era așteptat rezultatul alegerilor de la 20 mai 1990. După victoria F.S.N., dl B.E. nu mai avea dreptate. Procedeele comuniste au fost din nou aplicate: au fost întocmite acte mincinoase, în timp ce plîngerile victimei nu mai apar la dosar, au fost omise interogatoriile suspectilor și ale martorilor dlui B.E.

Procurorul șef al Procuraturii S.A.I., dl. Stelian Birșu, nu a luat în seamă cererile și actele înaintate de dl. B.E., în schimb a depus toate diligentele pentru ca și Procuratura Municipiului București să-și însușească punctul de vedere al Procuraturii S.A.I.

Statul de drept rămîne o himeră, în timp ce structurile comuniste din justiție și procuratură sint o realitate de necontestat. O crudă realitate.

LUCIAN TUDORANCEA

REVOLUȚIA DIN CULISE

„AM VĂZUT TREI MORȚI SUSPECTI CU FAȚA ÎNTOARSĂ SPRE CALDARÎM”

— interviu cu colonelul (r)
ILIE STOLERU —

Luind în considerație valurile de cerneală care au epuizat subiectul revoluției din decembrie '89, vom trece direct la prezentarea interlocutorului nostru: colonel Ilie Stoleru, cel care a fost comandantul, între 22 decembrie '89 și 2 ianuarie '90, pentru trupele de blindate și transportoare amfibii din Piața Revoluției. Succint, despre personalitatea sa (modestă, de altfel, prin fire): voluntar plecat pe frontul antifascist la 15 ani și jumătate, ulterior lector la Academia Militară, comandant de regiment la Tirgoviște și locțiitor al comandantului de divizie. Decorat cu ordinul „Steaua Republicii” și medalia și ordinul „Meritul Militar”. A fost trecut în rezervă, în mod suspect, la 14 februarie 1990, la o lună și jumătate după Revoluție. Probabil că văzuse și auzise prea multe. El însuși consideră că trecerea sa în rezervă a fost „abuzivă” — o trecere pe „linii moarte” a martorului de care alții se folosiseră. Urmărindu-i intervențiile în presă și cunoscându-l cu prilejul „Premiilor FLACĂRA”, l-am invitat la redacție. Reproducăm exact dialogul avut cu dînsul:

Reporter: Cum ați fost numit și de cine în comanda trupelor din Piața Palatului, Palatul Telefoanelor și împrejurimi?

Ilie Stoleru: Am fost trimis și numit de către comandantul armatei, generalul Voinea Gheorghe. Am coordonat acțiunile unităților de tancuri și mecanizate postate în Piața Palatului și împrejurimi.

● „Am fost coleg cu Milea: un ofițer de carieră se împușcă în cap”

— În ce postură v-a găsit Revoluția?

I.S.: Eram ofițer în Comandamentul Armatei. Pe 21 decembrie 1989 mă găseam la o întrunire la Casa Armatei. Am parcurs, de curiozitate, în jurul orei 13,00, drumul de acolo pînă în Piața Universității și pe urmă în Piața Victoriei, în Bucureștiul de după miting.

— Ce-ați făcut pe 22 decembrie după-amiază?

I.S.: Cu o mașină ARO am plecat să verific cele 11 obiective avute în grijă. Ce mi s-a părut curios? Că, la numai câteva ore de la fuga lui Ceaușescu, erau organizate niște „baricade vii”, „filtre” cu sefi de grup, grupuri de 30-40 de inși. La Piața Victoriei, era un baraj, la TV unul, la Barajul Ciurei, în Drumul Taberei. Cînd au avut timp să se organizeze?

— Ca militar de carieră, cum vi se pare moartea generalului Milea?

I.S.: Am fost coleg de clasă cu Milea, îl cunoșteam foarte bine. Un ofițer de carieră se împușcă în cap, nu tangențial la inimă. Oricum, varianta raportului Nicolăescu este absurdă.

— La ce fapte ați fost martor și ați participat în noaptea de 22 spre 23 decembrie?

I.S.: Am încercat, în jurul orei 1,30 (noaptea), să verific dispozitivele. Mașina în care mă aflam a primit o rafală trasă dintr-un ARO civil, alb. Pe o străduță care dă spre Antiaeriană am primit (mă aflam într-un ARO al armatei) o altă rafală de pistol automat, care a tăiat crengile copacilor din fața noastră, iar ele au că-

zut pe capota din fața mașinii!

— Nu putea veni de la o altă formațiune a armatei?

I.S.: Nu putea veni, deoarece eu cunoșteam amplasamentul trupelor din zonă.

● 130 de militari uciși de simulatoare?

— Ce-ați mai văzut neobișnuit?

I.S.: Am văzut trei morți suspecti, cu fața întoarsă spre caldarîm.

— Alte întâmplări, în afara logicii faptelor?

I.S.: Avem 130 de militari morți. Ei pot fi morți din cauza simulatoarelor?

Pe 22 noaptea, în jurul orei 3,00, am fost retras la un alt comandament, din Șos. Olteniței. Atunci au fost atacate, simultan, toate unitățile din zona Olteniței (este vorba de cartier, n.a.). Dimineață, pe 23 decembrie, m-am înapoiat la Comandamentul din care făceam parte. Altă chestiune curioasă: tot pe 22 decembrie, în jurul orei 20,00-20,30, la Televiziune. Eu m-am dus să iau legătura cu comandantul de acolo. Spre surprinderea mea, l-am întâlnit acolo pe generalul (aflat în rezervă) Tudor. El era de mult ieșit la pensie — și se părea că el comanda atunci acolo. Într-una din emisiunile făcute de Mihai Tatuli, generalul Tudor afirmă că fusese numit acolo de ministrul armatei, gen. Stănculescu. Dar atunci ministrul armatei, conform regulamentelor militare, după moartea generalului Milea, era generalul Gușe. Cine l-a numit pe generalul Tudor și cu ce prilej?

— Ce s-ar fi întâmplat dacă, pur și simplu, armata nu intervenea în apărarea obiectivelor?

I.S.: Televiziunea ar fi fost la îndemîna oricui. La fel, Dispeceratul Energetic Național, Telefoanele, Radioul, Barajul Ciurei, Arhivele. Dacă armata ar fi tras în populație, efectul unei singure rafale ar fi fost de câteva sute de morți, mai ales prin efectul de împrăștiere.

— Ce armament aveau în dotare formațiunile numite „teroriste”?

I.S.: Aveau arme cu amortizoare, cu mecanisme cu lunetă, pentru luptă pe timp de noapte (în „înfrăsoșu”), gloanțe cu cap-vidă. Armament foarte modern. Comisiile civile și militare nu și-au dus treaba (de elucidare) la capăt. Cu mine cel puțin, comisia trebuia neapărat să stea de vorbă, dar cu mine n-a vorbit nimeni. În fața comisiei lui Nicolăescu nu m-am dus fiindcă, vă spun drept, am avut rețineri. Toate casele (locuințele) din preajma C.C.-ului trebuiau luate pe liste de la I.C.R.A.L. și verificate.

● Pompierii au venit abia după patru ore!

— Cum era „scenariul” luptei?

I.S.: În jurul orei 17,00, se trăgea din spate de la „Cîna” (din direcția străzii „Golești”) un foc. Îi răspundea altul din Piața Palatului, apoi urmau serii (raiale) și începea un foc concertat. Scenariul a fost repetat zilnic (cîteva zile la rînd). După ora 19,30-21,00, scenariul începea iarăși cu focuri, care durau toată noaptea, dar nu mai era concertat. În timpul zilei, mai rar. Din investigațiile pe care le-am făcut, am găsit

urme de sînge prin clădirile prin care am intrat, dar nu existau acolo (nu erau lăsați) cadavre, sau gloanțe rămase. Cînd a început să ardă B.C.U., am anunțat pompierii, dar ei au ajuns abia după patru ore!!

— Cum reușeați să vă aprovizionati?

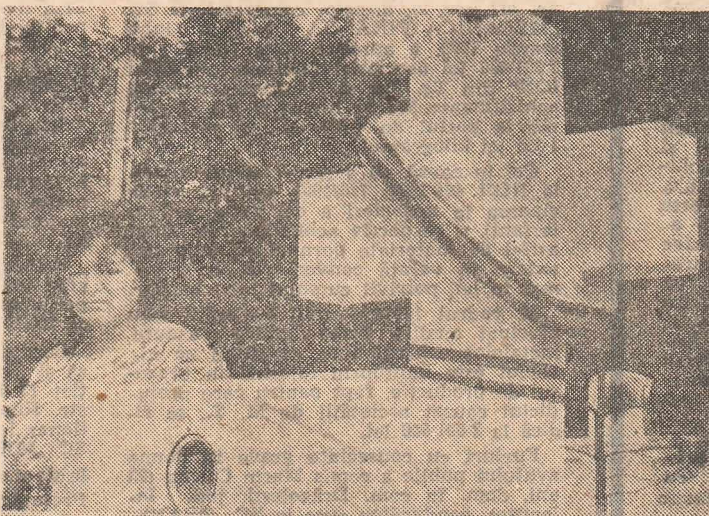
I.S.: Era foarte greu cu aprovizionarea. Am apelat la I.A.P.L.-ul de atunci. De la restaurantele din jur se adu-

se găsea un bloc unde locuiau doar militari și salariați ai M.I.

● O „momeală” împușcată cu un glonte în cap

— Ce se-ntîmplă acolo?

I.S.: Cum acționau: cu lumini și perdele în diagonală. Acolo se găsea, probabil, un „punct de comandă” al tero-

Fotografie de CRISTIAN CALUGARU

ceau oamenilor alimente. Un batalion de geniu-aviatie din subordinea mea a fost destinat pentru paza O.N.T.-ului și hotelurilor mari: Athenae Palace, București, Ambasador, Lido, Inter, la cererea ministrului. Am făcut pentru soldați pachete (1230 de Anul Nou, de la Ministerul Industriei Alimentare și de la O.N.T. Carpați). Pe 27-28 decembrie s-a stricat vremea. De la APACA am primit 500 de combinezoane matlasate (kaki și negre), sau imblănite, pentru oameni. De asemenea, cu ajutorul directorului Predoiu, am primit, pe 30 decembrie, 375 perechi de mănuși vătuite, 299 căciuli militare, 89 fulare, 25 de saltele, toate destinate militarilor.

● Teroriști în fulgarine

— Să revenim la faptele stranie, fără explicație...

I.S.: Căpitanul Ciontea, comandantul batalionului de geniu-aviatie — aflat în subordinea mea — mi-a raportat că în hotelul Ambasador au fost acționați teroriști. Cînd s-a deplasat acolo o echipă din brigada antiteroristă a găsit trei inși coborînd pe scări. Imbrăcați în fulgarine. Le-a spus: „stați, nu trageți, că vă secerăm!” I-au percheziționat. Sub fulgarine aveau un întreg arsenal. Pe diferite „rafturi” interioare, aveau, pe dedesubt, cutite încovoiate, țepi, șisuri, cirigle. Și dincolo, pe partea cealaltă, aveau arme de foc. Ce s-a întâmplat cu ei, cine i-a luat, unde i-a dus?

— Ați mai găsit ceva asemănător și la alte hoteluri?

I.S.: La hotel UNION, cel de lângă cofetăria — TURN, s-a mai întâmplat ceva. Am primit telefon de la directorul hotelului că au apărut 30 de inși care s-au dat drept milițieni în misiune. Ziua stăteau în camere, iar după căderea nopții plecau în oraș. Noaptea dispăreau. Asta se întîmpla pe 24 decembrie, la orele 16,00.

— Alte evenimente care dau de gînd?

I.S.: Cînd mi-am mutat punctul de comandă în Piața Valter Mărăcineanu, acolo, vizavi,

riștilor. Se comunica undeva, în altă parte. Cercetînd blocul, am ajuns la o anumită încăpere. Am găsit-o sigilată. Am rupt sigiliul și am intrat. Erau pahare și mături de țigară pe jos, fără mobile înăuntru. De acolo se semnaliza.

— Mai aveți un caz la fel de interesant...

I.S.: În noaptea de 28 spre 29 decembrie, a trecut o mașină, care n-a stat la somatie. Asta se petrecea prin fața la Palatul Telefoanelor. În fața acolo era un ARO și o mașină de gunoi. De acolo s-a tras cu alicie gen „boabe de piper”. Mașina, care n-a stat la somatie, a intrat în magazinul „Romarta”. Individul de la volan pierduse controlul. Am ajuns la locul faptei. Tipul din mașină zăcea cu un glonte în cap. Era un român care avea pașaport, pe un nume turc. Cred că el era „momeala”. Geamurile din spate ale mașinii erau deschise. La fel și cel de la portieră. Un pasager, care se aflase pe bancheta mașinii mai înainte, ne-a povestit. Victima venise pe bulevardul Magheru, trecuse pe la Universitate, depășise primul baraj, la al doilea erau niște copii (o fată pe care o chema Mariana M.). A coborît șoferul (cel care avea să fie împușcat), a coborît și pasagerul, iar șoferul l-a servit pe copiii de la baricadă cu o țigară „Marlboro”. L-a servit și pe cel care era pasager în spate. Cum au fumut, au amestecat toți, inclusiv pasagerul din spate. Concluzia: ori din ARO, ori din mașina cu gunoi s-a tras (într-un mod profesionist!) asupra lui, a celui suspect. El putea să aibă, probabil, „misiunea” de a verifica dacă se poate trece („pătrunde”) pe acolo. Fabulațiile din presă nu au elucidat niste cazuri. În emisiunile sale, M. Tatuli mai mult a produs semne de întrebare; mai mult a adus indivizi ce-au vrut să apară pe postul TV. Nu se poate culpabiliza armata, în general — ci, mai degrabă, persoanele care sînt, într-adevăr, vinovate. Comisia însărcinată cu elucidarea cazurilor ar trebui să facă lucrurile publice. Am uitat morții? Ni-i mai amintim doar la 22 decembrie?!

Nu contați pe ajutorul de înmormîntare

În două cămine spital din București, la numai cîteva zile una după alta, au murit două femei. Nu se cunoșteau. Le uneau doar bătrîncea, boala și singurătatea celui ce are mai multe rude și prieteni pe lumea cealaltă dîc aici.

Destinul făcuse ca, amîndouă, la peste 80 de ani, să sufere o fractură de bazin. Operate în același spital, aveau să plece, fiecare, către alt cămin-spital, condamnate la imobilitate și neputință.

Nu erau dintre bătrînele părăsite, uitate de ani de zile, pînă și de copiii lor, care îi aveau, într-un pat străin de spital. Nu avuseseră copii. Ca să nu le fie viața pustie, își ajutaseră nepoții, le crescuseră acestora copiii, așa că, acum, veneau la ele nepoții să le vadă, să le aducă o prăjitură, să le spună o vorbă bună spre mîngiere, să le îngrijească.

În anul petrecut în spital, bătrînele primiseră pensiile aici. Ce le rămăsese după oprirea sumei cuvenite căminului, împărțiseră femeilor de serviciu, infirmierelor, asistentelor, „să aibă milă de ele, să le poată cere un pahar de apă, o ploscă, un cearceaf curat. Așa că atunci cînd au murit, singurul lucru pentru care nepoții nu au avut nevoie de bani au fost hainele de îngropăciune.

Maria V. a murit vineri. Abia simbată, la prînz, nepoții au reușit să găsească un îmbălsămător dispus să se deplaseze — în timpul lui liber — numai cu taxiul, însă, și, bineînțeles, numai pentru o sumă substanțială. E vară, termometrul arată 35 de grade și toată lumea știe că pentru a avea acces în capela cimitirului trebuie să prezinți un certificat de îmbălsămare, așa că deschizi portofelul și plătești, că nu ai încotro.

Cu cîțiva ani în urmă, numai, un coșciug modest costa cam 2.000 de lei. Acum, cel mai ieftin e 14.000. Obținută cu mare greutate, o groapă în cimitir, pentru șapte ani, costă, oficial, 10.000 lei. Cîteva vase cu pomana împărțite la cimitir și o masă, și ea modestă, după înmormîntare, conform datinilor, a ridicat la aproape 40.000 cheltuiela unei morți de om sărac.

Pentru Elena N., a fost imposibil să se obțină o palmă de pămînt în care să fie îngropată. Au hotărît să o incinereze. S-au conșolat cu gîndul că va fi și ceva mai ieftin. S-au înșelat. Au făcut economii la coșciug, cei drept; dar, cum pentru incinerare n-a putut fi programată decît peste o săptămînă, a mai costat și păstrarea în congelatorul morgii spitalului, în afara celor 15.000 de lei taxa pentru urna de la crematoriu. Adăugînd și masa în pomenirea morții, cheltuielile au depășit 30.000 de lei.

Bătrînele au plecat în lumea în care se spune că e liniște și împăcare. Au rămas nepoții să plătească datoriile îngropărilor. De la primărie vor primi, contra chitanțelor de cheltuieli efectuate, 10.000 de lei.

A conșimnat
MIHAIL GĂLĂȚANU

ROXANA MANOLESCU

„Guvernul a încercat să ne scoată din ring”

Interviu cu dna PAULA ROTĂRUȘ,
președinte Ligii Expropriaților

— Care este situația la zi a procesului
intentat de Liga Expropriaților Primăriei
municipiului București?

— Practic există trei procese. În primul
proces Tribunalul Municipiului București
a pronunțat deja o hotărâre care interzi-
ce concesionarea de terenuri pe raza mu-
nicipiului București. Este vorba de sen-
tința nr. 951/12 mai 1992 a TMB, Secția
a III-a Civilă. Un proces oarecum asemă-
nător este intentat și „Imobiliare, S.A.”
care, prin eludarea legii, continuă con-
cesionarea de terenuri în Capitală. Acest
proces trenează nejustificat, rolul instan-
ței de judecată reducându-se până acum
doar la acordarea de termene. Există și
un al treilea proces, judecat pe calea
conțenciosului administrativ pe care l-am
intentat tuturor primăriilor de sector și
Primăriei municipiului București, solu-
ționat favorabil pe data de 15 aprilie a.c.
Administrația publică bucureșteană este
astfel obligată să soluționeze petițiile a-
dresate de membrii organizației noastre
privind restituirea terenurilor din intrav-
ilan sau reconstituirea proprietății cu
terenuri în compensare. Intenția noastră
este de a obține pe calea conțenciosului
administrativ termenul de aplicare a Le-
gii fondului funciar pentru intravilanul
municipiului București pentru că cererile
adresate de foști proprietari nu au fost
rezolvate până astăzi.

— Cum considerați recenta Lege pri-
vind vânzarea de locuințe și spații cu
altă destinație construite din fondurile
statului și din alte fonduri?

— Această lege a fost introdusă pe or-
dinea de zi a unui Parlament nerepre-
zentativ. Este evident că se urmărește
satisfacerea intereselor unui grup de-
ținător al unor imobile de cea mai bună
calitate, grup ce cuprinde foști și ac-
tuali politicieni. Ceea ce este grav în
această acțiune a Parlamentului Româ-
niei este tocmai protejarea nomenclatu-
riștilor de iminentă creștere a chiriiilor.
În spatele acestei inițiative legislative se
afă P.N.L., F.D.S.N., P.U.N.R. și alte
formațiuni politice-satelit.

— Care este atitudinea Guvernului față
de problemele dumneavoastră?

— Aparent inclinat spre soluționarea
problemelor Ligii Expropriaților, Guver-
nul a făcut o încercare de constituire a
unei comisii mixte guvern-organizații ale
foștilor proprietari și chiriașilor. Aceas-
tă comisie nu are un statut oficial de
funcționare. Am participat la cinci ast-
fel de întâlniri dar nu s-a rezolvat abso-
lut nimic. Din partea Guvernului au
participat domnii Stolojan, Paul Jerbas,
Mircea Ionescu Quintus și un reprezen-
tant al Ministerului Economiei și Finan-
țelor. Guvernul părea foarte îngrijorat de
existența și complexitatea acestui con-
flict chirias — foști proprietari. Perso-
nal am primit observații de la dl. Quin-
tus asupra proiectului de lege pe care
noi l-am elaborat în sensul că Liga Ex-
propriaților nu acordă atenția cuvenită
statutului actualilor chiriași. Această re-
marca denotă clar că dl. ministru al ju-
stției nu a lecturat cu atenție proiectul
nostru legislativ care propune soluții
concrete pentru rezolvarea acestui con-
flict. Cred că Guvernul a încercat să ne
scoată din ring. Ce n-a înțeles dl. prim-
ministru este că noi nu ne-am îndreptat
acțiunile împotriva chiriașilor. Liga Ex-
propriaților consideră ca unic dator statul
care era și este încă solvabil.

— Opoziția parlamentară v-a susținut
în vreun fel cererile?

— Nu, și acest lucru se poate dovedi
relativ ușor prin atitudinea primăriilor
de sector ale municipiului București față
de problema terenurilor libere de con-
strucții. Primăria Convenției Democratice
— imi pare rău că trebuie să o spun —
se comportă la fel ca și înaintașii lor fe-
seniști. De aceea Liga Expropriaților nu
va accepta transformarea acestei proble-
me în capital politic pentru Convenția
Democratică. Am început să colaborăm
cu Solidaritatea Național-Democratică con-
dusă de dl. Constantin Cojocaru, prima
formațiune politică care a tras semnalul
de alarmă privind o nouă expropriere în
România.

A consemnat
L.T.

Românul de rind a trăit 45 de ani din promisiuni. Potrivit acestora, nu
depindea decît de conștiințozitatea muncii noastre să creăm muntele bunăstării
numit comunism pe care odată cocoțati să trăim după nevoi. La sedințele de pro-
ducție ni se cerea mereu mai mult și mai bine. Primeam peste bot acuza de in-
competență profesională și dezinteres ca unică cauză a nematerializării mirajului
comunist. Ajunsă mai importantă decît producția, sedinta trebuia să fie un soi de
HIP-HIP-URA! însuflețitor de entuziasmi.

Azi, la peste doi ani și jumătate de la Revoluție, singura care mai promi-
te ceva este religia. Dimpotrivă, partea întunecată a vieții este pusă în evidență
ca într-o emulație sinistă. Oricum nimeni nu mai e dispus să se considere com-
ponent al unei generații de sacrificiu. Atunci cînd funcția le permite, unii sînt puși
pe căpățuială galopantă, chiar cu prețul unor abuzuri în serviciu. Furturile, fal-
surile, delapidările, depășirea adaosurilor comerciale sau neglijența sînt doar cite-
va din infracțiunile pe care le comit în speranța că sursa pricopsirii va rămîne
nedescoperită. Prin faptele lor ei contribuie la uzura rotitelor economiei românești
care și așa funcționează deficitar.

Fraude economice

Abuzuri și furturi

Ofițerii biroului economic al Secției 8
Politie au depistat și cercetează în stare
de libertate pentru abuz în serviciu con-
tra intereselor publice pe Mihai Turces-
cu (31 ani, domiciliat în Calea Moșilor,
nr. 302, sec. 2), director comercial la SC
„MECANICA FINA” SA, care în luna
martie 1992, a aprobat plata sumei de
3201 600 lei asociată familiei „PRIBOI
ION” din Tg. Jiu, de la care societatea
achiziționase 528 kg nichel și 160 kg sta-
niou la prețul de 4 700 lei și respectiv
1300 lei kilogramul.

Cel în cauză nu a respectat prevederi-
le HGR 404/1991, 776/1991, privind parti-
ciparea la negocieri a cel puțin trei ofi-
țeriști și respectiv achiziționarea unor
astfel de materiale pornind de la prețul
extern în valută convertibilă, transfor-
mat în lei, potrivit cursului inter-bancar.

În cadrul laboratorului societății s-au
efectuat analize fizico-chimice asupra
metalelor achiziționate, rezultînd că ni-
chelul este impropriu folosirii în procesul
de producție, fapt pentru care preju-
diciul cauzat societății de M. T. se ri-
dica la 2 691 600 lei.

Furturi cu consecințe grave în dauna
avutului public a comis Marin Cosma (23
ani, dom. în com. Drăgoiești, jud. Ia-
lomița), conducător auto la SC „TRANS-
TITAN” SA. Avîndu-l drept complice pe
Alexandru Dumitrescu (42 ani, dom. în
Aleea Prevederii, nr. 11, sect. 3), maistru
la aceeași societate, M. C. a ridicat de la
SC „REPUBLICA” SA, în mai multe rin-
duri, țevă de diverse tipodimensiuni,
ocazie cu care a scos din unitate în plus
față de cantitățile înscrise în documen-
tele de livrare, 410 metri liniari de țevă
în valoare de 270 000 lei pe care a
vîndut-o lui A. D. cu 4 000 lei, conform
unei înțelegeri prealabile.

Gestionari prinși cu ocaua mică

La măsurile care se fac în comer-
tul alimentar, și-a adus contribuția Vir-
gil Părvan (31 ani, dom. pe str. Marmu-
rei, nr. 37, sect. 1), gestionar la SC
„ZAREA” SA, Secția nr. 6 — „Coniac”.
El a livrat pe bază de documente de ex-
pediție băuturi-alcoolice, în valoare de
4 200 000 lei, la două societăți comerciale
cu capital privat, respectiv „TRANSCA-
NADA” SRL (1 300 000 lei) și „SAVCO”
SRL (2 400 000 lei), fără a încasa contra-
valoarea acestora. În momentul ridicării
produselor, cele două firme nu aveau
disponibilă în cont suma care să poată
acoperi costul mărfurilor, iar în prezent,
prejudiciul creat SC „ZAREA” SA s-a
majorat cu penalizări însumînd 338 000
lei.

Patronii firmelor particulare practicau
adaosuri comerciale între 150-200%, su-
perioare celui maxim de 300% prevăzut
de HGR nr. 776/1991.

Socoteli și învîrteli dubioase cerceta-
ză și lucrătorii biroului economic al Sec-
ției 13 Policie. Ioan Buvoiu (43 ani, din
str. Rîmnicu Sărat, nr. 25, sect. 3), ges-
tionar la Unitatea „Alimentara” nr. 68 a
SC „MINERVA” SA a comis infracțiuni
de delapidare și neglijență în serviciu.
Prejudiciul adus de el societății, prin
transferarea ilegală de mărfuri alimen-
tare către firma sa din com. Runcu, jud.
Dimbovița, este de 500 000 lei. La pagu-
bă a contribuit și nerespectarea condi-
țiilor de păstrare a unor produse din car-
ne care s-au depreciat.

Escrocherii, escrocherii...

Ca și cum n-ar fi suficient că prețul
materialelor de construcții a atins cote
alarmante, Nicolae Gheorghe (47 ani, din
str. Silvestru, nr. 25, sect. 2) și Cosma

Stuparu (39 ani, str. Demnitații, nr.
sect. 1) l-au umflat și mai mult. Aso-
ciind la firma „CONSTRUCȚII-I”
SRL din com. Buiumanu, jud. Din-
cei doi au vîndut prin unitatea sa
din București (șos. Chitila 203, sect.
ciment negru și plăci de azbociment,
casind ilegal, peste cotele maxime d-
daos comercial, 303 200 lei.

Un flecușet de abuz în serviciu
tra intereselor publice însoțit de ne-
rea foloaselor necuvenite și delap-
au comis Stelian Rotaru (34 ani,
com. Avrămeni, jud. Botoșani), me-
operator la Stația de betoane „Pro-
sul 1” („ROMBETON” SA) și Benone
pincă (37 ani, din str. Cap. Gheo-
Ion, nr. 60), conducător auto la SC „
TURN” SA. În schimbul sumei de
lei B. O. a primit de la S. R. 5 m
cubi de nisip spălat cu lapte de var

CONFLICT ROMÂNNO-TURC ÎN GAR

În 1985 dl. Nicolae Păun lucra ca bar-
man la restaurantul din Gara de Nord.
În 1989 este numit șef de unitate. După
revoluție restaurantul este preluat de la
I.A.P.L. Amzei de S.C. „Solaris”.

În luna iunie 1991 dl. Nicolae Păun
transformă unitatea în S.R.L., botezînd-o
„NIKY SCORPION”. Se încheie un con-
tract de închiriere a spațiului comercial
cu Regionala C.F. București, iar cu S.C.
„Solaris”, o înțelegere scrisă prin care

noul patron se obliga să plătească con-
travaloarea mijloacelor fixe și a obiecte-
lor de inventar existente în acel mo-
ment.

Între timp, la Regionala C.F. București
se schimbă conducerea. Se schimbă însă
și interesele pentru că în Gara de Nord
își fac apariția — desigur, conform prin-
cipiului „nu ne vîndem țara” — cîțiva
întreprinzători arși de soarele roșiatie al
Anatoliei. Turcii acaparează (nu se știe

pe ce căi) numeroase spații comerc.
Aserțiunea noastră nu este gratuită
trucii turci au licitat — de exemplu
florăria de pe peronul gării pentru a
plătească o chirie de... 1,5 milioane lei
nar! Firma care își permite un ase-
nea lux se numește „Ali Baba”. Ca
meni cu capul pe umeri ce sîntem,
îndoiem că numai din vînzarea flor-
poate fi achitată o asemenea sumă,
trebuie spus că unii întreprinzători t

are de 12 020 lei. Marfa a fost transată la domiciliul unui cetățean, cu mărirea din dotare.

„Căz de fals și înșelăciune în daulutului privat sînt motivele pentru au fost arestați și sînt cercetați Mauroiu (40 ani, din com. Garicea, jud. Ia) cunoscut cu antecedente penale orian Coman (39 ani, din Roșiori de). În perioada ianuarie — iunie 1992, au sustras un carnet CEC cu a de sumă de la SC „FLORA IM- SRL, infractorii s-au deplasat la ese firme particulare de pe raza Caei, de unde au ridicat pe baza file- CEC fără acoperire, marfă în valoa- e aproximativ 60 000 000 lei, pe care valorificat-o contra numerar la alte e particulare.

RADU POPA ■

DE NORD

prînși de organele de poliție cînd comerțul cu droguri și pro- bismul.

planurile lor de „expansiune econo- „turcii nu au omis restaurantul Y SCORPION”. „Mi-au solicitat in- colaborarea — ne-a spus dl. Nicolae — dar am refuzat. Nu era rentabil cu mine să împart profitul cu ei. De al nu duc lipsă. Refuzînd, mi-au că mă vor da afară din Gara de . La scurt timp, Regionala C.F. resti m-a acționat în judecată, ce- anularea contractului”. Simplă idență?

fața Tribunalului sectorului 5, mai C.F.R.-ului au invocat nerespecta- de către inaintașii lor și dl. Păun a 2 alin 2 din „Metodologia concesio- inchirierii și locației gestiunii”. olul invocat sună astfel: „Inchirie- le bunuri proprietatea statului se e- cază în condițiile legii, pe bază de ie, cu aprobarea guvernului sau a ului administrației locale de stat, caz”.

de la Regionala C.F. București s-au isit însă prea repede pentru că nu- astfel se explică necunoașterea art. n aceeași „Metodologie” care preve- : „Pentru inchirierea de bunuri rietatea regiilor autonome sau socie- r comerciale licitația nu este obli- e, dacă nu sînt mai mulți ofer- „a data inchirierii spațiului, co- în discuție nu s-au prezentat afi- anți, așa încît licitația nu a mai a- oc.

re timp, conflictul româno-turc din de Nord continuă netulburat de po- economică și Garda Financiară care a ar interveni, așa cum este firesc- ai altos legal — ar putea afla lu- i foarte neplăcute, dar interesante. de interesante încît am vrea să le si noi.

LUCIAN TUDORANCEA ■
Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

Să spunem lucrurilor pe nume: privatizarea prin **CERTIFICATE DE PRO- PRIETATE** (C.D.P.) e o treabă deșteaptă și serioasă. Calitatea ei principală — care e, totodată, și cusurul ei principal — e că, deși privește 16,5 milioane de cetățeni, va deveni afacerea unui număr considerabil mai mic: un milion sau poate și mai puțin. Ca orice acțiune cu un anume specific — ce trebuie neapărat stăpînit, adică învățat — ea nu va putea fi controlată decît de niște persoane care se implică total în specu- lațiile cu acțiuni. Pentru că C.D.P.-urile asta sînt: acțiuni. Mai bine zis, și în acord cu obiceiul românesc de a lucra cu înlocuitori, înlocuitori de acțiuni. Acțiunile se joacă la Bursă. Bursa e cea mai rafinată etapă a marilor afaceri. La Bursă cîștigă numai cei foarte bine informați, numai cei care au multe acțiuni, numai cei care sînt implicați direct în afaceri. Un jucător de Bursă cu o singură acțiune e un non- sens. Or, în momentul de față, e declanșată în România operațiunea înzestrării fie- căru cetățean cu o acțiune de Bursă.

Ca să scriu acest articol, mă documentez de două săptămîni. Am cunoscut, în S.U.A., oameni obișnuși, arși de febra jocului la Bursă. Aveau în casă un televizor vesnic deschis, care le oferea prin cablu informații privind cursul acțiunilor. Am petrecut chiar și o după-amiază la Bursa din Wall Street. Vreau să fiu clar: n-am priceput nimic. Sau aproape nimic. Tot ce am înțeles e că aceasta nu-i tocmai o in- delecticire populară. Iar dacă nu înțeleg eu, omul care încearcă să vă lămurească pe dumneavoastră, cum va realiza ce are în mîna mîna semianalfabeta de la țară sau slujbașul care-și socotește ziua de muncă în juici sau în kilograme de cartofi și nu deschide un ziar cu anii?

Aș vrea să fiu bine citit: aici nu e vorba de dispreț ciocoiesc pentru oamenii muncii. E vorba de un adevăr: din cei 16,5 milioane de deținători de C.D.P., puțini, extrem de puțini se vor bucura de binefacerile lor.

Și știți de ce? Deoarece chiar așa a fost concepută acțiunea: să cîștige omul care face efortul să intre în problemă, care are bani de investit, care are inteligența necesară tranzacțiilor cu acțiuni. Nu merită să înveți cit într-o facultate, ca să specu- lezi O SINGURĂ acțiune, un C.D.P. Pur și simplu nu merită. Dar merită să cumperi un număr cit mai mare, și, riscîndu-ți banii, să devii acționar și persoană interesată în speculațiile la Bursă.

C.D.P.

(CERTIFICATUL DE PROPRIETATE)

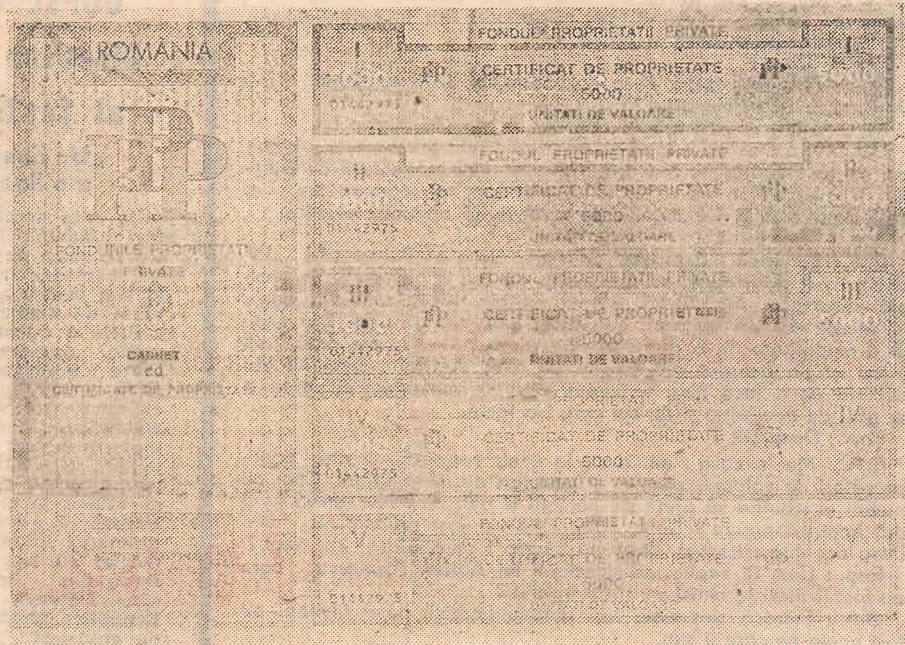
— o fisă într-un joc cu miză mare!

Bursa populară cu CDP-uri. „Vindim ieftin, băieți!”

Celebrul Wall Street (se traduce: Strada zidului) are numai 6 m lățime. Numele îi vine chiar de la un zid, unde oamenii veneau să cumpere și să vîndă acțiuni, înainte de a se fi înfiin- țat Bursa. O situație asemănătoare afli la noi în orice oras, iar o situație „de masă” afli în București, în Obor. Aici, în Piață, sute de țigani — sute, nu zeci! — oferă CDP-uri cu 3.000-3.500 lei bu- cata, preț care, bineînțeles, „se mai dis- cută”. Joi, 9 iulie, CDP-urile puteau fi cumpărate astfel la ieșirile din metrou: la Televiziune — 5.000, la Universi- tate — 3.500-4.000, la Piață — Su- dului — 2.000, la Grozăvești, 1.000-1.500, la Brăila — prețurile sînt alurea. Tîrîni aud că se vînd CDP-uri, vin și cer 1.000, apoi se zvonește că la Hunedoara, spre exemplu, se caută CDP-uri cu 200.000 și prețul sare la cîteva zeci de mii. În vreme ce țiganii păstrează cota la 3.000. E clar că nimic nu e clar, cu excepția declarațiilor lui Adrian Severin, preșe- dintele Agenției Naționale pentru Priva- tizare: „Nu toate capitalurile se vînd și se cumpără la Bursă. Marca majorita- te a acțiunilor, probabil sute de milioane de acțiuni pe întreg pămîntul, se vînd și se cumpără prin tranzacții directe. Este, în special, cazul acțiunilor la pur- tător, care fac parte din aceeași familie de titluri de valoare ca și certificatele noastre. Acestea pot fi vîndute și cum- părate prin înțelegerea directă între cei interesați, fără să mai treacă prin- tr-o procedură administrativă, care de regulă este și complicată și costisitoare. Cu toate că pentru noi este o conclu- zie șocantă, ceea ce se petrece astăzi sub ochii noștri are un anume grad de normalitate, deoarece reprezintă un în- ceput al pieței de capitaluri”. Ne aflăm în fața unui fenomen pozitiv și aceasta din mai multe motive: Valorile trebuie să circule, altfel piața lor stagnează... În al doilea rînd, ideea fundamentală a procesului de distribuție a CDP-urilor a fost ca, prin transferul unei părți din capitalul statului în mîinile cetățenilor, să creăm capitalul privat, cu alte cuvî- te să înlesnim accesul pe piața capita- lului a unor întreprinzători particulari... Pentru ca deciziile colectivelor de acțio- nari să fie operative, suplă și eficace, este imperios necesară concentrarea ca- pitalului în cit mai puține mîini”.

Despre ce capital și despre ce mîini e vorba?

O evaluare foarte aproximativă, dar nu neapărat și greșită, a celor 6.300 în- treprinderi (unități) cu capital de stat (care vor suporta cu 30% din valoarea CDP-urilor) duce la totalul de 18.000 de miliarde lei, 30% înseamnă 5.400 mii de miliarde lei. Dacă împărțim suma la 16,5 milioane, cite CDP-uri se pun în mișca- re, rezultă că valoarea unuia ar fi de 325.000 lei la cursul actual al leului. Domnul Adrian Severin a apreciat, într-un comentariu televizat pe marginea

legii privatizării, că e vorba de 500 000 lei.

Un calcul al dividendelor care s-ar putea obține per certificat, dacă el ar deveni acțiune și sistemul național pe acțiuni și Bursa ar funcționa, dă un cîștig mediu de 4 000 lei per certificat. Dar, totuși, faptul că unele întreprinderi sînt benefice, iar altele merg în pagu- bă, conchidem că și acțiunile (CDP-uri- le) pot deveni mai valoroase sau își pot diminua mult valoarea, funcție de întreprinderea pe care mizăm. Cînd ai un singur CDP, mai bine depui 10.000 lei la CEC și iei o dubindă de 5.000 pe an, decît să te ostenești să faci atîta gim- nastică. În fond, un soi de bun simț popular funcționează și pe piața liberă a CDP-urilor (piața organizată neexis- tînd): cele citeva mii de lei pe care le ia omul pe o hîrtie îl scutește de o gri- jă. Dacă le depune la C.E.C., are ori- cum un soi de dividende anuale.

„Mîinile” care concentrează capitalul există! Dintre noii îmbogățiți, cei care au cînoștinte financiare cumpără CDP- uri. În Capitală, lucrează (adună CDP- uri) goașă rețele. Țiganii cumpără de la cetățeni pe mai nimic și le vînd pe cite- va mii de lei. Un tînar, care m-a privit cum tratam cu un țigan, încercînd să mă dumiresc asupra surselor, a avut amabilitatea să-mi spună că are un pa- tron care îi dă 10% dacă izbutește să-i cumpere CDP-uri cu 1.000 lei și că, pen- tru asta, merge în satele din Bărăgan. Numai că la țară oamenii nu prea se grăbesc să devină proprietari de indus- trie.

Situația la zi

S-au distribuit, pînă în prezent, cca. 3 milioane de certificate. Acțiunea trebuie

să se încheie la 27 noiembrie a.c. Deși se apreciază că distribuția „e în gra- fic”, un număr semnificativ de mase de CDP-uri vor rămîne în stoc. În aparență, stocul asigură creșterea valorii CDP-uri- lor ajunse la populație. Cu condiția ca să fie distrus. Cum e sigur că nu va fi distrus, se poate conchide că statul ori îl va vinde, ori îl va manevra în folosul controlării marilor întreprinderi.

E de înțeles că avînd mari pachete de CDP-uri, o seamă de „mîini” — cum le spunea Adrian Severin — vor intra în afaceri cu acțiuni la mari întreprin- deri. Deși e mai probabil ca noii im- bogățiți să vizeze întreprinderile mijlo- cii și mici (cu pînă la 200 angajați). Din totalul de 6.300 întreprinderi care vor suporta privatizarea, 2.500 sînt mici, deci cu un profit controlabil. E în in- teresul salariaților micilor unități să nu-și înstrăineze CDP-urile. 2.000 unități productive sînt considerate mijlocii (pînă la 500 angajați). Aceștia au, de aseme- nea, motive bune să păstreze CDP-urile și să achiziționeze altele, întrucît pot obține un venit bun dacă le transformă. În ziua în care se va declanșa a doua etapă, în acțiuni. Adică atunci cînd în- locuitorii de acțiuni vor deveni chiar ac- ționi cu o valoare anunțată.

Să mai spunem că un număr mare de CDP-uri nu vor ajunge niciodată să fie ruțate în sistem: vor fi deteriorate, u- tate, neglijate. Ca în comerțul cu tim- bre, valoarea celor rămase în sistem crește.

Ce trebuie să sperăm F

În orice aventură financiară apar o mulțime de „dacă”. Primul îl privește chiar pe Adrian Severin. F.D.S.N.-ul (care a fost, totuși, partidul „de control” în adoptarea legilor reformei privatiză- rii) se teme de faptul că, procesul odala declanșat și așezat, sigur pe rol, pune sub semnul întrebării politica populistă a președintelui și a sprijinitorilor săi cei mai apropiați. Eliminarea din sistem a lui Adrian Severin și a echipei sale înseamnă un control final F.D.S.N. al procesului însuși, cu șanse reale de a-l deturna spre folosul deținătorilor puter- ri. Dacă nu se va întâmpla nimic sem- nificativ, se vor petrece, după luna no- iembrie, etapele cu participanți puțini. Privatizarea va fi, în următorii ani, o mică privatizare. Concluzia e una sin- gură: DACA NU SINTETI ATIT DE PRESATI CU BANII INCIT SA VA VINDETI PE CITEVA MII DE LEI CER- TIFICATELE DE PROPRIETATE, PAS- TRATI-LE SI AȘTEPTATI MERSUL EVENIMENTELOR. ÎN TOAMNA, SE VA ȘTI CE ȘI CIT ȘI, MAI ALES, CUM. Fiindcă în această poveste e vor- ba de valoare, trebuie să ne purtăm cu hîrțile numite CDP înțelept. Valoarea lor se evidențiază pe măsură ce învî- țăm regulile jocului. Fiindcă, în esență, avem de-a face cu un joc, unde perspi- cacitatea, norocul și răbdarea produc bani.

TUDOR OCTAVIAN ■

P.S. Personal, sînt dispus să vînd CDP-urile, dar la un preț apropiat de cel real. Cu condiția să-mi spună cineva care e prețul lor real, iar eu să cred. Iată, deci, că e vorba și de credință.

OMAGIU LUI ADRIAN PĂUNESCU

Reporter : Te-am văzut în emisiunea dedicată de televiziune lui Adrian Păunescu. Erai vizibil emoționat.

George Arion : Cum să nu fii emoționat când vorbești de propria ta tinerețe ?

Rep. : Am auzit c-ai fost înjurat pentru ce-ai spus.

G.A. : Așa e. Redactorii de la televiziune au reușit să mă păcălească folosindu-mă ca pe o piesă într-un ansamblu doar de ei știut. Dealtfel și colegii mei, Victor Niță și Nicolae Cristache, au căzut cu seninătate în aceeași capcană. Dar mai poate mira asta pe cineva ?

Rep. : Cum ? Nu-ți recunoști spusele ?

G.A. : Ba da. N-am de retractat nimic. Dar s-a apelat la mine pentru o demonstrație de al cărei scop habar n-aveam. Iar din spusele mele n-a rezultat în nici un fel despărțirea mea de Adrian Păunescu, despărțire care a avut loc mai înainte de plecarea sa de la Flacăra.

Rep. : Realizatorii au omis ceva din ce-ai zis ?

G.A. : Nu mi s-au pus întrebări prea importante. Dar la una dintre ele aș fi ținut să se știe răspunsul.

Rep. : La care anume ?

G.A. : Sună cam așa : „Cum te simți ca redactor șef la Flacăra în locul lui Adrian Păunescu ?”

Rep. : Și cum ai răspuns ?

G.A. : „În primul rînd, nu sînt redactorul șef al revistei Flacăra. Potrivit statutului pe care îl avem, sînt directorul general al S.C. Publicațiile Flacăra S.A., în care Flacăra este una dintre reviste cu propriul ei redactor șef. Apoi, nu sînt în locul lui Adrian Păunescu, deoarece numirea sa i-a fost ridicată în 1985, iar eu am fost ales de colectivul redacțional în ianuarie 1990. E o pază destul de mare între un eveniment și altul, după cum și, între o numire și o alegere e o mare deosebire. Și, la urma urmei, de ce n-aș fi chiar în propriul meu loc ?”

Rep. : Te-am zărit pe platou în timpul desfășurării emisiunii. Ai vrut să intervii în direct ? Ți-a fost refuzată intervenția ?

G.A. : Nicidecum. Însă la începutul emisiunii încă mai credeam că e vorba de încercarea de elucidare a unui caz controversat și, de ce să nu o recunoaștem, pasionant. Dar în curînd mi-am dat seama că e rostul emisiunii.

Rep. : Care ?

G.A. : N-a fost vorba de o dezbateră, ci de o apologie. S-a dorit oare, asta ? Nu știu.

Rep. : Ai fi vrut să-l întrebi ceva pe Adrian Păunescu ?

G.A. : Nu. Dar aș fi încercat să explic telespectatorilor că noi, cei de la Flacăra, nu mai avem demult nici o legătură cu Adrian Păunescu. Pornind și de la simplul fapt că redacția are o altă componență. Ca să nu mai vorbesc de opțiunile politice.

Rep. : Doar atât ?

G.A. : Ei, dacă mă provocă... Propriu zis n-aș fi vrut să-l întreb ; aș fi ținut doar, printre altele, să fac o observație, o simplă observație. Într-adevăr, dădea butelii, făcea rost de case, își oferea deseori ajutorul. S-a făcut mult caz de asta. Dar există o modalitate de a ajuta în mod discret. De fiecare dată însă orice sprijin acordat era salutat cu multă tam-tam. Deci nu din bucuria de a face bine semenilor apărea acel bine, ci pentru a se auzi de acel bine și de cel care l-a făcut.

Rep. : Doar atât ?

G.A. : Mai e ceva : am avut, în acea perioadă, și alți poeți, prozatori de valoare, precum și gazetari de mare talent. Cum de numai el izbutea să ajute pe oameni și alții nu ? Nu cumva i s-a dat această putere ? Care, apoi, cînd i-a fost retrasă, nu mai avea aceeași eficiență, dacă nu cumva i se anulase cu totul ?

Rep. : Cum îți explici că dușmanii lui Adrian Păunescu care au fost invitați la emisiune n-au apărut ?

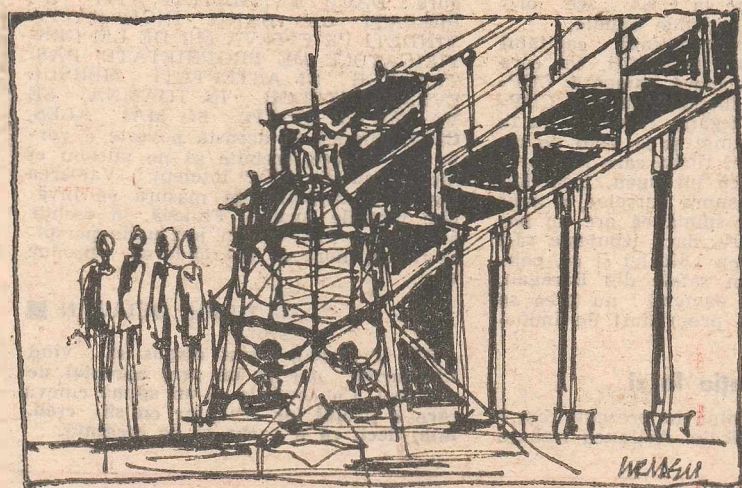
G.A. : Fiindcă sînt niște inși neînsemnativi, dacă invitații au fost aceia pe care îi știu.

Rep. : Cine ți-a plăcut cel mai mult din emisiune ?

G.A. : A fost o emisiune proastă. Dacă ar fi fost realizator, Adrian Păunescu n-ar fi dat-o pe post, chiar dacă l-a avantajat tot timpul. N-a avut adversari, așa cum și-a dorit, fără îndoială. Dar chiar dacă i-ar fi avut, cu siguranță că tot nu s-ar fi lăsat ingenuncheat. Fiindcă e un om care va birui întotdeauna, chiar dacă n-are dreptate. La noi așa a fost, așa este și se pare că va fi în continuare. El mi-a plăcut cel mai mult. A reușit, ca un magician de geniu, să-și joace preopinienții cum a vrut. Poate că asta și merităm.

GEORGE ARION

**ZONA
DE TANDRETE**

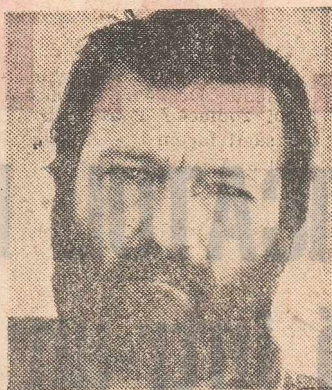
Mă îndoiesc serios că ar exista un festival necontrovertat.

Nici recenta ediție a Festivalului de film — ediția a XV-a — de la Costinești n-a scăpat neatinată. Aș afirma chiar, că anul acesta s-a bombănit mai mult ca oricînd : prea multe pelicule, prezentate de-a valma, pînă la orele 2 din noapte, într-adevăr maraton, în care părea a se dori numai testarea asistenței la frig și oboseală. S-a vorbit de lipsa de selecție, de proasta organi-

zare, de calitatea slabă a producțiilor prezente în festival. S-a spus, însă, și că e bine, e foarte bine, e minunat. Unde se află adevărul ? Probabil la mijloc. Ceea ce mi se pare cu adevărat important, este că Festivalul de film de la Costinești a lansat o mare întrebare : „Încotro, cinematografia română ?” Este, de altfel, una dintre ideile ce răzbate din toate opiniile culese în aceste zile.

Costinești 1992

„ÎNCOTRO, CINEMATOGRAFIA ROMÂNEASCĂ ?”

COPEL MOSCU
Director artistic
al festivalului

„Un film terminat
e o floare rară”

De data aceasta, selecția n-a fost făcută dintr-un bagaj foarte mare de filme. Am căutat să prezentăm cît mai multe, tocmai pentru a încerca să stabilim un diagnostic al situației actuale a cinematografiei române. Acestea sînt primele filme realizate în întregime după revoluție — unele dintre ele au fost terminate în ultimul moment — și de aceea mi se pare că a fost o ediție importantă a festivalului. Acum putem spune cu claritate unde ne aflăm : la început. Am fost acuzați că n-am respectat programarea inițială. Așa este. Oficial au fost două filme din Basarabia. Invitația noastră către Uniunea Cineaștilor din Republica Moldova a fost atât de entuziast receptată, încît ne-au mai trimis încă opt creații. Nici nu ne-am gândit să-l refuzăm, ci i-am introdus — din mers — chiar în concurs. Am fost acuzați că n-am făcut o selecție riguroasă — mă refer acum la toate filmele festivalului. Ne-am gândit, însă, că sînt puține producții. Cinematografa trece și ea printr-o criză, doar toate prețurile s-au înzecit la noi, așa încît, un film terminat e o floare rară. Festivalul de la Costinești fiind, deocamdată, singura manifestare de tipul acesta, singura întâlnire a tuturor cineaștilor, a criticilor, a presei, a iubitorilor de cinema, e păcat ca un creator, dacă a reușit să facă un film, să nu fie prezent aici.

MANUELA CERNAT

Președinta juriului

„Noi respirăm încă”

Festivalul de la Costinești a fost înființat în anul 1977, ca o tribună de lansare a tinerilor cineaști de atunci : Dan Pița, Mircea Veroiu, Alexandru Tatos, Stere Gulea, Constantin Vaeni. După 15 ani, sînt fericită că acest festival există și, mai ales, că există după 1990, deci în această situație, de tranziție, de criză a culturii, de lipsă de interes pentru destinele artiștilor. Trebuie să ne înclinăm în fața organizatorilor și sponsorilor care reușesc, în aceste condiții vitrege, la scară națională, să mențină aprinsă candelă creativității românești în domeniul filmului.

Este pentru prima dată cînd concurează cot la cot filmele cineaștilor de la București cu cele de la Chișinău. Basarabeni se dovedesc artiști sensibili și cu o excelentă școală interpretativă. Din ceea ce s-a prezentat în festival reiese nivelul actual al cinematografiei noastre : aspirația spre artă, cu o oarecare timiditate în abordarea frontală a actualității și, mai ales, a punctelor ei nevralgice. Cred că este un moment de trecătoare derută în alegerea subiectelor, mai ales pentru tinerii cineaști. O prezență masivă o constituie studenții de la Academia de Teatru și Film și pot să spun că am văzut cel puțin cinci producții de nivel internațional, ceea ce dovedește că există, deja, o generație gata să preia startul, o generație care se dovedește mult mai dură, mai incisivă.

Pentru a conchide, cinematografia română se află într-un moment — să nu mă acuzați de festivism sau de concesi — bun, în ce sens ? Comparînd cu ceea ce se întîmplă în țările vecine, fost comuniste, unde unele cinematografii se află efectiv în comă, cred că noi sîntem într-o stare fericită, adică respirăm încă, ceea ce este foarte mult în condițiile date.

VICTOR REBENGIUC

„Mă simt foarte fericit”

Vă vorbesc ca simplu actor invitat cu un rol într-un film necompetitiv. Impresia mea este că acest festival a fost marcat de filmele studentesti, care au urcat cota valorică a întregii manifestări. Acest lucru mă face să mă simt foarte fericit, pentru că îmi creează un fel de liniște în ceea ce privește viitorul cinematografiei românești. Sînt niște copii buni, care gîndesc, se exprimă pe ei înșiși și au ce spune.

CĂLIN CĂLIMAN
Critic de film

„A fost o trezire în pumni”

Dincolo de valoarea în sine a filmelor unei ediții sau alta, e bine că acest festival există. Nu împărtășesc nici entuziasmul celor care spun că a fost o ediție reușită, de excepție, nici extremismul celorlalți, care consideră că cinematografia noastră, prin filmele prezentate acum, continuă să fie la un nivel foarte scăzut. Eu cred că a fost între bun și rău. Este o trecere în revistă a unui an cinematografic, utilă publicului, ca un prim contact cu producția de film, dar utilă cineaștilor înșiși, care își văd filmele între ei, ceea ce nu prea o fac de obicei. Apoi, un asemenea festival permite o apreciere de ansamblu a unui moment din dezvoltarea cinematografiei noastre. Acum, cred c-a fost o trezire în pumni. După Revoluție, cineaștii au trecut printr-un șoc și este momentul dezmeticării. Constatarea vine, în primul rînd, de la filmele studențești. Faptul, realmente îmbucurător, este că tinerii — studenții — au trecut de la ofensiva verbală, care-i caracteriza anul trecut, la ofensiva artistică. Se simte în aproape toate peliculele lor o înprospătare a gîndului, o înprospătare asupra viziunii de ansamblu, o tendință de înnoire a limbajului cinematografic. Se simte dorința de a spune ceva și de a o face altfel decît pînă acum.

Alt fapt important resimțit din punct de vedere al structurii calitative a ediției de anul acesta, a fost prezența colegilor din Basarabia, care au diversificat peisajul estetic, și nu numai estetic, ci și moral, filosofic, social al competiției.

În legătură cu filmul românesc de lung metraj, n-am avut prea multe satisfacții anul acesta. Ar fi urit să ne ascundem după degete și să considerăm că și la acest capitol festivalul a fost o reușită. Unele dintre filmele din concurs au și fost verificate la public și n-au avut spectatori de-a lungul lunilor care au trecut de la premieră. Iar în festival, n-au reușit să ridice stacheta estetică la un nivel prea înalt. Ar fi, poate, doar niște debuturi promițătoare, dar fără a atinge nivelul unor opere cinematografice realmente importante.

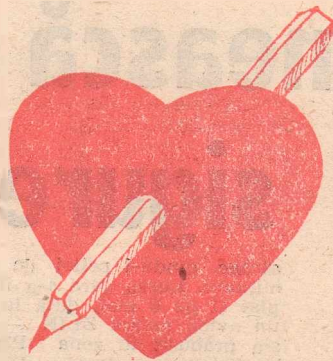
A consemnat
LIANA TATOS

CRONICA SENTIMENTALĂ

Dragă Sorin,

Să știi că aproape toate manifestările vieții noastre sufletești sînt cunoscute și catalogate de specialiști. Acum, tu nu-ți dai seama pentru că ești „în mijlocul evenimentelor” dar eu, ca outsider, pot să-ți vorbesc cu claritate despre neplăcerile și, mai cu seamă, consecințele purtării tale. Psihologii denumesc starea ta „lipsă de afectivitate”. Cauza: respingerea de către ființa iubită. După respingere, te-ai fi putut îndrepta, cu toată viteza, spre alte afecțiuni și n-ai mai fi suferit, fluxul sentimental vechi fiind înlocuit cu unul sau mai multe, noi. Bineînțeles că nu de aceeași intensitate și calitate, dar n-ai mai fi ajuns la această criză care, dacă se întinde pe o perioadă mai mare de timp (cîteva ani sau, în unele cazuri, foarte rare, de-a lungul întregii vieți) îți poate afecta întreaga viață psihică, sănătatea, inclusiv calitățile intelectuale și, deci, randamentul. Vrei să ajungi să nu mai poți lucra? Spitalele sînt pline de produsele lipsei de afectivitate. Este sinucidere curată să nu acționezi rapid și energic, chiar împotriva sentimentelor tale.

Indreaptă-te spre alte afecțiuni: părinți, copii, colegi, prieteni, cunoștințe. Nici pe departe să nu mă crezi în stare să-ți recomand să n-ai scrupule, și, la rîndul tău, să distrugi și tu suferite, în goana după înlocuitori afectivi. Ceea ce ție nu-ți place, altuia nu face. Aș adăuga: pentru că vei plăti. Nu invoc pe Dumnezeu, ci cred într-o justiție a vieții, empatică, dacă vrei. Cu sinceritate și cinstit, indreaptă-te spre activitățile care-ți fac plăcere: o plimbare, un spectacol, o carte. Dar să nu faci nimic de unul singur. În astfel de situații, este obligatoriu să cheltuiești. Doar pentru tine cheltuiești. Încetul cu încetul, afecțiunile se înlocuiesc permițînd, cel puțin, supraviețuirea. Nimeni nu-ți spune să nu cauți o nouă dragoste. Dar, va fi greu. Mulțumește-te, pentru moment, cu lupta împotriva respingerii de către prietena ta. Spui că, totuși, te iubește. Nu crezi că ai mai multe șanse să învingi cauzele care o îndepărtează de tine procedînd cu discernămint? Da, un cuvînt pe care acum nici nu-l mai ai în vocabular. Dacă mă lași să-ți reamintesc, îți va ajuta. Pe curînd.

Lenișor,

Mă bucur că îți merge bine în dragoste. Nu, nu mă pasionează zodiile, cu toate că mă tem de ele, atît sînt de adevărate. Nu pot decît să rămîn uimită dacă-mi mărturisești că ai depășit multe dificultăți acționînd numai conform zodiacului tău. Mai știi? Se pare că îți este prieten bun. În orice caz, dacă te-a învățat să nu-ți mai rezezi prietenul, este un mare cîștig. În felul acesta, eviți scenele, scuzele care tot nu pot repara totul și realizezi o prietenie plăcută. De ce nu publicăm și noi zodiace? Poate într-o zi o să-ți facem o asemenea surpriză. Pînă atunci, cu zodiacul înainte!

CRISTINA ATANASIU

Pană de căruță

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

Oprescu Oana — Oradea

În scrisul dvs. se observă o stare de pesimism în discordanță cu vîrsta pe care o aveți. Personalitatea este romantică, inconstantă, fără un deosebit simț practic și preferînd o situație profesională mai liberă. Sînt posibile unele probleme de sănătate și tendințe spre misticism.

Florea Florin — București

Problemele ridicate în scrisoarea dvs. frămîntă pe foarte mulți oameni. Desigur, o bună parte dintre noi avem capacități latente pe care nu le utilizăm niciodată în viață. De asemenea, fiecare avem în caracter contraste mai mari sau mai mici, pe care căutăm să le armonizăm cu mediul nostru de viață. Unele din aceste eforturi sînt decelabile prin scris, făcînd posibile concluzii în legătură cu personalitatea celui în cauză. Scrisul dvs., ca să revenim „la obiect”, vă prezintă ca fiind o persoană cu o mîndrie accentuată și fără exces de amabilitate față de cei din jur. Deoarece ați solicitat sfaturi în legătură cu anumite trăsături de caracter, vă propunem adoptarea unei atitudini mai echilibrate față de anturajul dvs., stăpînirea anumitor porniri impulsive, într-un cuvînt conștientizarea a cît mai multor

acte pe care le săvîrșiți zilnic. În privința fenomenelor paranormale și mistice vă sfătuim să luați legătura cu un specialist în domeniu care să constate și să dirijeze capacitățile pe care eventual le posedați. Ținînd seama că obișnuința este a doua natură și avînd permanent în minte calitățile pe care doriți să le dobîndiți, situația dvs. de care nu sînteți prea mulțumit se va ameliora, scrisul va urma și el această schimbare iar sănătatea se va îmbunătăți simțitor.

Ligia Ionuț — Satu Mare

Din scrisul dvs. rezultă că sînteți o persoană corectă, puțin bănuitoare, îndrăzneată, energică, înclinată spre activitate (din care cauză scapă din vedere anumite laturi ale problemelor abordate). Un loc aparte și deloc de neglijat în personalitatea dvs. îl ocupă simțul artistic, care vă face să gustați arta sub toate formele ei de manifestare. Uneori apar situații cînd sînteți nedecisă și oscilați în luarea unor hotărîri. Din această cauză, asociațiile pe care le faceți pot suferi în timp de unele tulburări. Sînt șanse mari de a vă fi ales un partener de viață ambițios și cu posibilități de ascensiune pe plan social. Atenție la funcționarea sistemului digestiv (vezi că biliară, ficat).

Pintilieșcu Gheorghe — Com. Gărceni (Vaslui)

Scrisul revelează o persoană cu inteligență nativă, adaptabilă, cu grijă față de sine și bunurile care îi aparțin. Și-a păstrat, în ciuda vîrstei, interesul pentru lucrurile noi și într-o oarecare măsură vioiciunea fizică. Îi place activitatea, dar nu se concentrează asupra amănunțelor în rezolvarea problemelor ivite.

Carapetru Lidia — Făurei

Personalitate inteligentă, economică, activă, dar cu destul de puțină diplomatie și fără a-și face mari probleme asupra părerii celorlalți. Capacitatea de analiză și critică combinată cu teama de a nu reuși, fac să ezite în luarea unor hotărîri.

Comportamentul este judicios, vesel, cu gust pentru artă și coexistă cu o tendință la romantism și plăcere pentru schimbări. Ofensele sînt iertate, dar se uită greu. Suportă de asemenea greu starea de subordonare, plăcîndu-i să acționeze independent, după un plan propriu.

Stroia Cristina — Blaj

Personalitate constantă, liniștită și muncitoare, care caută să se încadreze și să se mențină în convențiile sociale stabilite. În societate acționează cu o oarecare stînjeneală, o timiditate care împune cu fondul corect și cinstit și faptul că nu dorește să iasă în evidență, îi aduc numeroși pînienți.

Atenție la activitatea fizică ce nu trebuie neglijată.

Ghiorghe Oana — Tirgu Jiu

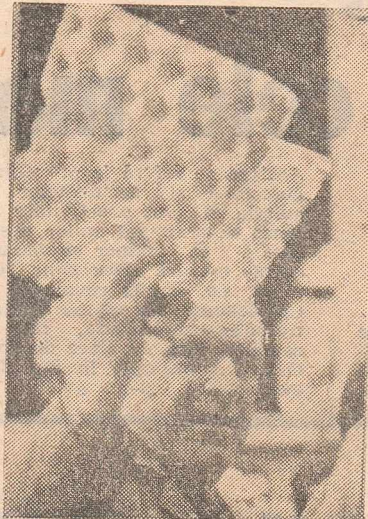
Caracter demn, cu vivacitate în judecată, orientat spre chestiuni practice și economice. Plăcută în societate, iubește confortul, însă se poate lipsi la nevoie de acesta.

Uneori, apar situații în care nu este hotărîtă asupra deciziei ce trebuie luată. Oscilează în aceeași măsură și voința necesară pentru rezolvarea unor probleme de viață. Plăcere pentru subiecte oculte, originale, invenții etc. Privitor la medicină ca profesie, opinăm că aceasta reprezintă o variantă destul de potrivită pentru dvs., dar nu singura. Studiați dacă problemele economice nu v-ar pasiona în mai mare măsură.

GRAPHOS

Ave, Caesar,
Imperator!

Buticarul

Fotografie de SILVIU STAN Fotografie de GABRIEL BUGNAR

GASTRONOMIE

Arșița verii poate fi potolită cu ușurință de o înghețată pregătită în casă. Veți constata că produsul recomandat de noi este deosebit și, mai ales, cu mult mai ieftin decît tot ceea ce se poate cumpăra la cofetării sau la tonetele străine de pe stradă.

Parfait de cacao

INGREDIENTE: 6 linguri de apă, 6 linguri de zahăr, 6 ouă, 1 linguri de cacao, 1/2 kg frișcă.

Se amestecă zahărul, cacaoa și apa și se pun la fiert pînă cînd compoziția dobîndește consistența unei smîntini. Cînd se răcește puțin, se adaugă pe rînd gălbenușurile, apoi albușurile bătute spumă. La sfîrșit se incorporează frișca. După ce ați umplut cîteva casolete cu această compoziție nu uitați să le puneți la congelator.

P.S. Sîntem convinși că mulți dintre dumneavoastră sînteți păstrătorii unor taine legate de arta culinară. Vă invităm, totuși, să le dezvăluiți, și prin intermediul revistei noastre, să oferiți mici bucurii celor care apreciază o mîncare deosebită. Ar fi interesant de aflat și niște rețete bune, pregătite mai din nimic.

UN GURMET

GRAFOLOGIA

la dispoziția dumneavoastră

Unele elemente de grafologie au fost oferite cititorilor noștri în nr. 11 al FLACĂREI, printr-un articol iscalit GRAPHOS. Din textul respectiv a reieșit limpede, credem, că grafologia pe lingă doza de interes în sine (cine nu vrea să-și privească, fie și pe furis, chipul într-un fel de oglindă fermecată, în care să vadă și acele trăsături care-i erau pînă acum necunoscute?), are și o deosebită importanță practică, mai ales în ceea ce-i privește pe tineri, pentru orientarea lor profesională și de viață. În sensul celor cuprinse în articolul menționat, revista noastră va acorda cititorilor ei, gratuit, consultații grafologice. Cine dorește să beneficieze de aceste servicii va trimite redacției un text scris de mînă, de 8—10 rînduri împreună cu 4 (patru) taloane de participare (dintre care unul va fi completat cu datele cerute). Plicurile vor fi expediate pe adresa revistei FLACĂRA: București, sect. 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341. Totodată, pe plic se va face mențiunea: „Pentru rubrica de GRAFOLOGIE”. Răspunsurile vor fi date în ordinea sosirii solicitărilor. Așadar, grafologia la dispoziția dumneavoastră. Vă așteptăm.

Notă. Avînd în vedere că răspunsurile sînt date exclusiv prin

intermediul revistei (în legătură cu aceasta, am ruga să nu ne mai fie trimise plicuri pentru răspunsuri), este posibilă,

pentru cine dorește, folosirea unui pseudonim, care se trece la

rubrica numelui de pe talonul de participare. Rugăm ca probele grafice trimise pentru analiză (cu cele 4 taloane) să fie

scrise pe foi complet albe (fără pătrățele sau dictando).

GRAFOLOGIE

TALON DE PARTICIPARE

Numele și prenumele

Sexul

Data nașterii

„Aviația românească civilă este una dintre cele mai sigure din lume”

Convorbire cu dl ing. TRAIAN COSTĂCHESCU, specialist în probleme de aeronautică — accidente în aviație

Dl. Traian Costăchescu este cunoscut publicului larg datorită celor trei cărți pregătite și publicate de domnia sa.

Acestea se referă la prevenirea defectelor și accidentelor în aviație. A avut o activitate intensă de-a lungul anilor desfășurată ca inginer proiectant, șef de catedră „Discipline Tehnice”, ș.a. De la revoluție, dl. Costăchescu s-a retras din activitatea propriu-zisă, fără a renunța, însă, la ideea de zbor. Orice se întâmplă în industria aeronautică și-n aviație, îl

atrage, dându-i prilej de frământare. Lucru care s-a întâmplat și pe 6 mai, dată la care un avion marca ZLIN — 142 s-a prăbușit în zona Pietrele lui Solomon — Brașov. Dl Costăchescu s-a deplasat acolo pentru a cerceta, pe cont propriu, cauzele accidentului. Raportul domniei sale este gata, dar întârzie cel al organelor de anchetă. Motiv pentru care, într-un număr viitor, vom prezenta cititorilor noștri două variante generate de un singur incident. Desigur, dl Costăchescu are și probleme. Ba cu pensia, ba cu Editura Tehnică, ba se ceartă în sine cu ziariștii care își dau cu părerea

întrețin într-o permanentă siguranță a zborului; cei din „Registru Aerian”, certifică periodic existența condițiilor tehnice pentru garantarea siguranței zborului, oamenii cei mai vizibili, din cadrul personalului aero-navigant, își împletesc propriile destine într-un simț de răspunderi cumulate cu ale tuturor oamenilor din aviație. De acești oameni mi-am legat toată activitatea de aviator, iar pentru pregătirea lor am conceput această lucrare.

— Cât de pregătit profesional trebuie să fie personalul aeronavigant pentru a-i conferi masinii de zbor siguranță deplină?

vinte semnificative: imperfecțiune, insuficiență, ignorare. Care sînt cele mai grave accidente din istoria aviației datorate acestor cauze, accidente pe care, desigur, le-ați analizat?

— În ultimii 28 de ani (1963—1991), au fost 8 accidente grave (5 avioane românești, 2 rusești, unul unguresc). Ceea ce înseamnă foarte puține raportat la numărul de ore de zbor și de pasageri transportați.

Puține față de restul lumii. Astfel, s-a produs incendierea și prăbușirea unui avion IL-14-TAROM deasupra Ungariei (cursa Frankfurt — București, 1963), prăbușirea unui avion Li-2-TAROM în zona aeroportului din Bacău, (1964), unul în zona Cugir (1964), Tu-154-TAROM, în zbor de simulare cu defect major (Otopeni, 1989), pierderea efectului ampenajului orizontal al unui avion IL-18-TABSO, pe aerodromul Seregetievo — Moscova (1973), și un avion B-707-Romavia, în zbor de demonstrare, performanțe pe aerodromul Otopeni (1991). Faptul că s-au produs accidente puține confirmă că aviația noastră civilă este una dintre cele mai sigure din lume.

— Care este scopul de bază al cărții pe care o aveți încă în lucru?

— Acela de a explica și argumenta, inclusiv exemplifica, măsurile de prevenire și rezolvare a situațiilor deosebite, grupate pe cauze și efecte, astfel încât să se determine, convingeri de acțiune corecte pentru oamenii din aviație implicați în asigurarea zborului. O astfel de lucrare ar trebui să se afle în dotarea tuturor celor care lucrează nemijlocit cu mașina de zbor, dar consider că ar interesa și un mare număr de cititori dornici să cunoască problemele specifice ale siguranței zborului.

— Îmi spuneți, confidențial, că englezii ar înghiți această carte ca piinea caldă. Ce-nseamnă acest lucru?

— Aviația românească face parte din Organizația Internațională a Aviației Civile (ICAO) care publică rapoarte sumare asupra defectelor și accidentelor produse în toate țările asociate. De exemplu, numai în 1990 sînt însumate peste 80 rezultate sumare ale anchetelor finalizate. Funcție de modul de pregătire elementară și de documentația existentă pusă la dispoziția personalului aeronautic din străinătate, consider că acesta are nevoie de lucrare și că ar fi oportună prezentarea ei la ICAO.

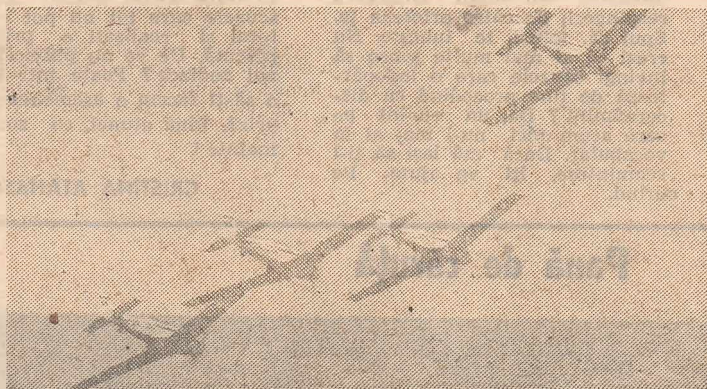
A consemnat
MARIA TIMUC

„WORLD GOLD”

BURSA METALELOR PREȚIOASE

Vă vom prezenta, în cele ce urmează, prețurile selectate la metalele prețioase, în lume, axându-ne în special pe cele la aur și argint, sperînd că, într-o zi, vom avea și noi, românii, acces la o astfel de piață liberă, în care să putem achiziționa cu ușurință și la prețuri rezonabile bijuterii — sau (de ce nu?) chiar aur masiv. Prețurile citim, de asemenea, ultimelor informații pe care le avem, primei dintr-o serie curentă — și sperăm că astfel putem veni în ajutorul bijutierilor și al celor care manipulează, vind, cumpără obiecte din metale prețioase — sau, pur și simplu, numai al celor interesați de un asemenea curs de schimb. Vom începe cu principala bursă, cea din Londra, exprimată, desigur, în dolari pe unitatea de greutate: 343,20—

343,50, pentru aur. Cota de previziune a aurului indică o creștere „zgîrcită”: pînă la 343,30—343,60. Prețul la argint oscilează între 4,03—4,04 — cel puțin la acea oră. Cota sa de schimb se prezintă foarte stabilizată la aceeași cifră: 4,03—4,04 — pentru perioada viitoare. Să vedem, mai departe, cum oscilează, pentru aceeași perioadă, prețurile (numai la aur de această dată) de-a lungul meridianelor și paralelelor lumii: la Hong Kong, în jurul cotei de 343,45, scăzînd 0,30. La Paris, aurul era mai bine cotat, la 344,30, în scădere cu 0,14. La Zürich, prețurile aproape coincideau cu cele de la Londra: în scădere 0,05 (se ceruse și 343,70). Oricum, aurul rămîne un metal care circula bine și pe piața noastră, oferind încă destulă siguranță investicii.

asupra „fenomenului de zbor”. Si toate acestea îl remobilizează, dîndu-i forțe noi. Așa încît, are în curs de definitivare o nouă carte despre „Măsurile de prevenire a defectelor și accidentelor în aviație”. O carte pe care, ne spune confidențial/englezii ar înghiți-o ca pe piinea caldă.

— Dle Costăchescu pregătiți o lucrare foarte importantă pentru aviație. Care este motivația ei?

— De multe ori se aud expresii ca: „uite un avion care zboară”, „avioanele transportă...”, „un avion a căzut”. Astfel, tocmai „oamenii aviației” sînt ignorați. În realitate, mașinile de zbor fac parte dintre produsele umane cele mai spectaculoase legate de viața slujitorilor, acestora. Grupăți pe activități specifice, unii le concep, le proiectează și construiesc, le repară periodic sau accidental și le determină caracteristicile de zbor în siguranță, pe standuri și în zboruri de încercare.

Cei din instituțiile de transport utilitar, sportiv și din școlile de zbor, le utilizează și le

— Să impune practicarea unor cunoștințe multiple și tehnice în contextul numeroaselor operații complexe, executate corect și-ntr-o ordine riguroasă, în cadrul unei desăvîșite arte a meseriei. Cred că este sugestiv să afirm că-ntr-o singură misiune de zbor, personalul aeronavigant execută minimum 400 operații normale pentru avioanele tip BAC-1 și TU-154 și minimum 700 pentru IL-62 M.

— Cum se determină necesitatea și importanța acestor cunoștințe?

— Cunoștințele necesare și practicate sînt, de multe ori, stabile, completate sau reînnoite prin ANCHETAREA cauzelor unor defecte și accidente „efectiv” consumate. În unele dintre aceste cauze se descoperă imperfecțiuni în construcția mașinii de zbor mai recente, alteori insuficiențe ale instrucțiunilor de utilizare și chiar ignorarea transmiterii acestora personalului implicat direct, inclusiv prin slaba pregătire a instructorilor de zbor.

— Ați amintit cîteva cu-

BURSA METALELOR RARE

O dată cu aproximarea limitărilor de care ar dispune zăcămintele planetei noastre, au intrat în circuitul de valori internațional și așa-zisele metale rare (nichel, wolfram, vanadiu), dar deopotrivă și metalele rare al căror uz curent și producție reprezintă aproape o industrie în sine, folosința lor fiind inerentă dezvoltării activității economice de bază în fiecare țară. Vom lua drept bursă de referință cursul de schimb din Londra (recepționat prin FAX) al metalelor deosebite (la London Metal Exchange Session), pentru începutul primei decade a lunii curente. Să începem cu aluminul (cu înalt grad de puritate), avînd cota exprimată în dolari pe „tonă metrică”: 1307,5—1300,5, oscilînd și între 1333—1333,5 și chiar 1435—1445. Cota sa de previziune era, atunci, în ușoară scădere, ea cifrîndu-se la 1301, sau între 1326—1326,5 și chiar 1417—1427. Continuăm cu un metal „rar”: nichelul (a cărui cotă este exprimată în aceeași unitate de referință: dolari per tonă metrică). Acesta își începe licitația de la prețul de 7470—7480, crescînd spre 7545—7550 și ajungînd chiar la 7800—7820. Cota de previziune fiind 7455—7460, în scădere spre 7530—7535 și chiar pînă la 7800—7820. La fel, în privința zincului (cu grad înalt — special de puritate): cota sa se prezintă între 1320—1322 și 1291—1292 și chiar 1305—1315. În schimb, la acest metal se adaugă o serioasă cotă de previziune în urcare (prețul crescînd masiv o dată cu creșterea solicitărilor); spre 1358—1363 și 1318—1320, ajungînd chiar pînă la 1330—1340. În cazul plumbului, cotele sale de licitare se cifrează pînă la 316—317 (aceeași unitate de măsură) urcînd spre 327—328 și oscilînd între 325—327. Cota de previziune a plumbului era în creștere (un alt metal deficitar pe piața mondială și, în consecință, din ce în ce mai căutat!), cuprînsă între 320—321 și ușoară stabilizare la 331—332. Tot depinzînd (ca și celelalte metale prezentate anterior de fluctuațiile mai mult sau mai puțin capricioase și previzibile ale dolarului), cositorul a oscilat la un preț foarte bun: 7085—7092, și în anumite perioade, între 7080—7095 și chiar 6980—7000 (cele

mai scăzute prețuri). Se află și el în creștere, pînă la 7110—7120, prețul său stabilizîndu-se mult mai bine la această cotă și necoborînd sub 7055—7065. Ultimul caz relatat este cel al interesului pe care-l prezintă caprul pentru piața lumii: oscilînd între 1270,5—1271,5, crescînd spre 1283,5—1284 și ajungînd chiar pînă la 1300—1301. Cota care se prevede indică o creștere abia perceptibilă între 1278,5—1279,5, ajungînd pînă la 1305—1315. În funcție și de felul cum se va comporta cursul dolarului, vom putea avea în față alte schimbări de curs ale acestor metale cu un statut deosebit în industrie, foarte necesare și la noi. Mai ales că, în curînd, sperăm, vom avea o similară bursă de schimb și la București.

MIHAIL GALĂȚANU

BANCA AGRICOLĂ S.A.

FAX: 15.24.50 - TELEX: 11709 - TEL: 15.27.50, INT. 1360
STR. SMÎRDAN, NR. 3, BUCUREȘTI

VINDE:

PRIN TOATE SUCURSALELE SALE

600.000 ACȚIUNI NOMINATIVE

ÎN VALOARE DE 5000 LEI FIECARE

- Societate bancară cu o vechime de peste 100 de ani vă stă la dispoziție pentru a plasa în siguranță economiile dumneavoastră
- Banca cu cea mai mare rețea de sucursale, filiale, agenții și reprezentanțe din România
- Banca cea mai solicitată de întreprinzătorii particulari, și-a sporit numărul clienților de peste 15 ori în ultimii doi ani.

- ACȚIUNILE VĂ CONFERĂ DREPTUL LA DIVIDENDE ȘI DREPTUL LA VOT ÎN ADUNĂRILE GENERALE ALE SOCIETĂȚII
- ACȚIUNILE VOR PUTEA FI VALORIFICATE PE PIAȚA FINANCIARĂ ORICE PERSOANĂ FIZICĂ SAU JURIDICĂ DIN ȚARĂ SAU STRĂINĂTATE POATE DEVENI COPROPRIETAR AL BANCII AGRICOLE

TOP "COATE-GOALE"

INCA IMPEX S.R.L.
Calea Moșilor 268-270
orar non-stop

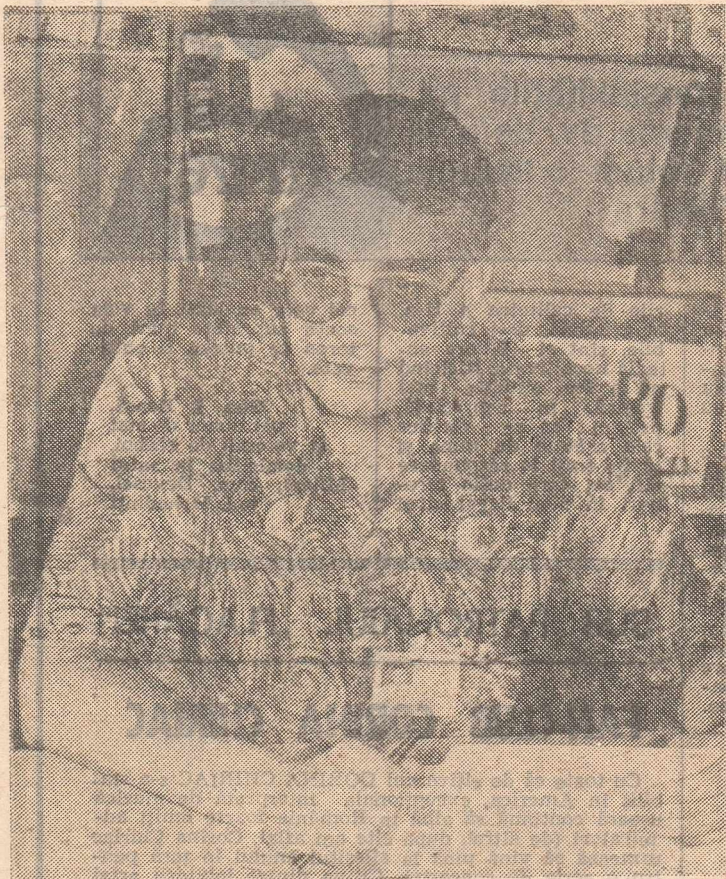
— bere la cutie Golden de Luxe	148 lei
— nesc Globo	456 lei/100 gr
— Cinzano	1 989 lei
— whisky Ballantines	3 300 lei

SARELI S.A.
Calea Dorobanți 59
orar 7—20, sîmbăta 7—16

— detergent WC	300 lei/b
— detergent parfumat	189 lei/600 gr
— detergent Eldet	130 lei/600 gr
— săpun Lux	115 lei/100 gr
— cremă-vopsea Bright pentru ghetă	425 lei
— margarină Germania pentru gătit	250 lei/500 gr

CORDAN COMEXIM S.R.L.
Calea Dorobanți 3 bis
orar non-stop
— săpun Fa
— deodorant Fa

300 lei/125 gr
825 lei

„Mizez pe orgoliul investitorului american...”

JARO INTERNATIONAL S.A. a avut șansa de a fi întemeiată de un specialist în domeniul aviației. Protagonistul inițiativei, dl. Mirică Dimitrescu, a avut flerul să sesizeze în persoana unui om de afaceri american, venit în 1990 în România pentru modernizarea avioanelor Boeing 707, un potențial investitor în sfera aeronauticii. Nu a avut bani ca să investească. Pregătirea și experiența sa profesională au fost de ajuns să convingă partea străină să arunce-n joc capitalul trebuincios în întărirea acestei companii aeriene. Începutul era promitător, JARO INTERNATIONAL luând înălțime. Modernizarea produselor aeronautice românești este un imperativ, drept care s-a acționat în vederea reechipării avionului de școală și antrenament IAR-99 la nivelul standardelor de vîrf în tehnica militară și s-a reușit, în premieră pentru industria națională de aviație, prezentarea în zbor a acestuia la saloanele de la Farn-

borough (Anglia) în 1990 și Le Bourget (Franța) în 1991. În ciuda eforturilor depuse avionul nu a fost încă promovat la export. La începutul acestui an, din cauza dispozițiilor din decembrie 1991 privind normele referitoare la regimul valutar, JARO INTERNATIONAL a trecut printr-o perioadă grea, amenințată chiar să-și frîgă aripile, confruntată mai ales cu reacția dură a investitorului american: „Dacă într-o țară de drept, o lege votată de Parlament și promulgată de președinte, este violată de niste norme, credibilitatea ta, în primul rînd, care ne-ai convins să venim cu investiții în România a scăzut considerabil”. Măsurile recente au menirea să deblocheze situația, e drept cam în al 12-lea ceas... afirmă dl. director general Mirică Dimitrescu. Prin eforturi energice și competente, compania și-a reușit rapid imaginea chiar dacă reglementări și dispoziții intolerabile fac anevoios drumul spre economia de piață.

Statutul de companie aeriană îi asigură dreptul să efectueze zboruri comerciale charter cu pasageri și marfă. Au fost operate zboruri în Ungaria, Italia, Spania, Portugalia, Grecia, Bulgaria, Turcia, Olanda, Moldova precum și un număr de zboruri interne. Recent a fost demarat un contract de export de produse chimice cu un partener italian. Pe scurt JARO INTERNATIONAL a prins aripi, implicându-se și în activități umanitare, sportive, culturale: înființarea și finanțarea unei fundații non-profit destinată modernizării cîtorva orfelinate, sponsorizarea inițială a Federației Române de Fotbal-Tenis — colectiv ce a adus țării în primul an de funcționare medali de campioni și vicecampioni europeni și mondiali. Sint de asemenea membrii fondatori ai Bursei Române de Marfuri. În momentul de față sint și sponsorii Premiilor Flacăra pe 1991.

— D-le director general, ați avut dificultăți din cauza reglementărilor privind regimul valutar. Ce intenții strategice aveți pentru a vă convinge investitorul să-și păstreze compania în România?

— După eșecurile avute în încercarea de aproape 2 ani, de a susține caracterul cu totul efemer al unor cizlări legislative, o mare parte a credibilității mele s-a pierdut. Mizez pe orgoliul investitorului american, promovind compania (de fapt singura sa firmă din Europa) în cît mai multe organisme internaționale specializate, făcînd să se vorbească cît mai mult despre calitatea oamenilor și a serviciilor oferite de JARO INTERNATIONAL.

— Spuneți că la noi investiția străină nu este protejată. În calitatea dvs. de vicepreședinte în „Comisia Economică româno-americană” ce priorități imediate credeți că se impun pentru atragerea investitorilor străini?

— Principala pîrghie pe care cei în drept trebuie să acționeze este respectarea legilor după care s-au înființat firmele cu capital străin în România și pe baza cărora și-au redactat Statutul de funcționare. Încălcarea statutului prin norme, instrucțiuni și hotărîri aduce mari prejudicii efortului de convingere a marilor companii, de a investi în domeniile în care România are nevoie să progreseze.

— Vorbiți-ne mai pe larg despre unele din proiectele dvs. în curs, între care preluarea cîtorva linii de curse regulate de la companiile românești.

— Obiectivul prioritar al activității noastre este focalizat pe intenția de a păstra sectorul de piață cucerit, respectiv zborurile în categoria „business” și aerotaxi. În acest scop derulăm în prezent un program de identificare a unor potențiali clienți pentru un avion rapid, de maximum 8 pasageri, amenajat în varianta executivă, ce urmează să intre în dotarea companiei noastre. Cu acest avion, pilotat de echipaje pregătite și antre-

nate de partenerul extern, vom putea să reducem efortul financiar și să asigurăm operativitatea deplasărilor pe toate rutele europene, atît oamenilor de afaceri, cît și reprezentanților organelor de stat, Guvernului, Parlamentului, partidelor politice, ambasadelor etc. În legătură cu intențiile noastre declarate de a prelua unele linii regulate, sintem în contact cu firme de prestigiu din Europa și Canada deținătoare de aeronave moderne din categoria 35—50 pasageri, gata să intre în alături de noi într-un joint-venture de durată.

— Vă aflați în competiție cu companiile românești cu tradiție. Veți învinge ușor rezistența unor anume mentalități în ceea ce privește afirmarea „ieșirea în lume”...

— Țin să precizez că nu sintem în competiție nici cu TAROM-ul, nici cu ROMAVIA, nici cu C.I.P.A. Întreaga noastră activitate a fost desfășurată cu avioane închiriate de la aceștia, folosind forța de muncă calificată (echipaje, tehnicieni), cele aproximativ 300 ore de zbor efectuate au ridicat coeficientul de utilizare a flotei existente, probabil cu 1 la sută la ROM-

AVIA, dar sigur cu 80 la sută la C.I.P.A.

— Sînteți membri ai unor organizații aeronautice internaționale. Care sînt acestea?

— În baza Certificatului de Operator Aerian emis de Departamentul Aviației Civile, în baza recomandării și sponsorizării uneia din cele mai respectate companii aeriene din Europa, SWISS AIR, am devenit membri acționari ai S.I.T.A. (Societatea Internațională de Telecomunicații Aeronautice), O.A.C.I. (Organizația Internațională a Aviației Civile), care ne-a acordat indicativul de zbor „MDJ” și I.A.T.A. (Asociația Internațională a Transporturilor Aeriene), care a alocat companiei noastre indicativul „JT”.

— Credeți că veți ajunge să aveți reprezentanțe în marile centre ale lumii?

— Deocamdată, nu. Poate după 4—5 ani de experiență. Abia aștept să continuăm atunci acest dialog.

EUGENIA VASILE ■

Fotografie de FLORIN IONIȚA ■

J A R O

INTERNATIONAL

A JAFFE GROUP COMPANY

**SOCIETATE COMERCIALA PE ACTIUNI,
CU CAPITAL INTEGRAL AMERICAN.
CAPITAL SUBSCRIS: USD 100.000.**

**COMPANIE AERIANA PRIVATA CU CELE MAI MULTE
ZBORURI AERO-TAXI SI BUSINESS EFECTUATE IN
ULTIMUL AN, IN TARA SI STRAINATATE.**

**CALITATEA SERVICIILOR LA BORD,
LA NIVELUL STANDARDELOR INTERNATIONALE.**

Fly with JARO INTERNATIONAL !

ADRESA: Bucuresti, str. Londra nr. 21, sect.1

Sediu operational: Aeroportul Bucuresti-Baneasa

tel.: 12.97.58, fax: 79.74.15, telex: 11.377 airbs r

„ÎNTR-O LUME NESIGURĂ, ASIROM VĂ ASIGURĂ!”

**Interviu cu domnul
GHEORGHE PARASCHIV,
director general al
Societății „Asigurarea
românească” S.A.
(ASIROM)**

— Trăim într-o lume extrem de dinamică, plină de incertitudini și de permanente amenințări...

— De acord cu dumneavoastră și tocmai de aceea: „INTR-O LUME NESIGURĂ, ASIROM VĂ ASIGURĂ!”...

— Am remarcat și eu acest slogan publicitar și sint convins că pe un fond de nesiguranță, ca cea a perioadei pe care o trăim, mă refer, desigur, la o anumită formă a... nesiguranței noastre, ca să parafrzez un alt slogan, foarte multă lume ar dori să afle de la cea mai autorizată sursă, ce este ASIROM?

— „ASIGURAREA ROMÂNEASCĂ” S.A. (ASIROM) este o companie solidă, stabilă și puternică, avînd un capital social de 3 miliarde lei, împărțit în 600.000 acțiuni nominative, în valoare de 5.000 lei fiecare.

— De cînd figurați ca societate pe acțiuni?

— Ca societate comercială pe acțiuni în domeniul asigurărilor și reasigurărilor, funcționăm de la 1 ianuarie 1991, în baza Hotărîrii Guvernului nr. 1.279/1990, prin care a fost desființat monopolul statului asupra asigurărilor și reprezentanța acestui monopol, Administrația Asigurărilor de Stat (ADAS).

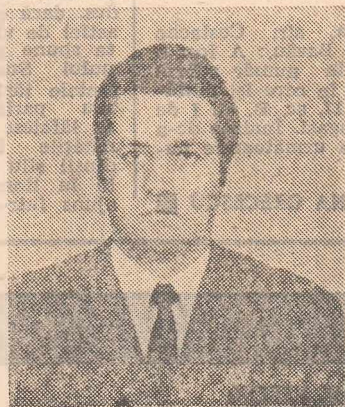
— În contextul celorlalte societăți de același gen, unde situația dumneavoastră „Asigurarea Românească” S.A. (ASIROM)?

— În primul rînd, aș dori să menționez că, spre deosebire de fosta ADAS, societatea noastră

este aliniată la metodologiile și tipurile de asigurări existente în prezent în majoritatea țărilor cu tradiție în economia de piață.

— Deci rezistați unei comparații pe plan mondial?

— Ținînd seama că ASIROM este o rețea de unități proprii formată din 41 de sucursale în fiecare oraș reședință de județ, 103 filiale și 71 agenții în alte localități importante ale țării, în care își desfășoară activitatea un personal calificat, consider că avem toate premisele să discutăm fără complexe de inferioritate cu orice parteneri străini. Desigur, mai avem multe de făcut în unele domenii, ca de exemplu: asigurări de viață, de bunuri și răspundere civilă și altele, dar acționăm în permanență pentru adaptarea întregii activități la condițiile economiei de piață. În acest sens se înscriu și acțiunile în-

treprinse de societatea noastră pentru cooperarea cu companii de asigurare și reasigurare din străinătate.

— Care este spectrul activității ASIROM?

— Prin activitatea specifică pe care o desfășoară în prezent, ASIROM intră în relații de interdependență cu aproape toate segmentele populației și economiei românești, adresîndu-se oricărui domeniu de activitate: industrie, agricultură, comerț, transporturi, prestări de servicii, turism etc. Măsurile

întreprinse în doar un an și jumătate de cînd funcționăm ca societate comercială pe acțiuni au vizat cuprinderea în forțele de asigurare a unor bunuri și riscuri noi, îmbunătățirea condițiilor de asigurare și menținerea tarifelor la un nivel accesibil populației și agenților economici, inclusiv întreprinzătorilor particulari.

— Dumneavoastră sînteți asigurat?

— Bineînțeles. De altfel, și ceilalți salariați ai societății noastre au încheiat diferite forme de asigurări, cum ar fi: de viață, bunuri de uz casnic și gospodăresc, autoturism și altele.

— Dacă ar fi să mă asigur, ce formă de asigurare mi-ați recomanda și de ce?

— Nu doresc să vă recomand acum o anumită formă de asigurare, deoarece nu știu care din cele peste șaispeze de forme de asigurare pe care le practicăm în prezent v-ar interesa în mai mare măsură. Aș dori însă să profit de această ocazie pentru a invita populația, agenții economici, întreprinzătorii particulari să ne contacteze la orice din reprezentanțele ASIROM pentru a primi toate informațiile necesare încheierii de asigurări.

NASTASIA MANIU ■

În atenția acționarilor nesalariați ai SC „Publicațiile Flacăra” SA

La adunarea generală de bilanț a S.C. „Publicațiile Flacăra” S.A. s-a stabilit ca dividendele, care au fost pentru fiecare acționar egale cu cuantumul capitalului subscris, să se verse de fiecare în contul capitalului, astfel încât și capitalul fiecărui acționar, și capitalul social al firmei să se dubleze. Însă, potrivit legii, dividendele sînt impozabile. Deci, calculându-se dividendele, s-a reținut impozitul legal. În aceste condiții, nu se poate îndeplini hotărîrea adunării generale a acționarilor de a se dubla capitalul. În consecință, consiliul de administrație a hotărît ca fiecare acționar să depună în contul părților sociale o sumă echivalentă cu impozitul pe dividende. Rugăm deci pe acționarii care nu mai sînt salariați S.C. „Publicațiile Flacăra” S.A. să depună în termen de o săptămîină de la apariția acestui anunț suma respectivă. În caz de nedepunere, acționarii salariați vor putea să achite ei suma, dobîndind acțiunile aferente.

CURIER JURIDIC

GAFFIA CRACIUN, satul Remeti, jud. Bihor:

a) Într-adevăr, în 1971, trebuia revendicat terenul de la „cumpărător” printr-o acțiune în justiție. N-ai făcut-o, înseamnă că v-ai asumat riscul pierderii dreptului de proprietate.

b) Pe de altă parte, dacă ați primit o adeverință, deducem că, potrivit acesteia, vi s-a restabilit un drept de proprietate, dar, din cîte ne scrieți, pentru o suprafață mai mică decît cea solicitată.

Ar fi trebuit să contestați această măsură la comisia comunală și județeană de improprietărire.

E necesar acum să vă adresați instanței de judecată potrivit Legii nr. 18/1991, singura instituție competentă să aprecieze cu privire la legalitatea dreptului dv.

NICOLAE CIMPOERU, Arad: Rezolvarea cazului este de competența Procuraturii Generale. Aceasta stabilește dacă hotărîrea judecătorească defavorabilă dv. este legală și temeinică, în caz contrar, urmînd a fi reformată, prin declararea unui recurs extraordinar.

CORNELIU OLTEANU

POSTA REDACȚIEI

RADA OCHEMATU — Pitești, Cartier Găvana II, bl. Eg. sc. A, et. 8, ap. 53 jud. Argeș; **ADINA BANCUI** — Deva, str. M. Eminescu, bl. H, ap. 8, sc. A, et. III, jud. Hunedoara. Domnul C. Bordeianu, colaboratorul nostru a scris despre Elena Leonte. Telefonînd la numărul 59 62 33 e posibil să dați de domnia sa și astfel să obțineți lămuririle de care aveți nevoie.

PETRU VASILESCU — Sibiu, str. Rahovei, nr. 35, ap. 31, cod. 2 400: Dl. Vasilescu, pensionar, locuitor al orașului Sibiu după cum însuși se prezintă, a început să colecționeze din anii 1964/65 revistele *Flacăra*, *Magazin*, *Săptămîna*, neîndurîndu-se să le rupă sau să le instrăineze. Acum, deși îi vine greu, s-a gîndit să le doneze unei biblioteci sau asociații. Dle Vasilescu, oferta dvs. este mai mult decît generoasă și credem că multe instituții vor apela la ea pentru a-și completa fondul de documentare.

ȘTEFAN GHERASE — Tg. Ocna, str. Costache Negri, bl. F 1, sc. D, ap. 1, județul Bacău: A fost o perioadă cînd am publicat număr de număr adresa dlui Hristenco. Apartamentul nr. 28 în care își desfășoară activitatea este în blocul nr. 17, sc. B, et. I de pe Bdul Constructorilor, cartier Crîngăși. Înainte de-a vă hotărî să-l vizitați telefonați-l la următoarele numere: 74 67 52; 18 9642.

ELENA GRECESCU

Dacă ați epuizat toate posibilitățile pe care le cunoașteți în încercarea dv. de a vă rezolva problemele, mai există totuși o soluție: să chemați oamenii de la Flacăra

7 suflete cu 500 de lei pe lună

Mă numesc Drăghin Constantin și sînt din comuna Tîbucanu, jud. Neamț. Nu prea am citit multe numere ale revistei cîci nu îi dădeam prea multă importanță, dar ulterior, am văzut că această revistă, împreună cu toți reporterii, se interesează foarte mult de viața oamenilor. Așa că îndrăznesc și eu să apelez la dumneavoastră, povestindu-vă cîte ceva din viața mea și a familiei mele care numără în total zece persoane.

Sînt căsătorit în această comună din anul 1969, unde am venit din orașul Bacău. Din opt copii, am căsătorit trei și mai am încă cinci acasă. Serviciu nu am cîci prin bunăvoința șefului meu direct, maestrul Valeriu Bîrsan, actualmente tot șef la Depozitul de expediție al fostului UFET Tg. Neamț, am fost trimis la un alt loc de muncă, la Fabrica de cherestea Vinători, unde nu puteam face (la circa 5 km de Tg. Neamț) na-vea. Din luna mai 1990 eu nu mai lucrez și un alt loc de muncă nu am mai găsit. Soția a lucrat 32 de ani la CAP și din acești ani numai 16 îi are „buni” pentru pensie. Dar ea are numai 50 de ani și pînă va putea primi pensie mai sînt ani mulți. Acum stă acasă deoarece CAP-ul s-a desființat.

Pămînt nu avem, iar domnul primar al comunei, Vasile Vîrlan, îmi spune că nu am dreptul să primesc pămînt că nu am lucrat în ultimii trei ani la CAP și că soacra mea mă va improprietări cu pămînt. Dar nici ea nu a avut pămînt și deci am rămas aproape muritori de foame. Tot venitul pe care îl avem este de 500 de lei pe care îl primește soția mea de la Primărie, sumă din care o parte este reținută pentru diverse dări.

Ajutor de șomaj nu primesc nici eu și nici soția. Deci, serviciu nu, ajutor de șomaj nu, se poate oare ca o familie de 7 suflete să trăiască cu nimic, numai cu aer și apă? Vă întreb pe dvs. dacă este posibil o astfel de viață? Ce poate spune guvernul domnului Stoilov, președintele țării, dl. Iliescu, sau parlamentarii care se lăfăiesc în toate bunățile lumii? Oare dinșiți știu că sînt familii în România care au ajuns într-o stare jalni-

că? Ce fel de trai decent am eu cu familia mea cîci de furat nu pot fiindcă mă bagă la pușcărie. Poate că prin intervenția dumneavoastră vor afla și cei supuși cîte ceva despre soarta noastră și astfel va răsări și pentru noi soarele. Vă mulțumesc un om din România care în momentul de față, poate, este dispus la orice.

Sfătuiți-mă ce să fac ca să pot trăi cu familia mea cîci de furat nu pot fiindcă mă bagă la pușcărie. Poate că prin intervenția dumneavoastră vor afla și cei supuși cîte ceva despre soarta noastră și astfel va răsări și pentru noi soarele. Vă mulțumesc un om din România care în momentul de față, poate, este dispus la orice.

Drăghin Constantin,
Tîbucanu

Cînd pămîntul îl impart foștii milițieni

ONORATA REDACȚIE,

Fiînd un vechi cititor și abonat al revistei „Flacăra”, consider că sînt îndreptățit să apelez ca prin intermediul dvs. să se elucideze o anumită stare de lucruri.

Un reclamagiu nuse bucură de o bună reputație în societate, dar a sesiza și a expune, ca cetățean onest, o stare de lucruri, destul de gravă pentru țărani, foști deținători de pămînt, este o datorie. În primăvara anului trecut, 1991, a început să se aplice restituirea terenurilor celor care le-au posedat altădată. Din păcate Comisia funciară a fost alcătuită, în întregime, din vechii conducători locali: Burlac Ion fost milițian, Geacilă Dumitru — fost milițian, Băluțescu Gheorghe — fost președinte CAP Bistreț.

Acești tovarăși nu au uitat nici o clipă privilegiile avute sub regimul comunist. Cînd s-au văzut în situația de-a distribui pămînt, oamenilor, luat odinioară cu japca, s-au gîndit în primul rînd la ei și la neamurile lor.

La noi, terenul este foarte diferit. În partea de N-SV este argilos, propice culturii grîului, iar în partea din SV este nisipos, dar fertil și bun pentru cultivarea porumbului și a secarei. Cetățenii sprijiniți de comisie au năvălit în terenurile arabile, spunînd că ar fi posedat cîndva acest pămînt. Ei au fost improprietăriți în dauna noastră, a celor ce eram îndreptățiți să-l luăm, avîndu-l din moși strămoși.

Menționez că terenu-

rile de calitate a II-a, la grinduri, deși cultivabile, sînt și la ora actuală necultivate. Niciînd nu a fost situația mai tragică. În consecință, propun să se verifice cele arătate de mine și să fie trasi la răspundere atît cei care dețin terenuri în mod ilegal cit și

cei care au lăsat în voia sorții suprafețe mari de teren ce puteau fi cultivate.

Ghe. I. Boasă,
pensionar de stat
și veteran de război,
domiciliat în satul
Mileni, com. Devesel,
jud. Mehedinți

SUB PATRONAJUL „FLACĂREI”

FAN-CLUB CORINA CHIRIAC

Cu toate că de cîțiva ani CORINA CHIRIAC s-a stabilit în America, excepționala interpretă de muzică ușoară continuă să aibă în România foarte mulți admiratori (de altfel, după cîte am aflat, Corina Chiriac urmează să vină pînă la sfîrșitul anului în țară pentru o serie de concerte). Cîțiva dintre iubitorii artei Corinei au luat inițiativa înființării unui FAN-CLUB CORINA CHIRIAC. Revista FLACARA a apreciat ideea și a hotărît să ia sub patronajul său crearea și funcționarea acestui club. În vederea constituirii clubului, rugăm pe toți cei care doresc să devină membri să trimită o scrisoare de adieziune fie la redacție, fie pe adresa: **ELENA SCRĂDEANU, str. Tomis, nr. 6, bl. H-4, ap. 15, București, sect. 3, cod. 74544.** Pentru amănunte, se poate telefona la redacție (tel. 17 47 63), sau la una dintre organizatoare, (Simona Truică, București, tel. 80 00 15).

MODERNIZAREA TEHNOLOGIEI DVS. LA NIVEL MONDIAL CU PRODUSE ALE FIRMEI

• AUTOMATE PROGRAMABILE
• ACTIONARI ELECTRICE
• COMENZI NUMERICE

Aprovizionare, echipare și implementare la prețuri convenabile prin societatea comercială româno-germană

East Electric

SRL

BUCUREȘTI

Tel: 59.44.24 Fax: 25.61.21 Telex 11931 CBTx R

REPREZENTANȚA PENTRU ROMANIA: București 70749, Str. G-ral Berthelot 27
Telefon: 12 00 53, FAX: 12 00 54

DISTRIBUTORI AUTORIZAȚI RANK XEROX:

ALFASOFT srl
Zalău
Tel.: 996 / 15 881

COMPIEST ANVICO srl
Tîrgu Mureș
Tel.: 954 / 16 644

ESTICO srl
Brasov
Tel.: 921 / 19 052

METPRIBOR
Chisinau
Tel.: prefix / 47 15 24

APEL srl
Arad
Tel.: 966 / 15 231

COMSER srl
Hunedoara
Tel.: 957 / 12 538-132

FIBA IMPEX srl
Ploiești
Tel.: 971 / 24 717

ROM TEAM SOLUTIONS srl
București
Tel.: 13 43 73

AREXIM srl
București
Tel.: 14 98 34

COMSERVICE co
Bacau
Tel.: 931 / 22 626

FIBA (NORD)
Suceava
Tel.: 967 / 26 996

TOP EDGE ENGINEERING srl
Galați
Tel.: 941 / 63 193

ADYLUS srl
București
Tel.: 12 95 77

CORES TRADE srl
Timiș-Caras Severin
Tel.: 96 / 13 76 14

METRONOM
Piatra Neamț
Tel.: 936 / 14 570

UNIVERSAL L. D. srl
Iasi
Tel.: 981 / 42 110-1209

RANK XEROX

Libertatea de a-l alege pe cel mai bun

Îi paște pușcăria

Nu știu cîți din iubitorii sportului ar accepta să fie, în clipa de față, în pielea lui Cornel Dinu, ca să nu mai vorbim, de cea a fostului ministru Duvăz, împotriva lor s-au adunat o sumedenie de documente ce vor întocmi într-un viitor nu prea îndepărtat două dosare de anchetă penală. Pînă la declanșarea urmăririi penale, mai e ceva timp, dar situația lor e ca un butoi cu praf de pușcă la care s-a aprins fitilul. Domnul Duvăz a fost ministru al tineretului și sportului, înlocuindu-l în funcție pe nomenclaturistul numărul unu al sportului românesc, Mircea Angelescu, actualmente președinte de onoare al F.R.F., căci, de, așa e la noi, cine poate oase roade, sau cine a fost mare înainte este și acum, cu toată pseudorevoluția care a fost.

Ce neregulă a moștenit domnul Duvăz de la Mircea Angelescu, Dumnezeu știe! Dar un sever control al guvernului Roman (!), a ajuns la concluzia că domnul Duvăz e plin de pete (a se citi grave nereguli financiare), ca un dalmatian, pur-singe. Teamă mi-e că dalmatienii se vor simți jigniți de această comparație. Despre aceste „pete” presa a scris și răsărit, a reproduș chiar și concluziile fostului prim-ministru Petre Roman, vizavi de subalternul său, dar domnul Duvăz a făcut ce-a făcut, a răspuns în fel și chip, amestecînd lucrurile, a sperat că pînă la urmă iese basma curată, dar

iată că socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din țirg. Demis din funcție, fostul ministru a fost instalat în alta, tot la virf, dar de această dată în F.S.N.-ul, care încă nu se dezbinase. Acuma, că rufele sînt scoase la spălat în vîzului lumii, dă vina pe unii care, crede dumnealui, au ce au cu F.S.N.-ul. Cei mai inversunați sînt, firește, cei de la F.D.S.N. Numai că, înainte vreme, acuzele n-aveau nici o culoare politică. Acuma, ca un scamator care scoate panglici din pălărie, domnul Duvăz trage peste matrapazlicurile sale o plapumă politică.

Strîns legată de soarta domnului Duvăz este și cea a fostului secretar de stat, actualul selecționar al fotbalistilor tricolori, domnul Cornel Dinu, care a lucrat atît sub Mircea Angelescu, cit și sub Duvăz, grație atenției deosebite decare s-a bucurat în fața „emanațiilor”. Nu știu cum dracu' d' se leagă lucrurile, dar toți cei care s-au aflat în preajma odiosului și s-au bucurat de toate avantajele posibile și imposibile au făcut după Decembrie '89 corp comun și au pus mîna pe putere, în absolut toate domeniile. Nu întîmplător, deci, domnul Cornel Dinu a băgat mîna în banii sportului românesc, de care sport ar fi trebuit să aibă grijă, ca de ochii din cap, și i-a cadorsit pe cei de la Trustul de presă „Azi”, cu peste 50 de milioane de lei. Dacă Trustul de presă „Azi” ar fi militat pentru in-

staurarea democrației în această țară, mai treacă-meargă. Acesta ar fi fost, ca să zicem așa, obolul sportului pentru democrație. Numai că Trustul de presă „Azi”, prin cotidianul cu același nume, a fost tribuna F.S.N.-ului, formațiunea politică a emanațiilor. Că ziaristii de la „Azi” au asudat, pentru domniul Ion Iliescu și Petre Roman, că au influențat masiv corpul electoral în perioada premergătoare alegerilor din mai '90, că mai apoi s-au aservit total primului ministru, în timp ce Președintele s-a orientat către alt cotidian, „Dimineața”, că ambele ziare au lucrat mină în mină cu „Adevărul” lui Dărie Novăceanu, toate acestea au devenit istorie și nu ne interesează. Dar că despre „minunatele fapte cetățenești” ale mineilor în perioada 13—15 iunie '90, toate trei ziarele au scris laudativ, cînd Bucureștiul trăia sub groaza bestialității negre, acest lucru nu-l voi uita niciodată. Și n-am să uit niciodată că banii ați de necesari sportului românesc în această perioadă de tranziție au fost oferiti, cu stupidă nonsalanță, dar cu dispoziții înalte, mafiotice, de partid, unui trust de presă, a cărui primă preocupare a fost să-i ajurească de cap pe cetățenii acestei țări. Din acest punct de vedere, organele de anchetă privind fraudele celor doi foști miniștrii fesenști trebuie să fie de o maximă intransigență.

VICTOR NIȚA ■

SALVATI SPORTUL!

Cristian Gatu

AI NOȘTRI

Subsemnatul și mulți alții, mai merituosi decît mine, care am răspuns de un timp încoace de soarta sportului românesc, aproape că răsufliam intrucitva ușurați. Mă refer, desigur, la durerile de cap pe care le-am avut în legătură cu participarea sportivilor români la Olimpiadă. Multe din chestiunile arzătoare ale sportului românesc le-am cam dat deoparte, mai exact spus le-am aminat și ne-am concentrat toată puterea și toată atenția asupra Olimpiadei. Ne-am războit teribil de mult și de tare cu Comitetul Olimpic de Organizare, care ne-a somat că lotul României trebuie să fie, numeric vorbind, precum cel de la Seul. Ei bine, după un război extenuant, am reușit ca lotul nostru să cuprindă nu doar 64 de sportivi, ci 183. Și dacă ar fi fost numai acest război al faxurilor și al telefaxurilor, ar fi fost bine. Dar, pînă la decizia finală a Comitetului Olimpic Internațional, care ne-a sprijinit enorm și al cărui ultim cuvînt a cîntărit foarte greu, au fost altele și altele alte probleme care se cereau a fi din timp rezolvate. Mîzind pe ajutorul sosit, cum spuneam, în ultima vreme, al C.I.O., trebuia să le asigurăm sportivilor condiții optime de antrenament, trebuia să le asigurăm prezența la concursurile de calificare, la alte concursuri de testare etc. Desfășurarea în bune condiții a acestei perioade premergătoare Olimpiadei, a costat imens. Altădată, prin niște dispoziții venite de sus, totul se rezolva ca de la sine. Că respectivele dispoziții se constituiau, pentru unii, în tot atitea posibilități de-a se infrupta din hrana și banii alocați sportivilor, asta ar fi o cu totul și cu totul altă poveste. Poate, la timpul potrivit, umblind la bruma de documente care a mai rămas în arhiva fostului C.N.E.F.S., vom face cunoscut publicului larg cine și cum a furat sportul românesc. Și nu mă refer numai la perioada de dinainte de Decembrie '89, ci chiar și la cea post-revoluționară. Dar, cum spuneam, toate astea la timpul potrivit. Acum, ca să-mi reiau ideea, am răsufliat, intrucitva, ușurați. Locul grijiilor de tot felul, din cauza cărora adeseori aproape că n-am avut somn, într-atît de presante erau, l-au luat emoțiile. De-abia acum trăiesc și eu, ca oricare alt iubitor al sportului, acea emoție specială, a omului aflat nu în mijlocul terenului, acolo unde se dă lupta sportivă, ci, să zicem, în tribună, în mijlocul spectatorilor, sau al supporterilor, acolo unde se trăiește intens, se suferă, dar se și cîntă din adîncul cel mai adînc al inimii pentru orice victorie a tricolorilor noștri. Vizavi de eventualele victorii — mult visate, mult dorite și mult așteptate — n-ar fi lipsit de interes să consemnez ceea ce de altfel se cam știe: fiecare sportiv român care va cuceri o medalie de aur va fi premiat cu o sumă de 3 milioane lei. Impozabili, sigur că da, dar, după impozitare, mai rămîn destui bani. De precizat că Lia Manoliu a fost premiată pentru medalia sa de aur cu... 6000 lei, adică fix două salarii. Să comentăm aceste cifre?! Eu zic că nu are rost. Ce a fost, a fost. Ce oferă celelalte țări? Din cite sînt informat, Germania oferă 10000 de mărci, Bulgaria — 5000 de dolari, Austria — 10000 dolari, dar aici este vorba de valoarea în sine a medaliei, dacă sportivul ar preschimba-o în dolari. Dar să trecem și peste aceste cifre, pentru că sportul nu înseamnă numai și numai asta, și să ținem pumnii strînși pentru olimpicii noștri. AI NOȘTRI!

DE MIERCURI PÎNĂ MIERCURI

După cum ne-am obișnuit, a-notimpul verii reprezintă pentru majoritatea disciplinelor sportive un moment de pauză competițională, dedicat refacerii forțelor protagonistilor și încălzirii bateriilor. Totodată, însă, întrecerile internaționale la nivelul juniorilor cunosc o adevărată efervescență. Redăm, pe scurt, cîteva prezențe românești și care s-au soldat cu performanțe notabile.

La C.M. de șah pentru copii și juniori (Duisburg, Germania), cu 80 de țări participante, la categoria „14 ani” Corina Păpălan (maestră FIDE și actuala campioană națională de senioare) a confirmat așteptările, obținînd medalia de argint (8,5 p din 11 posibile), titlul fiind cucerit de E. Danielian (Armenia) — 9,5 p. În schimb, Gabriel Schwartzman („16 ani”) s-a clasat pe locurile 4—5, iar Andrei Istrățescu („18 ani”) pe locul 11.

Cu o adevărată „recoltă” de medalii se va întoarce delegația noastră prezentă la cea de-a

35-a ediție a C.E. de tenis de masă pentru juniori și cadeți (Topolcan, Cehoslovacia). După ce echipa de cadete (Antonela Manac, Mihaela Ștef, Mihaela Encea și Roxana Cetali) a cucerit medalia de aur, învingînd toate adversarele cu 3—0 (în grupă cu Luxemburg, Lituania, Franța și Polonia, în sferturi cu Suedia și Danemarca, în semifinală cu Germania, iar în finală cu C.S.I.), în probele individuale Georgeta Cojocaru (junioare) și Antonela Manac-Mihaela Ștef (în finală la cadete cu Mihaela Encea-Roxana Cetali) au cucerit alte medalii de aur. Acestora li s-au adăugat „argintul” obținut de Mihaela Encea (cadete) și „bronzul” lui Andrei Filimon (cadeți) și al dublului Laura Niculae-Ana Gogorită (junioare). Un bilanț (șapte medalii, din care trei de aur) asemănător cu cel de la ediția precedentă (Spania, 1991) cînd am înregistrat opt medalii (din care trei de aur) și ne-am situat pe primul loc în clasamentul pe națiuni.

La ediția a 16-a a C.M. de aeromodels-indoor clasa F 1 D (Wroclaw, Polonia), Levente Bólonyi și echipa de juniori s-au clasat pe locul secund, obținînd medaliiile de argint.

POMPIIU L. DUMITRESCU ■

Desen de MIHAI ZGUBEA ■

TELEASTUL DE LA UȘA CORTULUI

Dom' Mitică este tare supărat. Cîcătelea presa scrisă ar trebui să sensibilizeze telespectatorul care, vezi Doamne, suprasaturat de transmisiile sportive, a îndrăznit să pună mîna pe telefon și să-l ia la refec pe cei din redacția de sport a televiziunii. Așa o fi, nu zicem nu, pentru că nu toată lumea se omoară după sport. Dar pentru că o Olimpiadă are loc doar o dată la 4 ani și este un spectacol sportiv grandios, iubitorii „Dalas”-ului (pentru că în special cei bolnavi de dallasită s-au revoltat că sportul prea a acaparat micul ecran) ar trebui să fie mai concesivi, mai ales că serialul în cauză se va închela, zic unii, tocmai prin anul 2000. Sîntem, deci, de partea celor care, dornici să urmărească pentru prima oară în

direct, cu sufletul la gură, evoluția sportivilor români, sînt gata să renunțe, timp de trei săptămîni, la celebrul serial american. Numai că revolta telespectatorilor s-ar putea să mai aibă încă o cauză. S-ar putea foarte bine ca telespectatorul român să se fi săturat să-l tot audă pe dom' Mitică, alias Dumitru Graur, bolmोजind tot felul de ineptii. Se aude că o anume editură este pe cale să scoată în cîteva volume toate timpeniile pe care le-a rostit de-a lungul timpului numitul D. Graur. Volumele vor avea un titlu comun: Din gîndirea grăurească. Am primit, vorba ceea, semnale de la fabrica de hîrtie din Letea că respectiva editură a contractat întreaga producție de hîrtie și că, pe deasupra, a mai făcut serioase comenzi

și în străinătate, într-atît de mult se conțază pe un răsunător succes de carte. Lăsînd gluma la o parte, ce-ar fi să-i vadă dom' Mitică de-ale lui și să nu mai înjure lumea, pe la conferințele de presă, ca la ușa cortului, cum a făcut-o mai deunăzi, cînd tocmai ne pregăteam să-i spunem că, poate, telespectatorul s-a săturat să-i vadă mutra și să-l asculte gogomăniile rostite cu un aer de superioritate sacerdotală. Sigur că da, i-am spus că la înjurătura ordinară am putea răspunde cu același „academic” limbaj, sau că i-am putea aplica pe loc o corecție corporală să ne țină minte. Am ales, însă, această cale. Du-te, dom' Mitică, și lasă-ne n pace, că avem treabă!

PUF LE CHIEN ■

FENTA

CONTRACTE. Lupta pentru obținerea exclusivității transmisiilor în direct a meciurilor din campionatul englez de fotbal este mai aprigă ca oricînd. Dacă BSKYB, canal de televiziune prin satelit, a obținut, în asociere cu BBC, toate drepturile privind meciurile primei ligi, pentru liga secundă bătălia s-a dovedit, paradoxal, mult mai aprigă. Aceasta pentru că viitorul contract urmează să includă și partidele din Cupa Angliei, marea slăbiciune a insularilor. A cîștigat în cele din urmă, canalul ITV, singurul care a oferit suma de 6 milioane de lire sterline pentru 4 ani.

GENEROZITATEA LUI MARADONA. Mult adulatul star al fotbalului argentinian nu și-a dezmințit marea dragoste pentru clubul care l-a consacrat, Boca Juniors. Recent el a plătit, din propriul buzunar, 2 milioane de dolari, pentru transferul brazilianului Fabian Figueroa Santos „Charles” de la Cruzeiro Belo Horizonte. Șansa mare pentru Juniors, care nu va trebui să suporte decît salariul tînarului fotbalist „cariocas”.

EMBARGOUL ȘI CONSECINTELE SALE. Desi este hotărît să respecte embargoul impus Iugoslaviei de Consiliul de Securitate al ONU, Guvernul Turciei a permis echipelor de fotbal din această țară să folosească în continuare jucători proveniți din Iugoslavia. Cu cîteva amendamente însă. Banii cuveniti pentru transferuri nu vor putea fi virati în Iugoslavia, ei urmind să rămînă blocați în bancă pînă la ridicarea embargoului. De asemenea, jucătorii iugoslavi nu vor putea trimite bani familiilor lor, care astfel vor fi nevoite să vină în

Turcia, pe cheltuiala echipelor din această țară.

CAD ZIDURILE. Odată cu prăbușirea zidului Berlinului, a început să se ridice și vîlul care acoperea miraculoasele performanțe ale atletilor din fosta Germania de Est. Cu prilejul unei emisiuni a BBC-ului, biologul german Werner Franke a dezvăluit că peste 250 de mari performeri din RDG au folosit în mod curent anabolizante, printre ei aflîndu-se nume de referință precum Udo Beyer, Marita Koch și Heike Drechsler. Faptul a fost recunoscut și de un participant la acest adevărat program de dopaj, Manfred Horner, în concepția căruia s-a gresit doar prin faptul că s-a păstrat o documentație prea strictă în această problemă.

BOOKMAKERII PROSPERA. De cîteva zile s-a deschis la Berlin, în localul fostului restaurant „Café Sofia”, o sucursală a celebrelor agenții de pariuri „Ladbroke Group”. Bookmakerii englezi au investit în această afacere 2,2 milioane de dolari, amatorii de pariuri din Germania avînd acum ocazia să-și încerce norocul la cîrsele de cai si de cîini din Anglia. Franta si desigur, Germania, „Ladbroke Group” are o cifră de afaceri anuală de peste 500 de milioane de dolari, avînd deschise peste 3000 de birouri în 50 de țări, cu un personal angajat de 80000 de salariați.

RENAȘTE EKIHIRIA. Ekihiria, pacea sacră, instaurată pe întregul teritoriu al Greciei antice pe perioada Jocurilor Olimpice, revine în actualitate. Comitetul Olimpic Elen intenționează să adreseze un apel Iugoslaviei, Armeniei și Azerbaidjanului pentru încetarea conflictelor militare pe perioada Jocurilor Olimpice de vară de la Barcelona. Rămîne de văzut dacă politicienii de azi vor fi la fel de înțelepți precum cei din antichitate.

PAUL LUNGU ■

PARADA VEDETELOR

MADONNA

Este istoria unei iubiri care a adus, în fiecare zi, tot binele și tot răul. „Arzind, dorind, avind nevoie, sperind, așteptând, rugindu-mă, pregătită pentru ca tu să-mi justifici dragostea” — cântă Madonna.

Întîlnirea

Intr-o dimineață, la începutul anului 1985, pe platoul de filmare, pe treptele de sus ale unei scări, Madonna așteaptă pregătirea reflectoarelor. Remarcă un tip în vestă de piele, cu ochelari negri. O privea cu atenție. Ca și Vivien Leigh când l-a văzut pentru prima dată pe Lawrence Olivier, Madonna își dă seama că se vor îndrăgosti unul de altul și se vor căsători. „El” este Sean Penn, 21 ani, fiul răstătat al realizatorului de televiziune Leo Penn și al actriței Ellen Ryan. A crescut în mediile privilegiate din cartierul Beverly Hills al Hollywoodului și se comportă ca un „băiat rău”, un „rebel”. Este actor de cinema.

Căsătoria

Perechea se formează. Sean o urmează în turnee la San Diego, Detroit, Miami etc. Fiecare cunoaște părinții celuilalt. Intr-o dimineață de iunie a aceluiași an, pe când Madonna își execută exercițiile fizice, Sean o contemplă într-un mod ciudat. „Mă cerea în căsătorie. Dar în tăcere, fără cuvinte”. I-a spus: „Orice ai gândi, Sean, cu voi răspunde afirmativ”. Într-adevăr, aceasta a fost urmasa, căsătoria avînd loc pe 15 august, la Malibu, la proprietatea miliardarului Dan Unger. În aceeași localitate, noua familie cumpără o vilă în stil spaniol, cu un porțel enorm și 25 hectare de teren.

Ei și publicitatea

În vreme ce publicitatea este vitală pentru Madonna, Sean o detestă. Doi jurnaliști care vor să o fotografieze pe Madonna sînt bătuti cu pietre de Sean după ce le distrug aparatele. Ală dată, Sean se angajează într-o cursă nebună pentru a scăpa de urmărirea fotografiilor. Deodată, se oprește, coboară din mașină și așază o puleză în mijlocul șoselei, drept în drumul urmăritorilor.

Gelozie, alcool și violență

Pe 12 aprilie 1986, Madonna și Sean sînt la Clubul Helena. La masa lor vine, pentru a o saluta pe Madonna, vechiul ei prieten, David Wolinsky. Madonna, croare fatală, îl îmbrățișează. Sean ia „poziție”, lovindu-l pe David prin surprindere. Acesta cade, dar este lovit, în conti-

nuare, cu picioarele, de către soțul „jignit” care înhață și un scaun pentru a-l arunca în cap.

În iunie, celebrul cuplu dă un spectacol în public la Pyramide, un local de noapte la modă din Manhattan. Sean, beat furia, își trîntește soția de perete. Scandalul continuă în stradă, printr-un schimb de insulte și vecerări care înspăimîntă toți martorii.

După ce-l vede trăgînd în elicoptere, Madonna reușește să-l convingă pe Sean să-și închidă armele într-o ladă. Dar soțul nu se lasă. Își amenajează o sală de tragere în subsolul casei de la Malibu. Cînd este furios, agită pe ținte fotografiile tuturor acelor pe care-i bănuiește a avea relații intime cu Madonna și... trage.

Despărțiri și împăcări

În noiembrie 1986, Sean și Madonna se separă provizoriu. Totuși, la începutul anului 1987, la New York, situația pare mai puțin încordată. Madonna obișnuiește să practice joggingul în Central Park (costum de parașutistă, ochelari negri și caschetă de baseball). Într-o zi, Sean o însoțește dar, cei doi se opresc brusc din alergare și, printre urlete, se disting cele mai teribile insulte. Motivul? Gelozia (nu neîntemeiată) a lui Sean. A doua zi, pentru a obține iertarea, Sean îi cumpără, dintr-un boutique de lux, un ansamblu de 5000 dolari. Scurt armistițiu. Sean se întoarce la Los Angeles, unde este judecat pentru loviturile și răniile provocate lui David Wolinsky.

Cînd revine la căminul conjugal de la Malibu, Madonna găsește armele, altădată inucate, răspîndite în toată casa, chiar și pe noptiera de noapte. Dimineața, în timp ce Madonna face exerciții fizice în sala de gimnastică, Sean bea bere ore întregi, așezat în fața ferestrei biroului său, după care se duce în spațiile casei, la piscină, unde trage, la întâmplare, cu pistolul.

Gelozia obsesivă și marile cantități de alcool consumate, fac din Sean un soț periculos pentru Madonna, cea cu singele cald. Certurile sînt din ce în ce mai violente. Sean aruncă (bine că nu în capul Madonnei) un scaun pe fereastră și o supără plină pe parchetul sufrageriei. Madonna îl copleșește cu lovituri de pumn, el îi bagă capul în cuptor, apoi o aruncă îmbrăcată în piscină, proferînd cele mai grave amenințări, printre care și cea capitală: moartea. O lovește pentru prima oară și împușcă tot ce-i iese în

cale: iepuri, păsări, sobolani. Madonna se teme pentru viața ei și iar se despart.

La Los Angeles, Sean petrece cu blonde californiene și cu asiatică; Madonna, la New York, efectuează obișnuitele excese sexuale.

Și, totuși, dragostea lor, care se zvrcolește, căutînd să triumfe, mai produce împăcări, însoțite de cadouri scumpe și jurăminte de dragoste.

Sean acceptă toate condițiile împăcării: nu va mai bea, își va tempera manifestările și va consulta un psiholog. Madonna promite să consacre mai puțin timp carierei sale și să „facă” un copil. Totodată, Madonna își retrage cererea de divorț și, cu perucă și ochelari negri, ia avionul spre Los Angeles, unde recidivează luna de miere. Bineînțeles că iar se despart și petrec Crăciunul 1987 separat: Madonna cu prietena sa Sandra, iar Sean cu o stripteuză. La îndemnul Sandrei de a-și părăsi insuportabilul soț, Madonna recunoaște că suferă, dar că-l mai iubeste, încă, pe Sean. Acesta, trei zile mai târziu, frustrat și beat, se hazardează în împrejurimile casei lor din Malibu. Madonna tocmai învoise personalul. Sean sare gardul și năvălește în casă. O pămăiește, îi pune un căluș în gură și o leagă fedeleș de un scaun, după care îi „adresează” reproșuri și o lovește timp de două ore. În final, fuge din casă. Tremurînd de groază, Madonna așteaptă ore întregi să-i vină cineva în ajutor. Lu-

cru de necrezut, Sean revine să bea tequila și reîncepe să o tortureze. De această dată, Madonna reușește să-l convingă să o dezlege și fuge din casă, sare în mașina Thunderbird pe care Sean i-o oferise cadou la împlinirea a 30 de ani, incuie ușile și, cu ajutorul telefonului, avertizează poliția. Apoi, demarează, cu toată viteza, pentru a depune plîngere împotriva soțului la comisaritul din Malibu. Conțuzionată și înșingrătată, povestește șerifului și poliștilor stupefiați cele 9 ore de tortură. Se refugiază la managerul său Freddy DeMann, în timp ce poliștii pleacă pentru descinderă de război. Cu cătușele la mîini, Sean este aruncat, fără ceremonie, în mașina poliției.

Divorțul

Madonna își retrage plîngerea dar, peste o săptămînă, cere, irevocabil, divorțul.

Amintirea mării iubiri

Inima ei nu-l poate uita pe Sean. Ori de cîte ori cineva îi pronunță numele, simte o înțepătură în inimă. Îi trimite cadouri și, frecvent și pasionat, dă declarații de afecțiune pentru ex-soțul ei.

Atunci cînd este întrebată care a fost marea ei iubire, fără ezitare, răspunde: Sean.

Documentare și prezentare de CRISTINA ATANASIU

Vremurile sînt cum sînt

DAR VREMEA?

Vremea răcoasă și destul de instabilă din ultimele zile, mai puțin obișnuită în luna lui cuplor, a fost determinată de o circulație predominant nordică a maselor de aer.

Intervalul de prognoză va debuta printr-un proces de încălzire ce se va resimți la scara întregii țări. Totuși pe litoral, încălzirea va fi mai puțin evidentă. În primele zile, vremea va fi în general frumoasă. Căldura va fi variabilă, favorabil ploii de scurtă durată doar în zona montană. În regiunile din est și sud-estul țării aspectul vremii va fi dominat de o instabilitate atmosferică moderată în cursul după-amiezii sub formă de averse de ploaie. În continuare, temperatura aerului va marca o creștere ușoară, de la o zi la alta, iar instabilitatea atmosferică din sud-estul țării va diminua, vremea devenind și aici predominant frumoasă.

Temperatura aerului va fi cuprinsă la valorile minime, în general între 14 și 20°, iar la cele maxime între 24 și 34°, izolat chiar mai ridicată în vestul și sud-vestul țării.

Meteorolog,
DOINA POPESCU

PUBLICATIILE FLACARA

Director general:
GEORGE ARION

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 4.07.1991

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod. 71 341. Telefone: 17.60.10, 17.60.20 (cu interioarele de mai jos)

Cont (lei) — 40.72.30.110.496, BCR, sector 1, București
Cont (dolari) — 47 03.326.350-6 BRCE

FLACARA

Redactor șef:
ION D. GOIA

REDACȚIA. Secretar general de redacție: Eugen Chirovici. Actualitatea politică: Tudor Octavian; Realitatea imediată: Mihail Gălățanu, Dorin Gherghinescu, Alexandru Mihailă, Roxana Paicu Manolescu, Radu Popă, Maria Timuc, Lucian Tudorancea; Cultură: Liana Tatos; Știință: Liviu Timbus; Drepturile omului: Cristina Atanasu, Elena Grecescu, Dorin Sălăjan; Foto: Elena Ghera, Florin Ioniță; Secretariat de redacție: Adrian Petrescu; Corectură: Maria Bărbulescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

Telefoane: 2002 — secretariat director, 2558 — redactor șef, 2600 — eveniment, 2559 — drepturile omului, 2560 — cultură, știință, 2528 — fotoreportaj, 1453 — corectură.

REBUS

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

REDACȚIA: Aurel Ștefan Alexandrescu, Adrian Mitu, Simona Simzianu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea.

Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Basarabia

ALMANAH

„FLACĂRA”

■ FINANCIAR, JURIDIC (2143): Avidă Balica, Gabriela Ionescu, Corneliu Olteanu, Eugenia Ciurea, Aristică Văduva, Florența Tudor.

■ ADMINISTRATIV: Dan Mircea Popa (2634), Liliana Crețu.

■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (175969)

■ PUBLICITATE: Mihai Săndoiu, Nastasia Maniu, Eugenia Vasile (2634)

■ DIFUZARE: Manuela Vasiliu, Florin Enache, Ștefan Grosu, tel. 17 48 91.

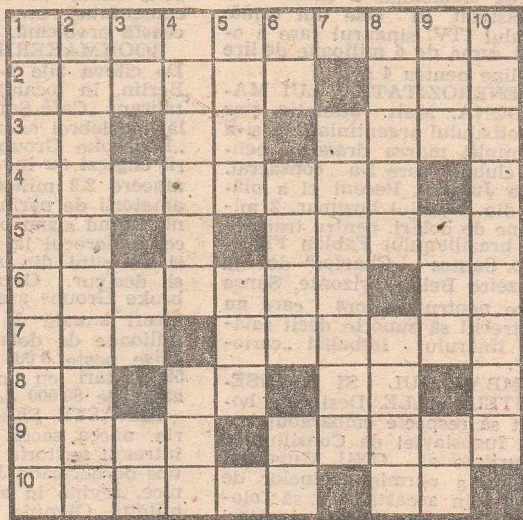
■ FAX — 12.82.89

Cititorii din străinătate se pot abona prin „RODIPET” S.A. — P.O. Box 33-57, telex 11 995, 11034, Fax — 18 56 73 — București — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1.

■ Tiparul: Imprimeria CORESI București

16 pagini — 25 lei

PRETEXT SPORTIV

ORIZONTAL: 1) Sportive... înrate la apă. 2) Alături jocului de șah — Puncte marcate în extremis (sg.). 3) Vo. eu... gol! — 4,5 sportivi... la start! — Anticamera unor competiții... interne (pl.). 4) Traseu marcat pentru un rally. 5) 4,3 la birnă! — Oamenii din lumea șahului. 6) Tunelul... suporturilor (pl.) — 4 la Olimpiadă... (sg.). 7) Centru fotbalistic! — A merge la o partidă de hochei... 8) Ultimii clasați... la gimnastică! — În fugă! — Balon pe dreapta! 9) Un fotbalist... la înălțime — Baze sportive... atestate încă din antichitate. 10) Sutura trase... în gol — Sfirșitul galei!

VERTICAL: 1) Ieșit primul dintr-o întrecere... 2) A marca în teren... fără a înscrie. 3) Finalele la bob! — Primii lideri! — Dinamo—Steaua: 6—2! 4) Depășirea sportivilor (pl.) — Fără egal (fem.). 5) Prefixul... înaintașilor — Limbaj de programare în informatică. 6) Ultimii gimnști! — Puncte marcate de înaintașii turci pe un teren străin (sg.) — Atacuri pe extreme! 7) Un gimnast... amabil. 8) A proteja... în limbaj fotbalistic — Podocabele gimnastilor (sg.). 9) Menirea... unui joc regizat — Aruncat de către arbitru înaintea începerii partidei — Start la natație! 10) Ieșirea din teren... după ce a văzut roșu înaintea ochilor.

Dicționar: ALI. RPG.
MIHAI ZGUBEA

Dezlegarea careului din numărul anterior:

Căldură mare: CANICULARA; ARAMI; ARAB; LG; B; ANI; U; DILATA; DUR; UL; IR; JAD; RĂCEALA; AR;

O; ARSURA; O; ARME; C; LIS; SOI; PIRGUL; AMNAR; CALI